SPIRITUL POLITIC
CONŞTIINŢĂ TREAZĂ PENTRU DESTINUL LUMII

Florin OPREA-SĂLCEANU

Spiritul politic prin persoana sa, prin universalitatea sa obiectivă, îşi manifestă rostul ca necesitate pentru a fi libertate creatoare atât în sine şi pentru sine dar şi pentru Lume. Această libertate existenţială nu este doar o necesitate pentru a fi, pentru a se manifesta ca orgoliu şi virtute. Spiritul politic se doreşte autenticitate, pentru a se situa într'un orizont existenţial al necesităţii şi al istoriei.

Pentru sine orgoliul se stinge, nu mai are nici o valoare. Spiritul politic este autentic în faptele sale. Nu se lasă influenţat de factori imediaţi pentru a aduce multumire numai unei singure persoane, a unui clan, ci are o deschidere universală pentru naţiune, pentru om ca spirit liber, făuritor de valori materiale, morale şi culturale. El este conştient că valorile fără un sprijin în valorile materiale şi morale nu au posibilitatea realizării materiale, atât pentru persoana umană cât şi pentru naţiune. Nici o abatere dela crezul şi idealul său politic nu-l tulbură. Condiţia sa este magnanimitatea activă prin spirit şi autenticitatea ideilor politice. Este deschizător de drumuri - cum zice Heidegger - şi fiind deschizător de drumuri valoarea conştiinţei sale atinge cele mai înalte sfere ale credinţei în necesitatea împlinirii destinului atât al său, al individului şi al naţiunii. Nu se menţine în centricul unei existenţe cuprinsă de egoism ci, se detaşează de această stare şi proiectează ca Libertate a conştiinţei în orizontul realităţii politice naţionale dar şi internaţionale.

Permanenta veghe pe care o susţine spiritul poitic este tocmai viul unei existenţe active pentru a da sens politicului în vremuirea istorică a naţiunii. Această veghe nu este limitată şi nici interiorizată. Se dezvăluie ca hrană a necesităţii imediate dar şi progresivă, fiind temeiul împlinirii în Lume şi întru Lume. Totdeauna pleacă dela premisa necesităţii întru a susţine ceea ce este drept, moral şi divin. Fără a fi cuprins de ezitări, de contradicţii ontologice, spiritul politic se orientează şi acţionează conform normelor universale ale Democraţiei. Puterea sa de manifestare este dăruire a conştiinţei sale morale şi politice, inconfundabilă şi inalienabilă. Cutezanţa sa înseamnă un imbold obiectiv pentru a realiza idealurile naţionale, dar perfect conştient că acestea sunt în perfectă rezonanţă cu cele universale.

Persoana politică nu poate să fie starea de oglindire a acţiunii politice în conştiinţa a milioane de oameni dacă aceasta este atinsă de impulsul satisfacţiei orgolioase. Trebue şi este pe deplin conştientă că nu trăieşte şi acţionează doar pentru ideea politicului, pentru propria sa plăcere. Ideea politicului este mişcarea vremelnică şi vremuitoare, nu este închisă în matricea existenţei limitate, este acţiune pentru binele naţiunii. Dincolo de rostul unei lumi strivite de necesitate, spiritul politic îşi eliberează conştiinţa din meandrele ambiţiilor - focar al deşertăciunii şi alienării. Trebue să fie în permanenţă conştiinţă politică ataşată de idealurile unei umanităţi în mişcare întru împlinirea Libertăţii şi drepturilor naţionale şi universale. Acolo unde Libertatea devine crezul universalităţii spiritul politic se află la loc de cinste. Religia, iubirea de oameni, respectul faţă de valori şi cultură sunt pentru spiritul politic Lumina existenţei.

Negarea Libertăţii în contul altei conduite social-politice, aşa cum se întâmplă în dictatură, oricare ar fi ea, şi antrenarea spiritului politic în această degringoladă,

Continuare în pag. 4

ISSN
0705-8365

Preţul unui abonament anual
30$/50DM

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 22 Nr. 239 - IUNIE 1996 | PUBLICAŢIE LUNARĂ | EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULATIE IN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRALIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, ELVETIA, GERMANIA, GRECIA, FRANTA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMANIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZEELANDA

OPOZIŢIA ŞI ALEGERILE

Eugen BÂRSAN

Opoziţia numită Convenţia Democratică este o alianţă făcută între partide politice şi formaţiuni civice pe baza unui protocol care vizează întronarea democraţiei şi emanciparea de sub criptocomunism, sub însuşirea devizei: nu vom reuşi decât împreună!

Constituită pe trei direcţii de acţiune, creştin-democrată, liberală şi civică, Convenţia Democratică s'a legat în chip ferm să redea naţiunii o speranţă, o alternativă şi soluţii. Ea s'a legat anume pe principiul că sentimentul de frăţietate opoziţionistă trebue să premeargă raţiunii partizanatului ideologico-politic.

Când criptocomunismul depăşit de tot felul de falimente şi neputinţe doctrinare şi mentale se agaţă încă de putere, se poate zice că se conturează posibilitatea venirii la putere a Opoziţiei. Pe drept sau nu, numărătoarea inversă a cam început deja. Iar în o atare privinţă, Convenţia Democratică demonstrează că este o forţă politică viabilă.

Poate că situaţia e coaptă ca timpul să nu mai aibă răbdare cu Puterea şi astfel să bată ceasul pentru Opoziţie. Dar acest ceas bun este legat de cuvântul *"dacă"*. Şi anume, dacă liderii Opoziţiei se pun pe lucru la sate unde stă 49 de procente din populaţia ţării, precum şi la orăşele şi oraşe pentru a lămuri lumea ce înseamnă trecerea la economia de piaţă şi la statul de drept cu adevărat. Este vorba în fond de realfabetizarea masei ţării din punct de vedere social-economic şi politic.

Pentru rezolvarea crizelor majore ale societăţii româneşti, cea de conducere, cea economică şi cea politică, Opoziţia vine cu soluţii concrete, punctuale, în cadrul programului *"Contractul cu România"* care în esenţă înseamnă armonizarea legislaţiei româneşti cu cea a ţărilor democratice. Un program care vizează lămurirea şi implicarea celor nehotărîţi în bătălia alegerilor. Bătălie în care România ar trebui să poarte o victorie în contra puterii criptocomuniste.

Lansarea de către Opoziţie a Contractului cu România a însemnat un eveniment real în foarte confuza viaţă politică din ţară. În acest contract se găsesc răspunsuri concrete şi termene precise de rezolvare a problemelor existente dezastruoase, văzute ca fiind fără sfârşit şi fără soluţii.

Soarta următorilor patru ani e decisă de electorat şi

Continuare în pag.3

SCANDALUL ÎNREGISTRĂRILOR TELEFONICE

VIRGIL MĂGUREANU TREBUE SĂ-ŞI DEA DEMISIA

Andrei BADIN

Relatarea jurnalistului Liviu Vălenaş despre o discuţie pe care acesta a avut-o în urmă cu patru ani cu Nicolae Ulieriu, purtătorul de cuvânt al Serviciului Român de Informaţii, pe terasa restaurantului Nan Jing din Bucureşti, arată clar că Serviciul Român de Informaţii ar finanţa şi ar susţine Opoziţia deoarece aceasta ar fi prea slabă. Tot potrivit lui Vălenaş, Ulieriu ar mai fi spus că Puterea susţine Opoziţia deoarece astfel se doreşte a se da un exemplu străinătăţii că în România există democraţie şi că atunci în 1992 acest lucru ar fi fost benefic pentru demersurile privind primirea în Consiliul Europei. Ştirea difuzată în România şi străinătate a stârnit reacţia vehementă a purtătorului de cuvânt al SRI care a declarat că Liviu Vălenaş ar fi... nebun şi că totul e o înscenare.

Întreaga poveste nu s'a închis odată cu replica purtătorului de cuvânt al SRI. Surpriza: revista *"Academia Caţavencu"* se află în posesia casetei înregistrate de jurnalistul Liviu Vălenaş, stenograma acesteia fiind publicată de cunoscutul săptămânal implicat în multe dezvăluiri. Din publicaţie reiese că Ulieriu a spus cât se poate de clar că Opoziţia este atât de slabă încât trebue susţinută *"de noi"*, adică SRI şi că existenţa acesteia în limitele legii este permisă numai pentru faptul că este nevoie de o imagine bună în exterior, extrem de necesară atunci Puterii dela Bucureşti care până în acel moment nu dăduse dovadă de cunoaşterea regulilor democratice, a se vedea agresiunile împotriva Opoziţiei.

Mai mult chiar, din stenograma convorbirii discuţiei dintre Liviu Vălenaş şi Nicolae Ulieriu reiese că purtătorul de cuvânt al SRI propune târguri jurnaliştilor independenţi, chiar şi susţinere din partea *"Domnului Director"* în anumite ziare din ţară. Întreaga afacere ar trebui să însemne un detonator pentru o acţiune hotărîtă din partea Opoziţiei democratice pentru ca Serviciul Român de Informaţii să funcţioneze legal. Deja sunt cunoscute implicările SRI şi ale lui Virgil Măgureanu personal în luptele politice. În primul rând, Virgil Măgureanu a încălcat Legea de funcţionare a SRI candidând în 1990 pe listele FSN pentru Parlamentul României. În plus, el şi-a permis să-i propună economistului Viorel Sălăgean şi poetei Leonida Lari să candideze la preşedinţie în 1992. De asemenea, tot Virgil Măgureanu a fost cel care a vrut să-l propulseze pe fostul disident Mihai Botez în funcţia de prim-ministru al României după alegerile legislative din 1992. Este mai puţin cunoscut faptul că în Octombrie 1992, Virgil Măgureanu l-a vizitat pe Corneliu Coposu la sediul PNŢCD însoţit de Mihai Botez pe care l-a prezentat D-lui Coposu ca *"viitorul prim-ministru al României"*. Nu mai trebue să spunem că Virgil Măgureanu nu avea nici o calitate de a prezenta, numi sau însoţi potenţiali prim-miniştri ai României. Datoria sa ar fi fost de a se ocupa de securitatea naţională. Nu de alta dar Dl. Măgureanu se plânge de câte ori are prilejul câţi spioni mişună prin România dar deocamdată nu a prins decât nişte amărîţi de turişti

Continuare în pag. 5

CITIŢI ÎN ACEST NUMĂR

articole semnate de următorii colaboratori din România:

Florin OPREA-SĂLCEANU	pagina 1
Andrei BADIN	pagina 1
Florea OLTEANU	pagina 2
Prof. Radu ŞTEFĂNESCU	pagina 4
Prof. Banu ŞERDARU	pagina 5
Toader GRAPĂ	pagina 5
Av. George VASU	pagina 8
Prof. Ion RĂDULESCU	pagina 8
Sandu OPREANU	pagina 9
Prof. Andrei Iustin HOSSU	pagina 9
Ion CREŢU	pagina 16
G.N. VIFOREANU	pagina 16

EDITORIAL

ÎNSEMNĂRI DESPRE APROPIATELE ALEGERI

Nu vrem să ne aruncăm în pronosticuri în privinţa rezultatelor alegerilor ce se apropie, atât locale cât şi generale. Dar, în acelasi timp, nu putem trece indiferenţi pe lângă ele, fără a face măcar câteva însemnări.

O întrebare naturală ni se pare aceea în legătură cu evoluţia mentalităţii electoratului. În perioada aceasta de 6 ani, timp ce a trecut dela răsturnarea lui Ceauşescu şi a oribilei sale dictaturi, s'a maturizat oare cât de cât electoratul românesc? Trecând prin toate experimentele de conducere politică, sub preşedinţia lui Iliescu şi a nomenclaturii sale, apar undeva semne care să arate că oamenii au înţeles condiţiile de viaţă în care trăiesc astăzi? Îşi dau seama ce înseamnă o prelungire a regimului comunist, care încă guvernează ţara, căci nu s'a schimbat nici o iotă din ideologia marxistă şi nu au apărut conducători luminaţi care să aibă răspunderea să-şi dedice eforturile pentru refacerea ţării?

Are electoratul românesc interes să sprijine mai departe dictatura nomenclaturistă a lui Iliescu? Nu este îngrijorat acest electorat de viitorul ţării, al copiilor lor, dacă se mai continuă haosul în care se găseşte ţara şi societatea românească, dacă nu sunt înlăturaţi toţi incompetenţii şi acei corupţi din procesul de guvernare al ţării?

Astăzi, ţara nu este liberă. Există o legislaţie care constrânge şi limitează drepturile, atât individuale, cât şi comunitare, ale întregii naţiuni, la principiile ideologice marxiste şi ale nivelului scăzut de intelectualitate şi profesionalism ale celor ce se găsesc în rangurile de conducere politică şi administrativă. În România de azi există o tiranie politică, concentrată în mâinile Preşedintelui Iliescu, care nu are nici o linie morală sau naţională, afară de educaţia lui marxistă şi dublată de o perversiune îngrozitoare, pe care nici Ceauşescu nu a avut-o. Ceauşescu era un limitat şi necioplit care idolatriza marxismul fără să ştie ce reprezintă acest marxism. Ceauşescu credea sincer că va putea înfăptui o societate comunistă, căci atât îl ţinea mintea şi pregătirea lui.

Iliescu este un pervers moral, pentrucă ştie cât rău face ţării, şi de aceea s'a înconjurat numai de elemente dubioase, sfertodocţi intelectuali, care urmăresc sub aparenţele unei democraţii, aceleaşi obiective bolşevice, în care au crezut totdeauna, căci nu au avut niciodată deschisă mintea şi cugetul lor spre alte viziuni de viaţă politică. Cu toate acestea Iliescu nu vrea să se retragă din poziţia cheie a conducerii naţiunii române a ţării. El nici nu pricepe măcar în forma cea mai redusă ce înseamnă o naţiune, şi nu se poate, deci, interesa de valorile naţionale.

Ţara românească este plină de oameni de valoare şi energii creatoare în toate domeniile, dar aceştia nu au acces la conducere, căci nu pot fi înlocuiţi comuniştii, pregătiţi de partidul comunist, în perioada anterioară lui Decembrie 1989.

Aceasta este cea mai gravă poziţie anti-naţională, a regimului lui Iliescu, că nu îngăduie ţării să circule elitele naţionale, ci a închis cercul de conducere politică, limitându-l numai la elemente comuniste.

Dacă electoratul român, după ce a asistat la completa ruinare a economiei naţionale, a bogăţiilor naturale ale ţării şi la mezatul la care a pus ţara, în faţa intereselor străine, nu se cutremură la gândul că va veni o epocă în care procesul de refacere va fi mai mult decât imposibil? Poate acest electorat să rămână apatic şi cu braţele încrucişate, fără să se hotărască să-şi ia propria soartă în mâinile sale şi să pornească pe drumul sănătos al unei revizuiri de valori şi date privind viaţa societăţii româneşti?

În faţa spectacolului devastator în care se găseşte poporul român, societatea românească, spiritualitatea românească şi perspectivele de viitor, votanţii care se duc la alegerile actuale, au o mare răspundere şi au datoria imperioasă să-si revizuiască cugetul şi mintea şi să se gândească la viitorul naţional. Acesta este un imperativ moral şi se vor căi amarnic dacă nu vor înţelege acest moment. Iliescu şi nomenclatura comunistă trebue să fie înlăturate. Ţara nu poate fi salvată dela dezastru, dacă electoratul românesc nu se decide pentru o soluţie de curaj.

Întreaga lume românească, cei care sunt încă de bună credinţă şi se străduiesc să apere integritatea existenţei naţionale, acasă, în ţară, precum şi exilaţii care nu şi-au pierdut niciodată speranţele că va veni vremea când *ROMÂNIA VA REÎNVIA*, aşteaptă actul de curaj dela electoratul român în aceste alegeri care pot fi decisive şi fatale.

O adevărată victorie electorală va lumina toate drumurile viitorului şi această victorie înseamnă înlăturarea lui Iliescu şi a nomenclaturii sale. Acesta este punctul nevralgic al României de azi. Nu este greu să credem că votanţii români nu au ajuns la limitele răbdării şi că mai pot suporta regimul comunist al lui Iliescu, care este un mare necaz, un mare păcat pe conştiinţele române ale unui popor care are dreptul să-şi croiască singur destinul, după legea lui strămoşească, după credinţele de veacuri creştine şi iubitoare de adevăr şi dreptate.

Nu ne-am pierdut speranţa în reînvierea României.

George BĂLAŞU

UN BLESTEM DE CARE NAŢIUNEA ROMÂNĂ TREBUE SĂ SCAPE: OBSCURANTISMUL TRANZIŢIEI ILIESCISTE

——Florea OLTEANU——

Virusul comunismului a început să dea semne de viaţă *"activă"*, încercând să îşi creeze o *"matrice"* pe *"sindromul ideologiei de tranziţie iliesciste"*. Alegerile locale şi generale sunt singura *"condiţie"* pentru ca *"acţiunea"* acestuia să fie explozivă şi să contamineze fiinţa naţiunii române cu *"cameleonism"*, şovinism, tensiune socială şi economică, pauperizare, prăbuşirea totală în *"bananierism"*, frica existenţială, şantajul psihologic, tensiunea psihotronică, fiind tot mai prezentă, limitarea deplasării libere a oricărui cetăţean în lume, bruscarea drepturilor universale ale omului, accesul cât mai puţin liber la informaţie, reactivarea zvonurilor, reactivarea foştilor securişti îmbogăţiţi prin fraudarea legilor şi încurajarea lor să facă propagandă antidemocratică prin diverse locuri (magazine, pieţe, unde se află cetăţeni adepţi ai democraţiei autentice), să laude *"valorile comunismului"* de tristă amintire.

ADAOS: recent am întâlnit un astfel de individ care şi-a început *"peroraţia"* de handicapat al *"educaţiei comuniste"*, spunând: *"Tot mai bine era pe vremea lui ceauşescu* (n.n. intenţionat am scris numele dictatorului cu literă mică), *că toţi aveau muncă, mulţi ieşeau ingineri ca pe bandă şi nu existau cerşetori, că el a făcut blocuri* (n.n. adevărate ghetouri din beton tip cuşetă), *canale* (n.n. unde au murit mii de contestatari), *fabrici..."* I-am răspuns atunci pentru a se trezi: *"Ce lauzi dumneata s'a făcut cu munca naţiunii române şi a costat viaţa atâtor oameni de caracter. După dumneata era bine atunci că stăteam în ţarc precum vitele, lipsiţi de libertate, de a spune sincer Adevărul oriunde şi oricând, constrânşi clipă de clipă să nu ne încredem în "minciunile democraţiei capitaliste", era bine după dumneata să ne culcăm cu frica în suflet şi să ne sculăm la fel, obligaţi să muncim fără să ridicăm privirea spiritului mai sus de nevoile noastre? Era bine pentru dumneata şi cei asemeni dumitale care, în mod sigur, puterea vă aparţinea şi aveaţi liberul arbitru pentru a decide soarta a milioane de oameni şi vă doare că acum aţi pierdut-o!"* "Nu - a răspuns cu obrăznicie - *acum eu mă scald în bani, am milioane de lei dobândă şi nu-mi mai pasă de nimic. Însă, vă spun eu că fără comunism nu va ieşi nimic. Ce dacă a venit regele Mihai în ţară şi a avut un milion de oameni în spate. Tot n'a făcut nimic". "Dumneata vorbeşti de parcă eşti stăpân pe Adevărul absolut. Regele Mihai a venit în ţară dar comuniştii, actualii farisei dela conducerea naţiunii în frunte cu "tovul" Iliescu, înspăimântaţi de amploarea popularităţii lui au făcut tot posibilul să-l îndepărteze.*

Şi de ce nu l-au mai lăsat să intre în ţară, pentrucă este Român, născut în România, de câte ori şi-a dorit acest lucru? Ştii foarte bine şi dumneata. Acum continui să "serveşti" o cauză pierdută şi că mai trăieşti ataşat precum omida de ONOAREA ISTORICĂ a naţiunii române! Continuă să dormi, domnule!" - i-am răspuns şi datorită faptului că a fost descoperit în faţa celor prezenţi, mai ales tineri, s'a îndepărtat grăbit.

Iată cum virusul comunismului se furişează pentru a lovi nesănătos conştiinţa sutelor de mii de oameni debusolaţi de trivialitatea tranziţiei iliesciste, cu ajutorul fostelor unelte ale răului care mai au încă impertinenţa să spună că:

"Libertatea, înţelepciunea peste câtăva vreme nu mai foloseşte la nimic, că valorile autentice ale democraţiei pentru naţiunea română nu mai sunt necesare şi universale". De remarcat că aceşti propagandişti cu dorinţa expresă de a se *"întoarce comunismul"* nu mai au simţul propriei valori şi demnităţi, au pierdut sensul timpului istoric, sunt dezaxaţi, dezorientaţi, lichelizaţi, traumatizaţi şi lipsiţi de judecată.

Au avut loc alegerile locale şi se apropie alegerile generale şi PDSR, sprijinit intens de forţele regrupate ale fostei Securităţi, de foşti activişti de partid comunist, caută să dezorienteze naţiunea română, să o menţină în obscurantismul tranziţiei iliesciste, să aibă puterea în mână din nou, să transforme România într'o *"fortăreaţă a mafiei roşii"*, compromiţând-o pentru totdeauna în faţa tuturor naţiunilor, pentru a nu mai fi o ţară de încredere din toate punctele de vedere. PDSR s'a transformat într'un veritabil partid comunist, un partid a cărui siglă este faţa spoită a unei democraţii sociale dar care, în spatele acesteia, ascunde ideologia comunismului reacţionar. PDSR nu are nici o legătură cu democraţia, jonglează numai universalitatea ei. Elementele cele mai active din pcr, chiar dacă s'au convertit lepădându-se de comunsimul ceauşist, continuă să aplice în mod vizibil politica expresă şi veninoasă a comunismului pentru a deruta naţiunea română dela *IDEALUL* revoluţiei din *"Decembrie '89"*.

Foştii activişti comunişti, în perioada ceauşistă la conducerea judeţelor, sunt astăzi tot în fruntea conducerilor judeţene, comunicând prin firul roşu cu camarila iliescistă şi forţele regrupate ale fostei Securităţi de tristă amintire şi dirijată în contul *"CASTEI PDSR"*, adică al lor personal şi al acoliţilor ce au îngroşat rândul *CARACATIŢEI MAFIOTE*, jefuind fără frică de Dumnezeu şi Justiţie naţiunea română. Ei şi-au organizat deja reţelele de falsificare a alegerilor, aşa cum s'a mai întâmplat şi acum patru ani, alegându-l în *"forţă"* ca *"preşedinte"* pe cameleonul Iliescu, pentru că au căzut la *"înţelegre"* atunci, ca sub *"tutela ocrotitoare"* a acestui farsor roşu, să transforme naţiunea română într'o *PARIA* fără destin şi istorie. Ei sunt într'o continuă veghe şi aşteaptă vremea ca planul lor să nu fie sortit eşecului. Planul lor: să mai fie tot ei încă patru ani stăpânii. Se poate vedea la fiecare pas că acest plan de distrugere a valorilor universale ale naţiunii române îşi face efectul cu virulenţă. Viaţa de zi cu zi a căpătat o culoare cenuşie a declinului existenţial, iar economicul a intrat în degringoladă. De fapt, PDSR, în patru ani şi-a atins mai mult de jumătate din scopurile propuse. A mai rămas cealaltă parte şi nu va renunţa la actul atât de criminal: să pună stăpânire pe întreaga bogăţie a ţării, iar naţiunea română să fie adusă în starea de sclavie supramodernă, dirijată prin cele mai sofisticate mijloace tehnologice de manipulare psihotronică. Efectul manipulării psihotronice este tot mai evident.

ADAOS: deseori am auzit oameni în toată firea, echilibraţi, adolescenţi şi tineri, care se plângeau şi se plâng de ameţeli, stări de vomă, de dezorientare, lipsă de concentrare, dureri de cap la ore fixe. Pe moment mi-am zis că aceste stări sunt provocate de erupţiile solare, schimbări bruşte de climă sau efectul Cernobil, dar analizând mai atent efectele am înţeles că aceste simptome sunt de natură artificială, programate pe o logistică bine coordonată. De acord cu mine sunt foarte mulţi cetăţeni. Armata secretă a PDSR are intenţii ce depăşesc cu mult umanismul ortodox de care naţiunea română este atât de legată. Adevărul este că se ştie de activitatea *"armatei secrete"* PDSR şi dincolo de graniţele ţării, dar se închid ochii. De ce, nu se ştie cu precizie. Mulţi Români o spun pe şleau şi este tot mai reală vorba: *"ursul merge şi câinii latră"*. Conştiinţele neatinse de cancerul comunismului reacţionar menţin flacăra aprinsă a Adevărului: naţiunea română nu va deveni *"oile dela târla PDSR"*, un partid cu structură comunistă, care are în rândurile sale comisarii comunismului dela Moscova. Nemernicia acestor lichele, care nu s'au dat niciodată în pragul morţii, nu cunoaşte limite. Mai tânjesc după *"anii de jaf"* ai naţiunii române pentru statul care se considera *"invincibil şi cel mai uman"* din istoria omenirii, dar care se transformase într'un lagăr de exterminare a individului, a spiritului gânditor, novator al existenţei şi cunoaşterii, a credinţei în Dumnezeu. Deci, nemernicia acestor lichele continuă să otrăvească destinul şi puritatea moral-spirituală a naţiunii române, dar există *CREDINŢA* în milioane de Români că *NU TREBUE SĂ SE MAI REPETE TRAGEDIA CELOR 6 ANI*, de tranziţie blestemată iliescistă şi că prin ajuţorul şi marea Justiţie a Lui Dumnezeu şi Iisus Cristos, România va intra pe *CALEA SCHIMBĂRII LA FAŢĂ*. Aşa să ne ajute *DUMNEZEU...*

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnoirea lor, se pot face după cum urmează:
Din Canada şi U.S.A., se pot face *"Cec Poştal"* (Money Order) sau *"Cec Personal"*.
Din Europa şi alte continente, prin *"Mandat Poştal"* sau *"Cec Internaţional"* pe adresa ziarului:

CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010
Westcliffe Postal Outlet
Hamilton, Ontario, Canada L9C 7N5

Second Class Mail Registration Number 4133

REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL

PE MARGINEA ALEGERILOR LOCALE

Mihaela MOISIN

Ne găsim în plină perioadă electorală, mult așteptată, de unii cu dorința fierbinte de schimbări, iar de ceilalți cu dorința de a ține cu dinții de scaunul pe care au pus stăpânire cu șase ani în urmă.

Biroul Electoral Central a anunțat Joi, 6 Iunie rezultatele oficiale ale alegerilor locale din 2.487 circumscripții electorale situate pe raza a 36 de județe. S'a prezentat la vot - 60% din populație.

Pe scurt, situația în urma alegerilor locale se prezintă astăzi astfel: 525 de primari au fost aleși din primul tur; în care numărul mandatelelor de primari câștigate de Opoziție (CDR și partidele din afara ei) este cu mult peste cel al PDSR. Astfel: Opoziția a câștigat: UDMR 79, USD 77, CDR 48, independenți 47, PL'93 4, PAC 3, etc.,în timp ce PDSR a câștigat doar 243 mandate. Alte mandate de primari au fost câștigate de: PUNR 30, PDAR 22, PSM 16, PRM 9, PS 5.

La consilierii locali, Opoziția (CDR + partidele din afara ei) au adjudecat mult peste PDSR. Astfel: CDR 3.692, USD 3.428, UDMR 1.578, independenți 1.021, PL'93 699, PAC 493, în timp ce PDSR a adjudecat 5.298. Alte partide : PSM 1.417, PUNR 1.261, PDAR 1.245, PRM 701, MER 446, PS 441, Partida Romilor 93 etc.

Se vor organiza noi alegeri în 324 localități, unde nu s'a întrunit procentul necesar de participare la vot de 50%+1. În 1.431 de localități se vor întâlni în turul al doilea candidații pentru primari.

O interpretare, azi, a rezultatelor de mai sus ar fi că în majoritatea orașelor mari ale țării Opoziția, incluzând Convenția Democratică precum și partide din afara ei, a câștigat detașat, iar în anumite zone - Ardeal, Dobrogea, Nordul Moldovei, conduce CDR. La consiliile locale, câștigătorii sunt tot cei din Opoziție (CDR + USD + UDMR).

La o primă vedere, PDSR - partidul roșu azi la putere - a fost înfrânt. Dar să nu zicem *"hop"* până nu am sărit șanțul.

Pe de altă parte, presupunând că Opoziția va câștiga în alegerile locale, așa după cum se arată, dacă ea nu va fi învingătoare în alegerile legislative și prezidențiale din Septembrie, situația nu se va îmbunătăți simțitor. Căci și rezultatele alegerilor locale din 1992 au fost promițătoare. Dar între 1992 și Septembrie 1995, 133 de primari aleși în mod democratic au fost demiși sub diverse pretexte; dintre aceștia, majoritatea absolută, 116, aparțineau Opoziției.

Un comentariu personal, care desigur va fi și al multor altor cititori și care îmi ridică tensiunea: nu mă miră faptul că mulți cetățeni au dat votul lor unor buni gospodari, indiferent de apartenența lor politică - exemplu Gh. Funar (PUNR), reales din primul tur la Cluj sau Anton Lungu (PSM) la Brăila; nici faptul că mulți au votat pentru UDMR; dar mai ales nu mă miră că atâția au votat cu PDSR, pentrucă Dl. Iliescu are în mână toate instrumentele electorale și el *"a dat pământ țăranilor"*, el este cel *"îngrijorat"* să *"nu ne vindem țara"*. Ceeea ce mă miră, mai mult decât atât, mă îngrozește, este faptul că atâția alegători, și mai ales Oltenii au dat atâtea voturi PSM-ului - partidul comunist. Oltenii cu care întotdeauna m'am mândrit. Unde sunt acei conducători de sate - preoți și primari - care au fost deportați sau duși în închisori pentrucă în 1946 au întors oamenii dela a vota cu comuniștii? Oltenii de azi și-au schimbat caracterul, și pentrucă acum fac toți afaceri de milioane, nu mai au nici un crez religios, național, nici o valoare morală? Aceasta este supărarea mea. Să sperăm că ei nu vor influența prea mult alegerile din Septembrie.

Dl. Silviu Brucan, nu este impresionat de rezultatele alegerilor locale: *"Cred că este o replică a alegerilor din 1992... Aceeași poveste a fost în toate orașele mari, partidul (PDSR, n.n.) a fost înfrânt în orașele mici, iar în zonele rurale au recuperat și au ajuns primii"* - a declarat el Agenției Reuter.

În ce privește alegerile în București, Dl. Brucan este decepționat de Ilie Năstase (PDSR), a cărui carismă și umilință putea impresiona publicul; deși Ciorbea (CDR) - arată el - are avantaje nete pentrucă are mai multă experiență și este un intelectual.

Este prea devreme să facem comentarii generale asupra alegerilor, dar se intrevede o posibilitate ca naționaliștii și partidele de stânga să facă o alianță a lor, ca și partidele de centru, numai pentru a îndepărta dela putere PDSR.

Vom vedea.

OPOZIȚIA ȘI ALEGERILE

Urmare din pagina 1

de alegeri: continuarea minciunii sau domnia demnității. Cine vrea să aleagă minciuna n'are decât să voteze cu Puterea PDSR, iar cine vrea să aleagă demnitatea este invitat să voteze cu Opoziția CDR, respectiv cu Contractul cu România, care în primă urgență ar însemna 200 de zile care ar schimba viața Românilor.

Pentru ca Opoziția să poată câștiga alegerile, ea are imperios nevoie și de candidați apropiați de realități și dinamici. Iar o victorie e mai mult decât strict necesară fiindcă intrarea în normalitate a României nu poate începe decât cu un succes electoral al Opoziției, când reforma economică s'a împotmolit și peste jumătate din populația țării trăiește în sărăcie lucie.

Sondajele de opinie indică o luptă electorală dură. După semnalele date de acestea, se pare că Puterea pedeseristă a pierdut electoratul tânăr, care mai nou se prevede că va vota cu Opoziția CDR. În afară de pierderea tineretului, Puterea își dă seama că nu se mai bucură de popularitatea avută nici în orașele mari, mijlocii și mici. Ea va fi mulțumită dacă în acestea, în loc de 27 de procente cât a luat în 1992, va putea lua acum măcar 19 procente. În schimb se simte încă tare la sate, unde e încă în viață diversiunea cu obsesia că *"vin moșierii"*.

În fața PDSR, bătrânul partid opoziționist PNȚCD demonstrează unitate și forță, punând mai înainte de toate accentul pe reconstrucția morală și politică a națiunii, pe instituțiile tradiționale care au asigurat dăinuirea românească prin veacuri: familia, biserica și școala.

Vorbind de alegeri, trebue avută în vedere și diferența existentă între mijloacele materiale și de propagandă de care dispune Opoziția și de care dispune Puterea care, în fapt, cam dispune de toate mijloacele de care a dispus p.c.r. Și este normal să nu punem în dubiu acest lucru când văzut este și știut este că neo-comuniștii au urmat comuniștilor. Mai este de remarcat și că ar fi un lucru tare urât pentru România ca după alegerile din 1996 să guverneze și pe mai departe aceiași comuniști.

Poate că tocmai acest urât este și el un factor care contribuie la schimbarea în bine a raportului de forțe în viața politică românească. O schimbare care se vede cu ochiul liber dar pe care o indică și sondajele efectuate de instituții specializate în materie. Potrivit acestora, opțiunile electoratului se mută în direcția Opoziției. Una dintre șansele majore ale Opoziției de a capta voturile alegătorilor stă în aceea că până acum ea nu s'a aflat la guvernare.

În fapt alegerile care ne stau în față nu sunt numai o problemă de decomunizare a țării. Ele mai sunt și o problemă de desovietizare a ei. Căci dacă România e o țară latină, conducerea ei e *"rusă"*. În sensul că cei care conduc țara sunt crescuți la școala antiromânească a Moscovei. Se pare că lumea românească ce acceptă și se învoiește cu acest lucru prin votul dat Puterii, e cea mai rea din lumile posibile.

România nu poate ajunge ceea ce trebue și ceea ce poate să fie decât trezindu-se din somnolența și apoi făcând drum liber chemării sufletului ei, adică alternativei reprezentată de Opoziție.

Când România de 50 de ani trăiește în afara propriei sale istorii, rolul de bază al Opoziției este s'o readucă în istoria ei. Astfel clarificarea opțiunii politice spre Opoziție este singura șansă pentru viitorul României.

Eugen BĂRSAN

AU ÎNHĂMAT CĂRUȚA ÎNAINTEA CAILOR

"Curierul Românesc, revistă a Românilor de pretutindeni" (Minus din țară) umblă cu cioara vopsită și oferă subtilități trase cu bidineaua.

Produsul Fundației de *"Cultură"* și-a anunțat un serial-anchetă și-a pornit la drum cu primele două întrebări:

1) Ce reprezintă pentru Dumneavoastră diaspora română?

(Observați: *"diasporă"* în loc de *"refugiat"* politic, economic, persecutat pentru idei religioase, anticomuniste etc.)

2) Ce ar mai trebui făcut pentru ca toți cei plecați în străinătate să se simtă, din nou, în România ca acasă?

(Altă întrebare, altă cioară vopsită! *"Ce-ar mai trebui făcut"*, ca și cum Dl. Iliescu nu poate sforăi de grija *"Diasporatului"*, același *"Diasporat"* acuzat de trădător, agent capitalist, fascist, legionar etc. de același Domn Iliescu care acum se oferă să-l aștepte la Otopeni ca să-i care bagajele).

Autorii serialului *"Români despre Români"* (C.R. nr.2/Februarie 1996, pag. 12) au pornit la drum cu o grosolană dezinformare:

În loc de a întreba un *"diasporat"* de ce nu se întoarce în țară, trebuia mai întâi întrebat: *"De ce-a plecat din țară?"* Reamintim legea *"cauză și efect"* pe care, din obligație de partid, autorii serialului și-au frazat întrebările cu picioarele în sus. Au recunoscut *"efectul"*, dar despre *"cauza"* nu se tipărește o virgulă.

Motivul pribeagului de a refuza invitația e simplu: aceiași care l-au silit să înfrunte gloanțele dela frontieră dețin și azi puterea în frunte cu președintele educat la Moscova, agent KGB-ist și hoț de revoluție.

Să analizăm acum pe cele *"bune"* înfăptuite de Dl. Iliescu *"intr'o atât de dinamică schimbare"*: libertatea presei și eliberarea pașaportului, două din condițiile impuse pentru a obține Statutul de Națiune Favorizată și împrumuturi.

LIBERTATEA PRESEI: poți scrie ce vrei dar, în fața dovezilor de culpabilitate, Procuratura nu ia nici o măsură ca să ancheteze pe acuzați, în plus poți fi condamnat și cel care dezvăluie hoțiile oficialităților pe motiv că insultă *"Autoritatea de stat"*! Presa, *"A patra putere"*, e fără nici o putere.

DREPTUL DE A CĂLĂTORI: la început regimul s'a bucurat că scapă de cei care le reaminteau cine au fost și unde au ajuns. Acum, cu toți în posturi cheie, ei pot să-și invite adversarii.

Totul ar merge original dacă lupta antineocomunistă a exilului n'ar știrbi zâmbăreața oficială. Nu ne surprinde și chiar așteptăm ca Mafia din Palatul Cotrocenilor să-și mobilizeze agenții și să pornească o nouă mineriadă în Lumea Liberă:

A) Campania prin presă contra *"Asociației Culturale Române"* și *"Câmpului Românesc"* din Hamilton, Canada;

B) Luarea cu forța a Bisericii Române din Paris, unde tovarășul Iliescu a fost implicat personal în complot;

C) Scrisoarea a 13 preoți ce-au încercat, pe sub pulpană să încalcească legile Episcopiei dela Vatră.

Între timp *"Curierul Românesc"* își va continua serialul anchetă: *"Români despre Români"*, pentru a putea minți și înșela: *"Pe Românii de pretutindeni"*.

Stroe MOLDOVANU

AFIȘ ELECTORAL

VOTAȚI „PORCU"

OGLINDA PARLAMENTARĂ

Radu ŞTEFĂNESCU

"Activitatea" actualului Legislativ a intrat în linie dreaptă. Dacă cel din '90-'92 a fost parlamentul ruşinii naţionale, apoi acesta a fost al căpătuirii personale, pe fondul dezastrului naţional. Marea majoritate a *"distinşilor"* nu poate realiza despărţirea de scaune şi scoaterea pălăriei imunitare, care le-a acoperit ilegalităţile. În ultima primăvară a mandatului, s'au spetit disecând Legea alegerilor locale, Legea administraţiei publice locale, Legea partidelor şi Legea electorală. N'au lipsit din vederile lor nici legile cu pronunţat caracter populist electoral, precum Legea privind repunerea în drepturi a moţilor din Apuseni, Legea Avocatului poporului, Legea privind pregătirea populaţiei pentru apărare, Legea privind regimul străinilor în România, Legea caselor naţionalizate ş.a.

Dezastrul guvernării Văcăroiu a impus 13 moţiuni din partea Opoziţiei, între care 9 simple şi 4 de cenzură. Dintre acestea, 12 au fost respinse de maşina roşie de vot comunistă, ghidonată de Iliescu. Moţiunea simplă a energiei a avut câştig de cauză, dovedind în fapt, criza acută de sistem. Interesele politice fiind extrem de mari, votarea multor legi a fost amânată din lipsa cvorumului, aleşii chiulind pe capete. Sigur vom mai avea de înghiţit trei luni de circotecă legislativă în toamnă, urmând a vota după ce se limpezesc apele la Ruşi şi la Americani!!

La discutarea ratificării Acordului privind statutul forţelor între statele din NATO şi cele din Parteneriatul pentru Pace s'au făcut auzite şi voci securiste contestatare. Executivul a conceput Proiectul de lege privind constituirea Consiliului Economic şi Social, readucând în actualitate fostul Comitet de Stat al Planificării (locul de odihnă al Văcăroiului înainte de tranziţie). S'au mai discutat Legea Avocatului Poporului, Legea privind salarizarea şi alte drepturi ale personalului din organele autorităţii judecătoreşti şi modificarea Codului Penal, care prin art.205, 206, 238 urmăreşte să închidă gura presei neaservite Puterii dela Cotroceni.

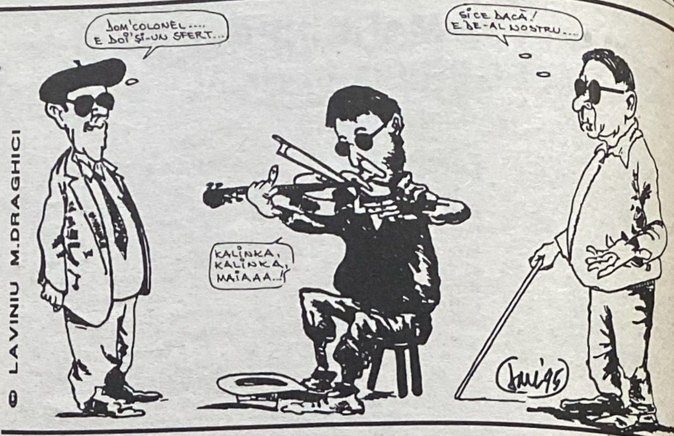
Au urmat la rând Legea privind organizarea şi funcţionarea partidelor şi Legea pentru aprobarea ordonanţei guvernoiului de organizare şi *"finanţare"* a activităţii de cercetare şi dezvoltare. A fost respins Raportul Comisiei de mediere la Legea administrării şi exploatării monopolurilor de stat. După şase luni de amânări, a intrat în dezbaterea Camerelor reunite ultimul Buget Văcăroiu, nu înainte însă de a fi votată Legea pentru aprobarea ordonanţei de rectificare a bugetului pe '95!!!

Opoziţia a condamnat în termeni duri sărăcia naţională numită *"buget"*, ordonanţa 11 prin care Guvernul şi-a iertat datornicii de multe miliarde, ca şi modul în care acesta jonglează ilegal cu cele 1.300 de miliarde dela fondul de şomaj!! Discutarea Legii Bugetului s'a făcut cu sala aproape goală, circa o sută de aleşi (din cei 484 mimând că pricep aberaţiile finanţiste ale ministrului *"N'avem bani!"*, zis şi Florescu Georgescu-Ferentari, după a cărui teorie economia este în creştere, în timp ce standardul de viaţă s'a prăbuşit. Cu 245 voturi *"pentru"* şi 168 voturi *"contra"* sărăcia adusă de Iliescu, Văcăroiu, Gherman şi Năstase se va adânci, cuţitul înaintând implacabil spre osul Românului de rând.

Au mai fost propuse spre definitivare două importante proiecte de lege, privind verificarea averilor demnitarilor şi a unor activităţi cu caracter economic. S'au stabilit de asemenea taxe sporite pentru jocurile de noroc, scutirea de impozite a administratorilor handicapaţi şi s'a finalizat Legea salarizării personalului Curţii Supreme de Justiţie, care va avea lefuri de şapte cifre!

Preocupaţi cu menţinerea unui loc bănos de *"muncă"*, miniştrii Coşea şi Georgescu au iniţiat Proiectul privind Legea privatizării societăţilor bancare cu capital de stat, în ideea ca, după falimentul total al guvernării, să se instaleze confortabil la conducerea unor bănci private. Şi asta pe fondul minciunilor Văcăroiului şi al scumpirilor inimaginabile a alimentelor de bază. La ora actuală, puterea de cumpărare a alimentelor de bază este de 20% faţă de Ianuarie '90 şi nicidecum de... 60%, cum susţine Văcăroiu, cinicul căţel al Iliescului. În fiecare lună saltă preţurile la mărfuri şi servicii, numai combustibilii şi energia aşteaptă să treacă alegerile locale, după care vor sări şi ele în aer, antrenând alte valuri de scumpiri.

Aflându-ne în an electoral crucial, o chestiune de logică elementară şi bun simţ ar impune ca impostorii ciolănari să răspundă în faţa legii de gogoşile promise credulilor votanţi, urmând a fi cercetaţi penal pentru abuz de încredere şi înşelarea celor ce i-au ales.

CE-A MAI RĂMAS NECOMPROMIS ÎN ROMÂNIA

Dan-Liviu NICOLAE

Abia au trecut câţiva ani dela scandalurile ce au cutremurat două ambasade dela Bucureşti. Unele dintre cele mai solicitate pentru vize. Şi unde funcţionari străini şi români începuseră a-şi umple pungile după *"tarife"* pe care n'aveai voie să le ignori când te aşezai la coadă pentru rânvnita ştampilă pe paşaport. Acesta este un element.

Un al doilea element ar fi acela că ţi-ar trebui multă răbdare şi mult noroc spre a găsi un angajat la vreo ambasadă din Bucureşti care să nu ştie unde este Serviciul Român de Informaţii (SRI), moştenitorul sarcinilor - şi experţilor - *"fostei"* Securităţi.

Şi, plecând dela aceste elemente, să ne întrebăm: cine pe cine a corupt şi a compromis?

Avem, poate, un răspuns, în recenta păţanie a ambasadorului Elveţiei în România, Jean-Pierre Vettovaglia. Păţanie relatată pe larg de reputata revistă bucureşteană *"Academia Caţavencu"*.

Bărbat cu sânge latin - fierbinte - dar şi imprudent cât cuprinde, Dl. ambasador a căzut fără luptă în mrejele pasiunii pentru o ziaristă dela *"Evenimentul zilei"*. Care ziaristă, după cum s'a aflat ulterior, dacă nu făcea pui vii precum găina *"descoperită"* de ziarul lui Ion Cristoiu prin '92, *"oua"* în schimb, rapoarte la SRI, sub a cărui oblăduire se afla - şi, probabil, se află şi acum.

Floriana Jucan, *"ziarista"* în cauză, îşi petrecea vacanţa de Crăciun în ţara cantoanelor şi primea acasă, la bloc, vizitele amantului său. Până în ziua în care ascensorul blocului s'a oprit între etaje, aruncându-l pe diplomat în gura vecinilor şi punând, mai mult ca sigur, capăt carierei acestuia.

Şi iată răspunsul la întrebarea de mai sus, enunţat de un alt ambasador la Bucureşti faţă de reprezentantul ziarului *"Adevărul"*: *"Cu toţii suntem, în general, precauţi la Bucureşti. Securitatea îşi foloseşte agenţii pentru eventuale şantaje"*. Vedeţi că lumea nici măcar nu se mai oboseşte să zică *"SRI"*?

Dacă instituţia (numiţi-o cum doriţi) D-lui Virgil Măgureanu a reuşit să abată din drumul drept până şi pe ambasadorul unei ţări - simbol al corectitudinii, ce i se mai poate, oare, opune?

Şi i se mai poate opune ceva - sau cineva - într'o ţară unde a avut loc, chipurile, o revoluţie anticomunistă, dar unde tâlhăriile comuniste capătă bază legală (vezi faimoasa lege a caselor confiscate), unde un serial de televiziune despre victimele comuniştilor (*"Memorialul durerii"*) este aruncat pe un canal fără difuzare naţională şi programat după miezul nopţii (ba chiar ameninţat cu întreruperea)? Unde pentru şeful statului, monarhia - tradiţională, ba chiar constituţională în România - instituţia care a făcut dintr'o ţară ciuntită şi înapoiată un stat modern, râvnit de vecini este *"perimată"* (afară de cazul în care este invitat la Buckingham)?

Pe cine o mai fi compromis, compromite sau va compromite SRI în viitor, spre a netezi calea către puterea permanentă *"emanaţilor"* din Decembrie 1989?

SPIRITUL POLITIC

Urmare din pag.1

nu aduce nici un prinos moral civilizaţiei în general. De aceea spiritul poitic este prima conştiinţă care realizează valoarea universală a Democraţiei şi se ataşează în mod conştient idealurilor de atins şi de respectat, de înălţare a Binelui, a Justiţiei şi a valorilor umane. Se ştie pe sine ca izvor al conştiinţei şi frumuseţii umane de necontestat. Acţiunea sa se numeşte cutezanţă. A cuteza înseamnă că valorile morale şi spirituale ale naţiunii din care vine ca fiinţă politică sunt universale şi sacre şi le respectă. Renunţă la orgoliu şi individualism, este conştient că nu îşi mai aparţine, serveşte naţiunea.

Orgoliul întotdeauna a otrăvit, în cazuri extreme, conştiinţa cea mai sensibilă. Dacă aceasta nu a avut un crez liber şi statornic, dacă în fapt s'a lăsat pervertit şi a renunţat la autenticitatea propriei persoane politice, atunci a acceptat distrugerea valorilor universale, a dăruirii de sine a fiecărei fiinţe umane. Sensul său existenţial în orizontul vremuirii spiritului universal nu şi-a atins adevăratul scop, rostul şi menirea sa de spirit politic. A devenit un pericol real nu numai pentru naţiunea din care s'a ridicat spre rostire, dar şi pentru omenire.

De aceea spiritul politic nu poate să fie atras de influenţa negativităţii atâta vreme cât aceasta are conştiinţa încărcată de semnificaţia politicului ca existenţă universală întru sinea Lumii. Este conştiinţa care acţionează conform normelor morale valabile. Prin analiza lucidă a timpului său pe care îl trăieşte şi îl are de trăit acţionează pentru a vremui Binele. Etse în măsură să înalţe Dialogul şi Logosul pe culmile perfecţiunii, aceste concepte să fie pentru milioane de semeni farul împlinirii existenţiale. Dacă acesta este orbit de Orgoliu, persoana politică şi-a ratat existenţa. Orgoliul i-a afectat conştiinţa morală şi atunci nu mai există nici o posibilitate pentru a fi cel ce trebue să fie. Prăbuşirea este iminentă. Personalitatea spiritului politic nu mai reprezintă nici o garanţie. Încrederea oamenilor în viitoarele lui acte, fie sociale, fie morale, fie juridice, fie culturale este pierdută.

Efortul reabilitării morale şi spirituale atinge dimensiuni tragice şi atunci persoana politică prăbuşită trebue să accepte pedeapsa. Orice încercare de a dovedi lumii că este oricând gata să facă sacrificiul pentru a se salva, pentru a-şi menţine soma politică aşa cum a fost înainte de prăbuşire, nu mai poate fi Rost şi Destin. Astfel de cazuri au fost fără număr în istoria umanităţii. Eforturile sale pentru a fi din nou un spirit politic intransigent se întorc totdeauna împotriva sa, chiar dacă acaparează puterea pentru sine: această dorinţă nu face altceva decât să-l transforme într'o paiaţă, atrăgându-şi totodată oprobriul şi contestarea naţiunii al cărei reprezentant se vrea să fie. Spiritul politic trebue să se identifice cu ideile sale pentru Lume, să fie intransigent cu sine, justiţiar şi moral cu sine dar şi cu ceilalţi. Nu se abate dela crezul său politic, dela jurământul depus în faţa naţiunii şi a lui Dumnezeu. Este conştiinţa trează în stare să evite orice conflict pentru a menţine echilibrul social-politic al naţiunii, al Lumii pentru ca Democraţia să fie Literă de Lege Sfântă, condiţie esenţială a necesităţii universale în numele Libertăţii.

Florin O.SĂLCEANU

GUVERNAREA CRIMINALĂ (VĂCĂROII)

Banu SERDARU

De trei ani şi jumătate Iliescu se încăpăţânează săl menţină la guvernare pe Văcăroiu şi trupa lui de profitori veroşi, cu cinci remanieri de formă, ca să se căpătuiască cât mai mulţi. Piesa de greutate a acestei jalnice guvernări este fiscalitatea demenţială. Sursele bugetare fiind extrem de reduse, baza veniturilor statului a constituit-o jecmănirea fără milă a cetăţeanului, adus în sapă de lemn, prin tot soiul de impozite directe şi indirecte. Veniturile fiscale văcăroidiene au urmat un curs ascendent, proporţional cu prăbuşirea leului, astfel:

- 2.102 miliarde lei în '93, 9.650 miliarde lei în '94, 14.433 miliarde lei în '95 şi urmează 16.568 miliarde lei în acest an! Şi asta în vreme ce capitalul bugetului nostru este complet debilitat, veniturile din capital prezentându-se astfel:

- 18,6 miliarde lei în '93, 5,5 miliarde lei în '94, 8,5 miliarde lei în '95 şi aceeaşi valoare pentru anul în curs! Dacă impozitarea directă este la vedere, cea indirectă ne bagă mâna'n buzunar şi ne tâlhăreşte, scoţând bani din piatră seacă.

Impozitele indirecte cuprind TVA, accize, taxele vamale, taxe pe circulaţia mărfurilor şi taxa pe ţiţeiul din producţia internă şi gazele naturale. Deocamdată ne-a rămas neimpozabil doar aerul... tranziţiei, dela comunismul primitiv dejisto-stalinist la cel evoluat iliesco-kaghebist. În '93, când s'au răsturnat în jilţuri văcăroii, impozitarea indirectă însuma doar 897 miliarde lei din taxa pe circulaţia mărfurilor şi accize, la care s'au adăugat 150 miliarde lei din taxe vamale. În '94 însă, prinde mămăliga coajă şi văcăroii sporesc impozitarea indirectă, născocind în plus TVA-ul şi taxa pe ţiţeiul din poroducţia internă şi gazele naturale. Se ajunge astfel la 4.332 miliarde lei, plus 646 miliarde lei taxe vamale!!

În '95 impozitarea indirectă urcă la 5.018 miliarde lei, plus 850 miliarde lei taxe vamale, ca în acest an să se prevadă impozite indirecte în sumă totală de 6.810 miliarde lei şi 1.251 miliarde lei din taxe vamale!!

La toate aceste sume ameţitoare înghiţite de-o guvernare criminală, din buzunarul milioanelor de contribuabili, ar fi trebuit să se adauge impozitele de miliarde luate dela Caritasul ţiganului Stoica şi *"puişorii"* lui... Ca să nu mai socotim *"tunurile"* cu care au păgubit statul român escrocii şi contrabandiştii de teapa agentului Zaher sau capii mafiei ţigăneşti, care s'au sustras dela plata taxelor vamale, mituind vameşii corupţi şi putrezi de bogaţi. Din sacul fără fund al statului comunist (marca Iliescu), acest hoţ al hoţilor a miluit cu sume derizorii sectoarele aşa-zis marginale, neproductive, bugetare: învăţământ, sănătate, cultură, apărare. Învăţământul a fost batjocura semianalfabeţilor Dej şi Ceauşescu, ca să cadă definitiv sub kaghebizatul Iliescu, în ce priveşte retribuţia mizerabilă şi dotarea sub orice critică, în ciuda Legii votate în '95. Dela 323 miliarde lei în '93, la 1.343 în '94, 2.053 în '95 şi 2.980 pe acest an, sfidare comunistă şi atentat criminal la luminarea generaţiilor tinere.

Sarabanda miliardelor de lei debilitaţi şi rahitici continuă în domeniul apărării, unde armata noastră n'are nici o şansă de modernizare şi integrare în structurile militare euroatlantice, cu un asemenea *"buget"*! În schimb domeniul economic, vital pentru reformă, continuă să toace degeaba mii de miliarde la capitolul subvenţii şi transferuri. Abia acum s'au deşteptat văcăroii tranziţiei să facă restructurarea în domeniul economic, fiind vorba de un an electoral! Cele două Comisii de Buget-Finanţe ale Parlamentului au dezbătut proiectul de buget pe acest an, fără să afecteze deficitul de 3.193 miliarde lei, impus de organismele internaţionale. Puhoiul autorităţilor publice, oceanul de organe centrale înghite dela contribuabili 792 miliarde lei pe acest an! Cum era de aşteptat... *"cine'mparte, parte-şi face"*, finanţiştii lui Nelu Cotrocelu i-au sporit averea, dela 9,6 miliarde lei în '95 la 11,1 în acest an, iar lor şi-au majorat veniturile cu 3,5 miliarde lei!!!

Fiind călare pe situaţie, văcăroii au prins curaj, taie şi spânzură prin ordonanţe, hotărîri şi autorizaţii, în ciuda mult trâmbiţatei austerităţi. Dar, odată cu creşterea tovalului acestui guvern-marionetă Iliescu, credibilitatea lui externă pierde treren, iar asupra creditelor externe se aşterne secretomania tipic comunistă! Numai anul trecut, FMI-ul nu i-a mai creditat pe văcăroi cu nici un cent, iar totalul creditelor a fost de 8,37 milioane dolari, căpătaţi de milă dela BIRD şi G-24.

Campania agricolă de primăvară e la pământ, fiindcă ţăranii sunt faliţi şi au nevoie de credite (2.000 miliarde lei), dar văcăroilor puţin le pasă, fiind obsedaţi de păstrarea puterii, cu orice preţ! Partidul pedesecomunist al celor trei roze, zis şi Partidul Hora Unirii-Iliescu, care înfăptuieşte dezastrul naţional de mai bine de şase ani, se opune finanţării dela Buget a campaniei electorale în alegerile legislative, sub pretextul lipsei de bani. În felul acesta urmăreşte să-şi atragă simpatia electoratului naiv, fiidcă în toţi aceşti ani întunecaţi a pus deoparte averi suficiente pentru a se menţine la putere pe timp nelimitat!

MONDENITATE FALSĂ, DE ÎMPRUMUT

Toader GRAPĂ

Asistăm de şase ani la nişte gesturi false, de împrumut, la o impostură comportamentală mai mult decât dizgraţioasă, de-a dreptul dezgustătoare, gesturi şi comportamente ale unor oameni formaţi la şcoala politică a experimentului socialist. Aproape toate apariţiile publice ale celor ce sunt la conducerea ţării - dintr'un joc politic bazat pe tertipuri şi viclenie - au în ele ceva strident, nefiresc, fals, jenant. Totul seamănă cu un *"concert"* al unor muzicanţi care *"cântă după ureche"*, luându-se după unii care au şcoală (şi talent real), imitându-i fals, neferic.

Da, în lumea elitei intelectuale, în viaţa familiilor regale, în practica politică a ţărilor avansate ale lumii florile sunt parte importantă din decor, reprezintă frumuseţea, gingăşia şi starea de curăţenie, elevare şi deschidere sufletească. Hop şi socialist-comuniştii din cele mai comunizate state din Estul Europei, după zdruncinarea sistemului din Decembrie 1989, aruncă prin trădare ideologică vechile şi înfricoşătoarele scule - secera şi ciocanul - (perimate politic) şi se reped la flori: Ruşii şi Bulgarii la crizanteme (dar tot roşii), comuniştii români însă se agaţă de cea mai nobilă floare - trandafirul - dar (fiind ei mai *'oţi*) l-au vopsit albastru (ceva inexistent în natură, deci fals!) Deşi l-au majorat la trei şi l-au vopsit alb, cu tulpină cu tot (rămânând tot fals!). Sacrilegiul introducerii acestei flori în politică a dus la compromiterea florii - rege care este respinsă cu dezgust, când este oferită în dar, după ce comuniştii noştri au făcut-o simbolul lor electoral...

Şi apoi, în discursuri şi apariţii publice, au trecut dela încruntarea *"revoluţionară"* şi baterea cu pumnul *"proletar"* în aer la un zâmbet permanent (de proasta'n târg) şi la gesturi de *"dragă bunăvoinţă"* şi nesfârşit *"umanism înţelegător"*. Aşa s'a ajuns dela o vizită la un cămin de bătrâni (unde a lăsat un televizor - din solda de un milion şi jumătate de preşedinte sau din fondul de protocol?) - la apariţia în public lângă vedeta mondială Michael Jackson şi primirea la Cotroceni (adică ***la palat!***) a *"geniuţei de origine română"*, Americanca Alexandra Nechita - *"Şoşonel"* supranumită *"mica Picasso"*. Scopul? Propagandă politică!

Gesturi false (şi chiar de prost gust) se fac zilnic şi ne sunt prezentate (din obedienţă) prin radio şi televiziunea de stat prin *"conducătorii"* mereu freş şi mereu *"puşi pe treabă"* pentru *"binele poporului"*. Iată-i în vizite de lucru - în aceleaşi locuri şi cu acelaşi *"ceremonial"* din timpul lui Ceauşescu - iată-i în vizite (zgomotoase acasă) în cine ştie ce ţară din lumea a treia (rămasă acolo anonimă) de unde se întorc tăcuţi, (cu coada între picioare), fără nici un câştig, căci acolo nu numai că nu sunt primiţi oficios cu obişnuitele surle şi trâmbiţe ci li se aminteşte că acolo se ştie cine sunt (nişte comunişti mascaţi) - care au făcut legi care să nu permită a *"li se vinde ţara"*, adică puterea economică socialistă a industriei complet în mâna statului şi agricultura la fel, prin păstrarea pământului în asociaţii (foste ceapeuri - colhoznice) unde dirijismul de sus încă funcţionează păgubos.

Întrucât s'a demonstrat cu prisosinţă că imitaţia n'are valoare şi că nici acest tertip nu mai ţine după şase ani de prăbuşire bruscă şi definitivă a economiei socialiste, *"inventivii politicieni de tip nou"* au trecut la folosirea unor Români care, printr'un joc (sportiv) al hazardului au ajuns a fi cunoscuţi în toată lumea. Lăsăm la o parte faptul că aceştia sunt *"creaţii ale epocii de aur"*, ***ajutaţi de partid să se realizeze***, şi zicem că aci este şi o batjocură la adresa acestor oameni cu un orizont cultural şi politic extrem de limitat. Marionete... Altfel n'ar fi admis să fie aduşi în târg de nas, cum aduc ursarii ursul ca să atragă atenţia asupra măiestriei ursarului. Ilie Năstase pare un om căzut din hârzob într'un târg unde nu'şi dă seama ce se întâmplă, iar Nadia Comăneci pare că nu ştie despre comunism decât că i-a dat titlul de *erou al muncii socialiste*, prin mâna lui Ceauşescu, şi toată batjocura prin ceea ce i-a făcut Nicu Ceauşescu, pângărind trupul care a încântat o lume prin frumuseţea şi perfecţiunea mişcărilor sale. Acum Adrian Năstase vrea să ni se vâre pe gât ca mare personalitate, cununând un erou al muncii socialiste (să nu se uite că în ţara aceasta nu s'au schimbat decât câţiva oameni la conducere, dar modul de viaţă socialist persistă sub o formă în care *"s'au implementat"* şi câteva obiceiuri din viaţa capitalismului ***putred*** şi a burgheziei ***corupte***). Vrea să demonstreze astfel că preţuieşte valorile neluate în seamă sub Ceauşescu, cu văditul scop de a căpăta capital politic.

Şi pentru a abate atenţia dela cruda realitate a ţării.

Uitându-se cu inima strânsă la nunta *"regească"* a unei *"fete de oameni săraci"* dela Oneşti, oamenii ţării pot uita mult depăşitul milion de tineri ajunşi şomeri, pe elevii şi studenţii lăsaţi de izbelişte, greviştii care nu mai au de lucru, ţăranii complet debusolaţi - deveniţi *"proprietari"* care n'au voie să facă ce vor cu pământul lor - şi pensionarii care se duc precum frunzele toamnei de-au umplut uriaşul cimitir Pantelimon II (unde nu mai este nici un loc!)? Ei nu uită că cei care se joacă acum de-a nunta regală - când trei sferturi din populaţie are mari probleme cu hrana - si îmbrăcămintea sunt ***naşii*** prăbuşirii economiei (şi în socialism ca şi acum!), stricătorii imaginii ţării în exterior (prin sloganul comunist, *"nu ne vindem ţara"* şi prin mineriade) şi degradarea sufletească a oamenilor când morala neamului de creştini este batjocorită de materialismul vulgar al corupţilor puşi pe trai pe vătrai deveniţi ***naşi atei***, care folosesc biserica tradiţională în scopuri personale, propagandistice.

Mai ales acest gest megaloman arată falsitatea unei mondenităţi luată de împrumut care se loveşte realităţii româneşti de azi ca nuca'n perete.

SCANDALUL ÎNREGISTRĂRILOR TELEFONICE

Urmare din pag. 1

care fotografiau o rafinărie la Ploieşti.

Tot pentru *"apărarea securităţii naţionale"*, SRI a cerut anul trecut peste 800 de mandate dela Procuratură pentru ascultarea convorbirilor telefonice. Culmea este că Nicolae Ulieriu, purtătorul de cuvânt al SRI *"spune că sunt doar vreo 300"*. Dar diferenţele, de fapt prinderea cu ocaua mică a şefilor SRI, poate continua.

Cazul căpitanului Nicolae Bucur care a dezvăluit interceptarea convorbirilor telefonice ale unor lideri politici şi ziarişti este doar un exemplu. Astfel, V. Măgureanu l-a contrazis pe Nicolae Ulieriu ca şi pe şeful serviciului de transmisiuni al SRI. Nicolae Ulieriu a spus că o parte din casetele prezentate de căpitanul Bucur aparţin SRI, Virgil Măgureanu sugerând că ar fi fabricate.

Peste câteva zile, SRI îl acuză pe căpitanul Bucur că a încălcat legea, însuşindu-şi din arhiva SRI casete înregistrate. Adică, sunt casetele, nu sunt casetele. Iar ca ridicolul să fie desăvârşit, Virgil Măgureanu afirmă că Nicolae Bucur ar fi înregistrat singur casetele pentru ca la doar o zi să spună că Bucur ar fi subtilizat 23 de casete şi nu doar 10 cum afirmase acesta. Şi dovezile ar putea continua. În fapt, concluzia este una singură: Virgil Măgureanu a fost prins cu ocaua mică şi nu ştie pe unde să mai scoată cămaşa. Deocamdată, însă Opoziţia tace şi culmea cel mai înverşunat adversar al SRI este... Corneliu Vadim Tudor. Liderilor Opoziţiei le sunt ascultate telefoanele iar aceştia nu zic nimic, scandalul îl face C.V. Tudor.

Scandalul iscat prin dezvăluirile despre activitatea de Poliţie Politică a Serviciului Român de Informaţii va însemna şi un test de maturitate pentru Opoziţie. Aceasta trebue să lase deoparte frica pe care o manifestă în mod public faţă de Virgil Măgureanu şi să ceară decisă demiterea acestuia. Altfel, toate zvonurile privind o înţelegere tacită între PDSR şi PNŢCD prind contur. Nu de alta, dar deja există mai multe exemple. Ultimul şi cel mai clar exemplu este poziţia D-lui Ioan Diaconescu, preşedintele PNŢCD, în privinţa decalării alegerilor legislative de cele prezidenţiale. Înainte de a se întâlni cu preşedintele Iliescu, Domnul Diaconescu afirma că va susţine *"până în pânzele albe"* această propunere. Apoi însă surpriza, la doar câteva ore. ş.a.m.d. Toate acestea duc la zvonul care circulă cu insistenţă în mediile politice româneşti privind o alianţă post electorală între PDSR şi PNŢCD. Însă nu neapărat din acest lucru, Opoziţia trebue să ia atitudine în cazul Măgureanu. Dacă Serviciul Român de Informaţii nu intră în legaliate este în joc însăşi soarta democraţiei româneşti.

Andrei BADIN

Din secretele guvernului

ROMÂNIA - SĂRACĂ ŢARĂ BOGATĂ

-III-

ALTE FELURI DE CHELTUIELI RISIPITOARE

Aurel S. MARINESCU

Comuniştii de azi au o tradiţie de a jefui ţara fie prin proastă gospodărire şi organizare, fie prin cheltuieli fără nici o justificare or prin ajutoare *"internaţionaliste"*.

Personal, nu cred că se cunosc miliardele de lei cheltuite cu întreţinerea şi educaţia sutelor şi miilor de copii greci răpiţi de răzvrătiţii comunişti conduşi de Marcos în lupta sa susţinută material de URSS şi ţările Europei răsăritene după al Doilea Război Mondial. Aceşti copii ai luptătorilor lui au fost trimişi clandestin prin Bulgaria şi Iugoslavia în România pentru a fi îndoctrinaţi.

Câte miliarde de lei a costat participarea românească în războiul din Coreea, România implicată de partea Coreii de Nord? Oficial nu s'a publicat nimic nici despre costuri şi nici de participare şi totuşi acolo au fost spitale de campanie cu personal românesc de specialitate, echipament sanitar, largi cantităţi de medicamente, alte participări tehnice ş.a. şi de asemenea mii de copii nord-coreeni, orfani de război au fost aduşi în ţară, întreţinuţi şi educaţi pe cheltuiala poporului român care nici măcar nu a fost informat. Ei, toţi cu diplome universitare, s'au repatriat. În acelaşi timp, miile de copii români care aveau nevoie de ajutor financiar sau tratament medical în străinătate nu au primit nici unul.

Câte milioane de dolari s'au dat ajutor partidelor comuniste şi cripto-comuniste, mişcărilor de *"eliberare naţională"*, tuturor celor ce acţionau ca guerilă şi care demagogic acţionau contra imperialismului? În România au existat şcoli de terorişti formaţi să lupte pentru instaurarea regimurilor comuniste în ţările lor din Africa şi Sud America. La Mânăstirea Dealu, Măneci-Ungureni şi alte localităţi, instructori cubanezi, sovietici şi români au pregătit sute de astfel de terorişti introduşi apoi cu avioane româneşti, clandestin în noapte în Angola şi alte ţări africane. Cât s'a cheltuit cu PLO, cu războiul din Vietnam, cu guerila din Mozambic, Angola, Algeria, Sahara şi exemple sunt zeci.

Până în 1958 existau în ţările din Apusul Europei, circa 6 firme de import-export, care aparent erau independente, în realitate subordonate partidelor comuniste din ţările respective. Aceste firme erau fictive, nu aveau nici o activitate, dar la orice contract de vânzare sau cumpărare încheiat de firmele de comerţ exterior româneşti, ele figurau ca intermediari şi li se stipula un procent între 1%-4% din valoarea contractului, sume ce în acest fel ajungeau în casieria partidului respectiv.

Poporul român aşa era păgubit de darnicii lor conducători comunişti care pe deasupra ofereau generos şi ajutoare în materiale şi sume în valută, şi teroriştilor, armament, în timp ce el nici măcar nu era informat de aceste dărnicii.

Continuând tradiţia, neocomuniştii de azi, cheltuiesc milioane şi miliarde de lei inutil, în investiţii falimentare din străinătate tot în secret, sau pentru viaţa lor de huzur, tot în secret. Diferenţa că actualii, depun bani în străinătate, cumpără proprietăţi în lume, se îmbogăţesc pe faţă şi fără ruşine. În acelaşi timp, majoritatea populaţiei trăieşte din ce în ce mai greu, o parte deloc neglijabilă în sărăcie. O sfidare a populaţiei incredibilă pentru secolul pe care îl încheiem.

Astfel în 1995, cu ocazia Conferinţei Uniunii Interparlamentare ce s'a ţinut la Bucureşti la propunerea românească, deşi ţara nu avea nevoie de aşa ceva, acum, s'au cheltuit 10 miliarde lei.

Pe lângă cheltuielile necesare unei bune desfăşurări a Conferinţei, cheltuieli de circa 900 milioane lei, privind tehnica audio-vizuală ca: instalaţii de traducere simultană, televizoare color, radiotelefoane portabile cu anexe, panouri mari de afişat anunţuri, sau făcut altele. Profitându-se de risipa făcută clădirea Casei Poporului devenită a Parlamentului s'a finisat; o clădire gigantică, fără nici un gust arhitehtonic, construită numai spre a satisface paranoicul conducător comunist şi terminată de cei ce i-au dorit puterea. La aceste cheltuieli se adaugă sume de alte sute de milioane lei pentru mobilarea sutelor de încăperi, unele dintre ele devenite birouri cu mobilier antic costisitor, obiecte de artă, bronzuri, tablouri de pictori consacraţi.

Dar pe lângă cheltuielile legate de conferinţă alte 37 milioane lei s'au cheltuit pe: aspiratoare de mare capacitate, maşini de tuns iarba şi de măturat, scrumiere cu picior etc. şi profitându-se de acest jaf, clădirea devenită a Parlamentului s'a dotat cu un centru medical stomatologic, o altă cheltuială de 150 milioane lei. Şi risipa a continuat sub denumirea *"dotări pentru alimentaţia publică"*, exemplu: o linie de restaurant tip suedez, maşini de făcut gheaţă, frigidere, pahare de lux, de asemenea tacâmuri, butuc de tăiat carne, crătiţi, oale inox, vase de păstrat mâncarea caldă, în total 275 milioane lei. Pentru cele două restaurante ale Camerei şi Senatului s'a mai cheltuit aproape un milion cu cumpărarea a zeci de oale, crătiţi, tigăi de teflon, polonice, forme de cozonac şi prăjituri, lighene, pahare de lux. În total, cu mult înainte de începerea Conferinţei, deja 7 miliarde lei erau cheltuite. La aceste cheltuieli s'au mai adăugat altele prin cumpărarea a zeci de mercedesuri şi alte mărci date în folosirea şefilor de comisii din Camera Deputaţilor şi Senatorilor care au adăugat la jaf câteva sute de mii de dolari. Nu este nevoie să cunoaştem exact sutele de milioane şi zeci de miliarde jefuite poporului ca să găsim explicaţia de ce nu sunt bani pentru salarii şi pensii decente, de ce nu sunt bani pentru medicamente speciale de import şi aparataj medical modern, de ce lipsesc bani pentru diferite îmbunătăţiri necesare.

Tragedia este că poporul suportă această situaţie intolerabilă pentru o ţară civilizată.

"SPĂRGĂTORUL DE LEMNE"

Alexandru NEMOIANU

Ocupaţia spartului lemnelor este folositoare şi, într'un trecut nu aşa de îndepărtat, ea era înconjurată de un anume romantism. Spartul lemnelor făcea parte, împreună cu pusul conservelor, afumatul cărnii şi altele dintr'un întreg ceremonial ce pregătea venirea iernii.

Dar dacă ocupaţia cu pricina nu cuprindea nimic rău în sine, aceia ce o practicau au fost mereu înconjuraţi de susppiciune şi chiar teamă. De regulă, spărgătorii de lemne erau cam fără căpătâi, umblând din loc în loc, dedaţi minciunii şi adeseori chiar *"luatului fără încuviinţare"* şi, aproape întotdeauna, blagosloviţi cu *"darul"* beţiei.

Dintr'o asemenea perspectivă, spărgătorul de lemne poate fi considerat ca un tip social ce merită analizat mai de aproape.

"Spărgătorul de lemne" este un individ care intră în vasta şi fermecătoarea lume a pădurii existenţiale (în sens literal dar şi figurativ) nu pentru a o admira, ci pentru a o reduce la nivelul puţinelor sale idei deci, în ultimă instanţă, pentru a o distruge.

El nu caută să surprindă tulburătoarea complexitate a lumii, faptul că fiecare lucru îşi are rostul său şi contribuie la închegarea unui întreg fascinant ci, mult mai simplu, doreşte să *"îndrepte"* lucrurile, conform unui orizont strâmt şi strâmb.

Atunci când *"spărgătorul de lemne"* este împuternicit cu autoritate în viaţa obştească el devine o adevărată calamitate.

El nu are idee că cea mai autentică trăsătură a umanităţii este complexitatea şi diversitatea. *"Spărgătorul de lemne"* este un tiran suficient care înţelege doar rutina, nervozitatea şi zbieretele. El nu are principii, îndoieli sau remuşcări şi este sincer surprins dacă cineva îi reproşează mitocănia.

Gingăşia, curtoazia şi chiar cea mai elementară formă de politeţe îl surprind, nelinişteşc şi enervează. Zâmbetul şi privirea deschisă le consideră insulte personale. Imaginaţia îl îngrijorează iar frumosul îl scoate din sărite. El se simte bine doar în compania celor de un fel cu dânsul şi care îi împărtăşesc modul de viaţă.

"Spărgătorul de lemne" nu pricepe că există şi alte modalităţi decât cele pe care el le practică şi atunci când le întâlneşte intră în panică şi se lansează în insulte şi înjurături directe, domeniu în care are reale aptitudini.

Într'un anume fel, *"spărgătorul de lemne"* este fericit. El nu are îndoieli, este categoric, întotdeauna sigur şi convins.

Impertinenţa îi ţine loc de tot: de logică, de gust şi mai ales de decenţă. El este oricând gata cu un verdict, o soluţie radicală sau cu o decizie şi pe acestea el are temeritatea de a le numi raţionamente.

El este convins că sensibilitatea este un păcat şi poartă armura prostiei cu apăs şi semeţie ca pe o virtute.

"Spărgătorul de lemne" urăşte pe toţi cei care nu sunt ca el sau care nu se potrivesc în sistemul lui bolnav.

"Spărgătorii de lemne" nu sunt mulţi dar, câţi or fi, sunt o pacoste şi un necaz. Dintre ei sunt recrutaţi fanaticii (deşi *"spărgătorul de lemne"* se fereşte ca de foc de acest termen şi, mai mult, i-a inversat adresa numindu-i astfel pe toţi cei care ţin la anume principii şi cultivă respect pentru tradiţii) şi capetele pătrate.

"Spărgătorii de lemne" pot fi recunoscuţi destul de uşor.

Părul îl au rărit, dar cănit la disperare. Atunci când sunt în grup vorbesc tare, râd zgomotos, vorbesc cu gura plină şi împroaşcă, fluieră chiar atunci când sunt afoni mortal, îşi dau cu părerea şi, uneori, joacă tenis sau golf. Unele semne: pete suspecte, buza de iepure, strabismul vădesc o ereditate îndoielnică. *"Spărgătorii de lemne"* sunt urâţi!

"Spărgătorul de lemne" ştie să se *"orienteze"*.

El adoptă rapid terminologia în uz şi, cu robustul instinct cameleonic ce îl posedă, se alătură curentului politic la modă. Neavând principii, îi urăşte pe cei ce au, şi necrezând în nimic, nu se sfieşte să insulte şi să batjocorească pe cei ce au credinţă şi ţin la obiceiuri şi tradiţii.

"Spărgătorii de lemne" nu au creiere; au securi; *"spărgătorii de lemne"* nu au suflete; au fierăstraie!

Prin natură, ei sunt nomazi şi prădalnici. Ei năvălesc în comunităţi şi cu neruşinare caută să spargă reguli şi să fărâme obiceiuri. Ei caută să împingă în lături pe cei ce au clădit aşezăminte şi urmăresc săşi îndese trupurile diforme în fruntea bucatelor.

La nevoie, *"spărgătorul de lemne"* poate fi un bun actor. El poate îngâna, după alţii, o rugăciune sau cântare, dar ochii săi porcini vor fugi spre masa cu bucate, alegând fulgerător halca mai grasă şi plosca mai plină.

"Spărgătorii de lemne" generează conflicte, certuri şi dispute fără rost. Ei trebuesc arătaţi cu degetul şi, în măsura în care nu se pot schimba, excluşi şi izolaţi.

BISERICILE DIN CADRUL EPISCOPIEI DELA VATRA IAU ATITUDINE

MANIFESTUL

CONSILIULUI PAROHIAL AL BISERICII SF.DUMITRU DIN NEW YORK REFERITOR LA ÎNCERCĂRILE DE CREARE A UNEI SCHISME ÎN CADRUL COMUNITĂŢII ORTODOXE ROMÂNE DIN U.S.A.

Încercarea de unire cu Episcopia Misionară dela Detroit şi implicit, ulterior supunerea noastră jurisdicţiei Patriarhiei din Bucureşti, nu constituie pentru noi o surpriză prea mare, pentrucă este urmarea firească a acţiunilor Episcopiei noastre din ultimii ani pentru pregătirea acestei uniri.

De altfel, unirea nici nu ar mai fi necesară dacă Patriarhia din Bucureşti, într'un gest de apropiere, ar afilia bisericile lor la Episcopia dela Vatra, eliminând astfel reputaţia acestor biserici de agenţii de diversiune. Scrisoarea cu caracter conspirativ a unor preoţi, care nu trebuia să fie cunoscută de laici, ilustrează gradul avansat de infiltrare a agenţilor comunişti ai regimului dela Bucureşti pe care Episcopia noastră nu numai că îi tolerează, ci le acordă funcţii de încredere şi onoare.

Este greu pentru noi ca laici, buni cunoscători ai procedeelor comuniste, să credem că scrisoarea aparţine în exclusivitate grupului de preoţi semnatari, şi că nu ar fi avut acordul preliminar al Episcopiei.

Ca urmare a avalanşei de scrisori şi telefoane, P.S.S. Episcopul Nathaniel a trimis o scrisoare lungă, ulterior publicată în *SOLIA*, cu scopul de a clarifica situaţia de revoltă şi îngrijorare creată în rândul mirenilor. Scrisoarea însă este departe de a înlătura nedumeririle noastre. Dinpotrivă, ea are foarte multe inconsistenţe.

In scrisoare se încearcă să se arate că Episcopul este în controlul situaţiei, totuşi el este indulgent faţă de acţiunea preoţilor disidenţi, căutând să treacă cu vederea şi să muşamalizeze faptele petrecute. Asprimea de care vorbeşte nu se potriveşte cu acţiunile luate. De asemenea, se scrie în scrisoare:

"Episcopia nu se află în prezent în dialog nici cu Patriarhia Română nici cu Arhidioceza Română din America", dar că, comunitatea ortodoxă română este lipsită de unitate administrativă şi ca urmare:

"Bisericile-Mame înseşi şi "jurisdicţiile" lor din America de Nord... lucrează pentru atingerea acestei ţinte, a unităţii administrative..."

Mai departe aflăm că *"în trecutul nu îndepărtat"*, în urma unor discuţii dintre două comisii, cu aprobarea celor doi Episcopi (desigur, mai întâi a avut loc un dialog), s'a ajuns la *"unitate sacramentală"*.

Aflăm totodată că probleme similare au avut şi Bisericile Antiohiană, Sârbă şi Ucraineană din America, care au discutat şi soluţionat problemele lor. Se naşte întrebarea: Cum s'au soluţionat? Au avut şi ele biserici misionare înfiinţate de comunişti şi acum nu mai au? S'au rupt Bisericile misionare de Biserica-Mamă ca să se unească cu Bisericile americane sau Bisericile americane şi-au pierdut independenţa şi s'au unit cu Biserica-Mamă?

Însăşi Episcopia dela Vatra, în scrisoarea din 24 Ianuarie 1996, adresată către participanţii Comitetului Ad-Hoc, *"interzice cu desăvârşire orice acţiune de afirmare a unei posibile separări de OCA, pentrucă această "cerere" ar putea fi distribuită parohiilor şi adunărilor generale creând confuzie şi interpretări greşite rezultând în sciziuni în parohii şi dioceză"*!

Este clar oricărui cititor al acestor scrisori, că nu există o consistenţă de gândire. Când într'o scrisoare preoţii în cauză sunt ameninţaţi cu procedura sistemului judecătoresc al Bisericii - iar în alta, Episcopia justifică acţiunea lor ca o *"Scrisoare de sondaj de opinie"*. Dacă a avut un astfel de caracter, de ce nu a fost trimisă la tot clerul şi consiliilor parohiale?

Este evident caracterul conspirativ cu care au fost purtate aceste discuţii între Episcop şi un număr limitat de preoţi aleşi, ţinând totul departe de parohii şi laici.

Afirmaţia că: *"Comisia de Iniţiativă", " nu a propus unificarea celor două Episcopii Române din America de Nord sub jurisdicţia Patriarhiei Române"* - este o concluzie care ne nelinişteşte profund.

In concepţia noastră, o iniţiativă de reorganizare a Bisericilor Ortodoxe Române din America, trebue să cuprindă un plan amănunţit şi detalii arătând:

- De cine ne despărţim?
- Cu cine ne unim?
- De care Patriarhie vom depinde?
- Cine va face parte din noua organizare etc?

Care Patriarhii au fost contactate spre a face un *"sondaj de opinie"* asupra probabilităţii ca noua Mitropolie să fie *"canonică"*?

Până în prezent, ni se spune de sub care acoperământ trebue să fugim, dar nu ni se spune unde vom ajunge.

Noi nu ne împotrivim acţiunilor de apropiere cu bisericile din România dacă sunt conduse cu demnitate, în exclusivitate de natură religioasă, fără afiliere politică şi administrativă.

Cerem Episcopiei noastre să renunţe la graba pe care o arată în procesul de apropiere de Patriarhia din Bucureşti şi de unire cu Arhiepiscopia misionară dela Detroit şi să aştepte schimbări majore în conducerea acestora.

De asemenea, cerem conducerii Episcopiei noastre, să renunţe la naivitatea de a avea încredere în aceleaşi persoane, Patriarhi sau Episcopi, care până ieri au permis dărâmarea de biserici, au permis trimiterea preoţilor cinstiţi în închisori, au infiltrat şi continuă să infiltreze parohiile noastre cu agenţi comunişti, asaltează biserici în Europa şi s'au străduit să ne înlăture pe un aprig apărător al intereselor noastre în America, cel mai bun conducător cu viziune pe care l-am avut vreodată - Arhiepiscopul Valerian.

Este de dorit să aşteptăm până când în locul acestor lupi care acum poartă blană de oaie, vor veni adevăraţi preoţi români creştini, cu care să nu ne fie ruşine să stăm alături de ei.

Răbdarea noastră este pusă la încercare fiindcă toate aceste ambiguităţi adaugă la confuzia generală şi pun la îndoială credibilitatea conducerii Episcopiei noastre, dela care aşteptăm acţiuni ferme şi clare. Episcopul nostru ar trebui să acţioneze cu *"asprimea"* de care se vorbeşte în scrisoare şi să destituie imediat pe preoţii agitatori Bleahu, Fetea şi Todeasa, ca agenţi subversivi împotriva intereselor laicilor şi Episcopiei, iar Tribunalul Episcopesc să ancheteze această acţiune în întregime şi să raporteze decizia juridică în *SOLIA*.

Cerem pe această cale tuturor laicilor din Episcopia noastră, cât şi preoţilor care împărtăşesc aceleaşi gânduri cu noi, să-şi arate tot suportul pentru această mişcare de a menţine Episcopia noastră pe calea deschisă de Arhiepiscopul Valerian.

Conducerea Episcopiei trebue să iasă din ambiguitatea ultimilor ani, să revină la principiile democratice şi să fie receptivă la dorinţele laicilor - pentru prea mult timp ignorate.

În condiţiile prezente, poziţia noastră de a rămâne în OCA este inalienabilă.

Aşa vedem noi apartenenţa noastră în continuare în Episcopia dela Vatra.

Consiliul Parohial al
Bisericii "Sf.Dumitru"
New York, N.Y.

SCRISOARE DE PROTEST

A CONSILIULUI PAROHIAL AL BISERICII "NAŞTERERA DOMNULUI" DIN CHICAGO

Prea Sfinţite Părinte,

Consternaţi şi neliniştiţi de ceea ce se petrece în cadrul parohiilor româneşti, aparţinătoare de Episcopia Ortodoxă Română din America, consiliul parohial al Bisericii *"Naşterea Domnului"* din Chicago, întrunit în şedinţă lărgită, în ziua de 28 Aprilie 1996, a hotărît să vă aducă la cunoştinţă următoarele:

Aşa cum şi alţi membri ai altor parohii au făcut-o, şi noi vă asigurăm loialitatea moastră pentru Episcopia dela Vatra, de hotărîrea noastră de a rămâne credincioşi Prea Sfinţiei Voastre, atâta timp cât veţi merge pe drumul trasat de înaintaşii Sfinţiei Voastre. Suntem şi vrem să fim întotdeauna independenţi de Patriarhia din România, atâta timp cât la conducerea Bisericii din România sunt aceiaşi oameni care au permis dărâmarea bisericilor şi locaşurilor de rugăciune, aceiaşi oameni care nu au scos o vorbă şi nu au mişcat un deget atunci când regimul comunist distrugea religia şi credinţa în Dumnezeu.

Atacul împotriva bisericilor din exil a început în urmă cu 10-12 ani, când au fost trimişi de către regimul comunist din România preoţi, care încet, încet şi pe tăcute au ocupat posturi la parohiile cele mai importante şi puternice, fără ca cineva să dea importanţă acestui fapt. Aceşti preoţi au constituit *"Calul Troian"* şi au crezut că acum a sosit momentul să ocupe Cetatea, crezând că apărătorii cetăţii sunt anihilaţi. Dar s'au înşelat.

Prea Sfinţia Voastră, născut, crescut, şi educat în Statele Unite, nu aţi cunoscut perversele sisteme comuniste de atac, nu aţi putut cunoaşte mârşăvia şi duplicitatea unor oameni asociaţi cu regimul comunist, şi aţi fost de bună credinţă atunci când i-aţi acceptat în cadrul Episcopiei. Dar iată că aceştia, acum, în loc să vă fie recunoscători Prea Sfinţiei Voastre şi Americii, pe pământul căreia trăiesc, caută să ne pună sub stăpânirea neo-comunistă. Conducerea Bisericii din România şi regimul neo-comunist sunt interesaţi mai mult de averea parohiilor noastre (dolari), decât de credinţa enoriaşilor.

Şi Episcopia noastră, ca toate organizaţiile, se conduce după un statut, care reglementează toată activitatea parohiilor şi preoţilor. Acest statut prevede şi măsuri împotriva celora care încalcă buna rânduială şi reglementările prevăzute. Vă rugăm să luaţi cele mai corespunzătoare şi aspre măsuri împotriva acelora care s'au făcut vinovaţi, şi vă asigurăm de sprijinul nostru în această acţiune.

Bunicii şi părinţii noştri au muncit greu şi au rupt din puţinul lor pentru a înfiinţa şi clădi aceste biserici pentru a-şi păstra credinţa. Le-au întreţinut şi păstrat cu mari eforturi şi greutăţi materiale, dar nu au cedat din ceea ce au realizat. Nu vrem să fim noi, urmaşii lor, care să semneze capitularea.

Majoritatea dintre noi am fugit din România, nu de dragul aventurii, ci am fugit de urgia comunistă. Am lăsat în urmă bunuri materiale, la care au contribuit generaţii, am lăsat părinţi şi rude, am lăsat morminte, numai pentru a trăi liberi. Nu vom accepta niciodată o nouă supunere.

De aceea, atâta timp cât Episcopia independentă dela Vatra, şi Prea Sfinţia Voastră rămâne aşa cum aţi primit-o dela înaintaşi, ne veţi avea alături de Sfinţia Voastră. Nu vrem ieşirea şi despărţirea de OCA, nu vrem să trecem sub controlul Patriarhiei din România.

Dacă într'adevăr sentimentul *"patriotic"* i-a mânat pe aceşti preoţi să facă acest pas, de ce nu au cerut preoţilor şi parohiilor de sub jurisdicţia Episcopiei misionare condusă de Patriarhia Română, să se unească cu Episcopia dela Vatra, fiind mult mai puţini, şi mai ales trăind pe pământul Americii. Cerem Patriarhiei din România să recunoască Episcopia cu sediul la Vatra, ca Episcopie independentă şi autocefală.

Sperăm că Bunul Dumnezeu să ne ajute şi să ne îndrume paşii pe calea cea bună.

Cu supunere creştinească, în numele parohiei *"Naşterea Domnului"*

Preşedintele Consiliului Parohial
Petre Munteanu
Secretarul Consiliului Parohial
John Funariu

Continuare în pag. 20

PROTESTUL ROMÂNILOR ORTODOCŞI DIN SUDUL CALIFORNIEI

Prea Sfinţite Părinte Episcop,

Suntem un grup de Români ortodocşi din Sudul Californiei, care am luat cunoştinţă cu indignare şi îngrijorare de conţinutul scrisorii semnată de 13 preoţi din cadrul Episcopiei. Prin prezenta scrisoare noi dorim să vă facem cunoscută părerea noastră.

Suntem categoric împotriva ajungerii Episcopiei noastre, prin unire cu Episcopia Misionară, sub ascultarea Patriarhiei din Bucureşti. Ştim bine cu toţii că această Arhiepiscopie are misiunea şi luptă de zeci de ani să acapareze şi să desfiinţeze Episcopia noastră. Într'o declaraţie făcută de mai puţin de două luni, citată de un ziar românesc din America, Arhiepiscopul Victorin a afirmat că separarea de Patriarhia din Bucureşti este exclusă.

Patriarhul Teoctist şi alţi ierarhi din România au fost slugile servile ale lui Gheorghiu-Dej şi Ceauşescu şi nu au protestat sub nici o formă contra închiderii mânăstirilor şi dărâmării bisericilor. Nu credem că greşim când spunem că Arhiepiscopul Valerian şi-a dat viaţa pentru menţinerea independenţei bisericii Românilor din America.

Suntem împotriva desprinderii Episcopiei noastre de Biserica Ortodoxă din America (OCA), aceasta fiind un nucleu pentru o viitoare Patriarhie Ortodoxă Americană.

Înfiinţarea unei mitropolii româneşti ar însemna un pas înapoi faţă de situaţia actuală.

Întrucât Prea Sfinţia Voastră afirmă că nu este vorba de o desprindere de OCA, înfiinţarea unei mitropolii româneşti nu trebue discutată la Congresul Episcopiei noastre.

Din desfăşurarea evenimentelor, reiese clar că mustrarea menţionată în scrisoarea Prea Sfinţiei Voastre nu a avut nici un efect şi nu i-a oprit pe cei 13 preoţi să persevereze în acţiunea lor. Este poate necesară o sancţiune mai drastică, pentru a-i face să înţeleagă gravitatea faptelor lor.

Asemenea acţiuni nu au voie să se mai repete în Episcopia noastră dacă vrem să evităm viitoare tulburări mai grave. Noi vă asigurăm de întregul nostru sprijin în lupta pentru păstrarea independenţei Episcopiei faţă de neo-comunismul din ţară.

Copii ale acestei scrisori vor fi trimise la OCA şi la unele publicaţii româneşti.

26 Mai 1996

Urmează 118 semnături.

VETERANII DE RĂZBOI DIN ROMÂNIA

—— Av. George VASU ——

Legea 44/1994 defineşte calitatea de veteran de război a persoanelor care au participat la Primul sau cel de-al Doilea Război Mondial în Armata Română. Calitatea de veteran de război se stabileşte de către Ministerul Apărării Naţionale pe baza datelor din Livretul militar, iar dovada de veteran de război se dovedeşte cu actul eliberat de către Asociaţia Naţională a veteranilor de război (ANVR).

Nu poate avea calitatea de veteran de război persoana care:

a) a comis acte de trădare a patriei ori a acceptat să fie folosit de inamic ca spion sau agent de diversiune pe teritoriul ţării, fapte constatate printr'o hotărîre judecătorească rămasă definitivă.

b) a luptat voluntar în armata străină împotriva ţării, constatată printr'o hotărîre judecătoarească rămasă definitivă.

c) a dezertat din Armata română în timpul războiului.

d) a obţinut actul doveditor dela M.A.N. prin fals ori opere dolozive fapt constatat prin hotărîre judecătorească definitivă sau când calitatea de veteran de război s'a făcut prin reconstituire a fost ***anulată***.

Legea 44 din 1 Iulie 1994 înscrie o serie de drepturi pentru veteranii de război şi văduvele de război, care în realitate nu se acordă. De pildă, art.15 lit.g prevede acordarea unui ajutor anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice (aprovizionarea cu combustil lichid, solid sau gaze naturale, după caz) al cărui cvantum se va stabili, în funcţie de evoluţia preţurilor şi posibilităţilor bugetului de stat anual, de către M.A.N. şi M.I., Ministrul Muncii şi protecţiei sociale cu Ministrul Finanţelor, după consultarea Asociaţiei veteranilor de război. Ajutorul anual se va asigura prin organele care efectuează plata îndemnizaţiilor de veteran de război din fondurile puse la dispoziţie în acest scop dela bugetul de stat.

Pe anul 1994 şi 1995 nu s'a acordat nimic din ceea ce se arată în art.15 din Legea 44/1994. Bine, îmi scrie preşedintele UVRUV Bucureşti în scrisoarea anexată, că Legea 44/1994 nu este lege, ci o *"înşiruire de lozinci cu caracter populist pentru o masă de proşti"*, după etichetarea *"părintelui socialismului ştiinţific"* din România, tătucu' Silviu Brucan.

Se ştie că în ţările democratice există un adevărat ***cult*** pentru veteranii de război. Îmi amintesc că la Detroit, Michigan, U.S.A. eram cu un prieten de copilărie, român şi el, care a luat parte în cel de-al Doilea Război Mondial, luptând în armata americană din Europa şi având legitimaţie de *"veteran de război"*, avea loc pentru parcarea maşinii sale gratuit la orice parcare din oraş.

Nu mai vorbesc de situaţia *"luptătorilor triburilor din Africa"*, care se bucură până la adânci bătrâneţe de *"onoruri şi privilegii"*.

Numai în România legea 44/1994 nu este respectată, deşi în Constituţie art.16 al. 2 se spune ***"Nimeni nu este mai presus decât Legea"***, adică *"nimeni"* înseamnă că nici statul român nu este mai presus de lege.

Sunt de părere că legea trebue aplicată indiferent că nu prevede sancţiuni împotriva celor care nu o aplică, fiindcă numai în sistemul comunist, o lege trebuia să prevadă consecinţa neaplicării sau greşita aplicare.

Juriştii francezi, Colin şi Capitant, în *"DREPTUL CIVIL"* francez, la pag. 3 arată că *"dreptul este prin esenţa lui pozitiv, stabilit printr'o lege scrisă şi este în toate cazurile obligatoriu"*. Deci din moment ce drepturile veteranilor sunt cuprinse în Legea 44/1994, nu este nevoie să se prevadă ce se întâmplă dacă nu se respectă legea. Acest lucru se arată în Constituţia ţării, în Codul civil şi Codul penal, care arată ce se întâmplă când legea nu este respectată.

Este păcat, că cei care conduc azi ţara nu-şi respectă veteranii de război care au supravieţuit campaniei din Rusia şi celei din Vest şi să le dea drepturile prevăzute de art.15 lit.g din Legea 44/1994.

Este o ruşine că guvernul nu respectă legea veteranilor de război privind drepturile materiale, cu motivarea *"puerilă"* că ţara n'are banii necesari, dar pentru banchete, congrese, conferinţe etc., sunt fonduri *"inepuizabile"*. Păcat, păcat, pentru cei ce nu-şi respectă veteranii de război.

UNIUNEA VETERANILOR DE RĂZBOI ŞI A URMAŞELOR VETERANILOR

afiliată la

FEDERAŢIA EUROPEANĂ A FOŞTILOR COMBATANŢI

Domnului av. George Vasu

Am primit scrisoarea Dvs. şi suntem surprinşi de conţinutul acesteia şi problema tratată.

1. Uniunea noastră, după cum cred că poate ştiţi, dela data apariţiei legii 44/1994 şi până în prezent a intervenit la toate forurile abilitate în modificarea acesteia, însă într'o ţară fără de lege şi fără de stăpân, haosul este încurajat şi tolerat, pentru ca hoţia, crima, teroarea, să se simtă ca la ea acasă.

2. Legea 44/1994 nu este lege ci o înşiruire de lozinci cu caracter populist, pentru o masă de *"proşti"* după etichitarea părintelui socialismului ştiinţific din România, tătucu Brucan.

Fac această precizare, întrucât ***legea nu este lege***, deoarece nu are final - adică articolul prin care să se stabilească sancţiuni, împotriva celor care nu o aplică.

Ori lipsind acest final, legea este ***inoperantă***.

3. Noi am făcut o serie de intervenţii la toate nivelurile pentru: acordarea în întregime a biletelor CFR şi IRTA, dar ni s'a răspuns că nu sunt fonduri bugetare.

Am solicitat înfiinţarea unui secretariat de stat al veternilor, umiliţi, dispreţuiţi şi marginalizaţi începând cu cei dela Cotroceni şi până la primăriile comunale, spunem aceasta deoarece veteranii după faimosul ANVR numără cca. 700.000 membri, în timp ce revoluţionarii în număr de cca. 30.000 (călăi şi victime) au în guvern un secretar de stat, care îi sprijină.

Legea 42/1994 s'a modificat după fiecare *"urlet"* revoluţionar, pe când legea veteranilor nu s'a modificat, deoarece *"reprézentanţii noştri"* nu au interese şi nici puterea s'o facă.

Noi, am iniţiat la 18 Martie 1996 o acţiune demonstrativă la Parlament cerând: respectarea legii, acordarea acelor cheltuieli ***la care vă referiţi***, la scutirea de taxe telefon, radio şi tv. pentru văduvele veteran de război, ***restituirea caselor furate dela veteranii de război*** precum şi a pământurilor de care au fost deposedaţi.

Toate acţiunile noastre, sunt blocate de ANVR prin conducerea sa superioară, care este împotriva felului nostru de a acţiona, mai mult, dela înfiinţarea noastră şi până în prezent ANVR a căutat pe toate căile să ne desfiinţeze, acţionând prin diverşi *"instructori"* la calomnierea şi desfiinţarea noastră.

4. Noi, începând cu data de 7 Mai a.c. şi până la 15 Mai, vom organiza pichete stabile în faţa parlamentului căruia îi vom prezenta propunerile noastre în legătură cu modificarea legii nr.44/1994 precum şi respectarea prevederilor legii 44/1994.

Această acţiune şi data ţinerii marşului de protest va fi anunţată prin presă şi alte mijloace de informare şi la care acţiune probabil că vor participa şi veteranii din organizaţia din care faceţi şi Dvs. parte.

Ne-am bucura, să primim o declaraţie de sprijin din partea camarazilor Dvs. din Cluj sau o declaraţie de solidaritate dată prin presă sau radio, deoarece acţiunea noastră nu priveşte numai membrii Uniunii, ci întreaga masă de veterani.

Rămâne ca Dvs. să cugetaţi la cele de mai sus.

În aşteptarea unui sprijin în sensul celor de mai sus, vă asigurăm că chiar singuri fiind, noi vom acţiona cu tărie în obţinerea unor garanţii că legea trebue aplicată în mod obligatoriu.

Aşteptăm să ne mai scrieţi.

Vicepreşedintele Federaţiei Europene
a Foştilor Combatanţi.

Preşedintele U.V.R.U.V.
Ştefan CUCU

OLTENISME

—— Ionel RĂDULESCU ——

• **CU DE-A SILA !...** Privatizarea la ordin, din epoca Iliescu, aminteşte de colectivizarea cu forţa, din perioada Dej. Ca peste tot în ţară, şi la Craiova a plouat cu circulare, note telefonice, adrese şi ordonanţe ale Guvernoiului, care nu-şi recunoaşte incompetenţa şi-şi fură singur căciula, transformând eşecul privatizării de masă într'un triumf! Nota telefonică şi adresa Guvernului S/116/18.01.1996 a somat salariaţii să subscrie urgent cupoanele nominative de privatizare, pentru a fi făcuţi cu de-a sila milionari pe hârtie ! Spre deosebire de Legea redobândirii pământului moştenit dela strămoşi, care nici după şase ani n'a fost aplicată de comuniştii ilieşti, Legea îmbogăţirii din sărăcie, prin privatizare la ordin, a fost impusă abuziv, sub ameninţarea desfacerii contractului de muncă !

* **GdS(ica)...** În *"iepoca de aur"* organul de presă al Comitetului Judeţean Dolj al PCR era *Înaintele* sau *Avanti oltenesc*, care proslăvea conducerea bicefală. Astăzi aceeaşi trupă de osanişti ceauşişti şi-au rebotezat organul - *Cuvântul Libertăţii*, declarându-l *"independent"*, deşi mulţi craioveni îl consideră ceea ce e de fapt - Cuvântul Securităţii în slujba şi solda Puterii comuniste actuale. De un an de zile însă, organul numai e singur în vuietul vremii, are o surioară roşie - *Gazeta de Sud* sau GdS (ica), ziarul oltenilor de pretutindeni, care l-a votat pe Kaghebescu ! Într'un număr recent, fiţuica roşie a tranziţiei dela comunism la... criptocomunism, ni-l prezintă pe Omul Moscovei drept model de cinste şi sărăcie !!

* **FĂRĂDELEGI...** Bilanţul Inspectoratelor de Poliţie din judeţele Olteniei pe '95 reflectă creşterea alarmantă a stării de infracţionalitate. S'au dublat cazurile de luare de mită şi trafic de influenţă, s'a furat de cinci ori mai mult decât în '90. Ponderea o deţin infracţiunile de natură judiciară, dar şi cele economice sunt în creştere. Rata criminalităţii în Gorj face ravagii, 65% din infractori fiind ţigani, 15% minori! În Olt au sporit infracţiunile de contrabandă, au fost confiscate 35 arme de foc, 834 cartuşe, 226 kg. exploziv, 67 kg. substanţe toxice şi 0,99 kg. morfină. În ceea ce priveşte luarea de mită, Doljul înregistrează o creştere de peste 80% în '95 faţă de '94, ca de altfel şi la traficul de influenţă, darea de mită, furturi, tâlhării sau abuzuri în serviciu.

• **AGROTURISMUL...** Recent s'a constituit la Craiova Asociaţia Naţională de Turism Rural Ecologic şi Cultural-Filiala Dolj, cu sprijinul Muzeelor de Etnografie şi Folclor, de Artă, de Ştiinţele Naturii, de Istorie şi a Consiliului Judeţean de Cultură. Promovând agroturismul de câmpie, Asociaţia îşi propune programe turistice de esenţă etnofolclorică, bazate pe tradiţiile şi obiceiurile locului, ospitalitatea şi nobleţea ţăranului oltean. Scopul practic al acestei prime filiale agroturistice din ţară, într'un judeţ de câmpie, ca Doljul, este de a pune în valoare casele şi fermele unor familii ţărăneşti care, găzduind turişti, primesc contravaloarea în lei a serviciului oferit. Tarifele depind de sezon, confort şi valoarea serviciilor, ţăranii pot vinde turiştilor surplusul de produse din gospodărie sau meşteşugăreşti. Este asigurat transportul şi ghizii pentru programul respectiv.

• **BANCA AGRICOLĂ...** Sucursala Dolj a Băncii Agricole este preferata societăţilor cu capital de stat, particular şi mixt din agricultură, industrie, comerţ, construcţii, prestări servicii, gospodărirea apelor, fermieri etc. La Banca Agricolă Craiova pot constitui depozite persoane fizice care realizează venituri din salarii sau alte activităţi, atât pe carnete de economii, cât şi pe contracte de depozite. Condusă cu har de Nicuşor Stanciu - doctor în economie şi fost sportiv de performanţă al Universităţii craiovene, Banca Agricolă susţine dezvoltarea sectorului agricol, reformele de stimulare a producţiei primare, sistemul de aprovizionare cu materii prime, materiale, prelucrarea şi comercializarea producţiei agricole. În Dolj, activitatea se desfăşoară în zece unităţi bancare, din zone cu potenţial agricol ridicat, pentru realizarea obiectivelor Băncii Agricole: aplicarea unui plan strategic, cibernetizarea informaţiei, dezvoltarea reţelei în judeţ, promovarea cerinţelor actuale ale reformei etc.

• **ÎNALTUL OASPETE...** În iarna lungă şi geroasă pe care am trecut-o, Craiova n'a putut scăpa de vizita Bunicuţei dela Cotroceni, a colindătorului Măi Dragă, zis şi Ghin (Ion) Ilici Iliescu Kaghebescu, a cărui domnie va rămâne cu siguranţă o pată la fel de întunecată, ca a Ceauşeştilor, în istoria României sfârşitului de secol XX. Omul Moscovei a descins cu trenul în gara Craiovei, unde a fost fluierat copios minute'n şir de oltenii aplecaţi de griji, nevoi, necazuri, nimeriţi cu treburi în Piaţa Gării. Glăsuitorul mincinos, lansat în marea cosmetizare electorală, a încercat ca peste tot în ţară, să distragă atenţia oamenilor dela teama zilei de mâine, şomajul, sărăcia şi corupţia aflate la ordinea zilei. Craiovenii protestatari, în majoritatea lor adolescenţi, au scandat *"Jos Iliescu"*, sub privirile năuce ale gorilelor înarmate până'n dinţi, în Piaţa Prefecturii din Craiova, unde primul comunist al ţării a încercat zadarnic păgubosul monolog demagogic, axat pe vorbe goale!

• **NECAZURI...** La S.C. Avioane S.A. Craiova, din 4.700 salariaţi în '90 au supravieţuit 2.800, care sunt ameninţaţi cu şomajul, din lipsa comenzilor. Sindicatul a declanşat grevă generală pe timp nelimitat, problemele în litigiu fiind neasigurarea comenzilor şi disponibilizarea personalului. Bugetul sărăciei pe '96 a făcut ca principalul client - M. Ap. N. să-şi reducă dela an la an comenzile. Fără subvenţii dela Guvern nu poate fi relansată producţia. Situaţia e critică, deşi prin uzină s'au perindat (inutil) şi au promis marea cu sarea Ministrul Apărării Tinca, Primul Ministru Văcăroiu şi realesul Preşedinte Nelu Cotrocelu...

• **INTERNET...** Reţeaua internaţională de computere, creată în 1969, este prezentă acum şi la Craiova. Noua sursă de putere nu o constituie banii în mâinile altora, ci informaţia în mâinile majorităţii. *"RADIOTEL"* Oltenia s'a format în August '94, cu o reţea de paging-radio în Craiova, extinsă ulterior la Slatina, Vâlcea, Tg-Jiu, Severin. Datorită volumului afacerilor, *RADIOTEL* a obţinut calitatea de distribuitor autorizat *"MOTOROLA"*, ocupându-se acum de crearea unei reţele Internet în zonă, pe baza infrastructurii tehnice de comunicaţii, de care dispune. A fost instalat circuitul închiriat şi se lucrează la conexiunea cu nodul central din Bucureşti, al *EUNET*. Astfel, *"RADIOTEL"* Oltenia va fi prima extensiune a *EUNET*-ului în teritoriu şi va suporta costul convorbirilor cu Capitala, fiind prima firmă care a obţinut circuitele necesare dela *ROMTELECOM*, pentru conectarea la *INTERNET* prin linie telefonică.

• **T.N.C....** Teatrul Naţional din Craiova a prezentat patru spectacole cu *"PHAEDRA"* pe scena renumitului Teatru *"Piaţa Florilor"* din Barcelona. Cronicile de specialitate au subliniat măiestria trupei craiovene în faţa publicului catalan şi a nenumăraţi oameni de teatru şi directori de festivaluri şi agenţii de impresariat artistic. A urmat prezenţa prestigioasei trupe craiovene la Festivalul de Primăvară dela Salonic, tot cu Phaedra. Revenită în Bănie, trupa craioveană a demarat repetiţiile la *"Troilus şi Cressida"* de W. Shakespeare, piesă a cărei premieră va avea loc în Octombrie a.c. la a doua ediţie a Festivalului Internaţional shakespeare din Craiova. Din '90 încoace, trupa de excepţie a Craiovei a devenit, pe merit, a lumii, ambasadoare incontestabilă a valorilor teatrului românesc.

• **TOVARĂŞII...** În Decembrie '89 am avut, pentru câteva zile, iluzia că am scăpat de comunişti şi regimul lor criminal. Dar vorba din bătrâni *"pe cine nu laşi să moară, nu te lasă să trăieşti"* e mai actuală ca oricând. Şi cum celebrul punct 8 al Proclamaţiei timişorene n'a fost aplicat, Craiova a fost invadată recent de tovarăşi în... vizite de lucru!! Aşa au reapărut lingăii şi profitorii *"iepocii de aur"*, foştii primari ceauşişti Bulucea, Chiţimia, Lungu care au făcut din Craiova unul dintre cele mai neprimitoare oraşe din România, iar acum se înghesuie să revină în fruntea bucatelor, ca să desăvârşească dezastrul început de ei, acum 30 de ani... Comuniştii pesemişti, ai semianalfabetului premier ceauşist Verdeţ, îşi suprapun gogoşile electorale peste ale tovarăşilor comunişti-pedeserişti, aflaţi la guvernare!

UN CENTRU DE CERCETARE AL CRIMELOR CONTRA ROMÂNIEI

—Radu DUNĂREANU—

Crimele săvârşite în timpul comunismului şi de către comunişti, direct sau prin intermediul Securităţii lor au fost arătate lumii de către cei din Exil cu mari sacrificii materiale, folosind cărţi tipărite sau publicaţii periodice. Multe dintre apelurile noastre pentru trezirea la realitate de multe ori au căzut pe urechi voit surde, cum s'a întâmplat cu cartea lui D. Bacu despre Piteşti, despre care unii politicieni din lumea liberă au zis că e doar o *fantezie bolnăvicioasă,* refuzând să accepte adevărul documentat. După căderea totală a comunismului în Europa, datorită libertăţii, chiar parţiale, câştigată cu sânge şi jertfe, din ce în ce mai multe adevăruri ies la suprafaţă şi, asta e cel mai important, sunt crezute.

România ocupă un loc aparte în acest proces de demascare, datorită particularităţii că de fapt comunismul nu a căzut *definitiv* la noi, ci numai şi-a schimbat masca dură de teroare, cu unele feţe fals zâmbitoare, care se declară democraţi naţionalişti şi foşti disidenţi.

Cu alte eforturi din partea unor autori şi supravieţuitori ai sistemului concentraţionar, au apărut pe piaţă dovezi irefutabile despre crimele săvârşite şi despre eroismul celor care s'au opus terorii roşii de import.

Dar nu sunt suficiente şi acest lucru l-au înţeles unele persoane de bună credinţă care au iniţiat acel documentar filmat numit ***Memorialul Durerii***, producătorul lui fiind de felicitat. Am primit de curând o scrisoare extrem de interesantă şi consistentă dela un fost camarad de închisori şi lagăre şi prieten de aproape patru decenii care îmi demonstrează că acel Memorial al Durerii menţionat nu este nici pe departe suficient în noua luptă de demascare a ororilor săvârşite.

Şi are în esenţă dreptate, deoareçe acel Memorial nu este făcut *efectiv* de către cei ce au suferit, iar documentul cinematografic, meritoriu fără îndoială, are amprenta unei cenzuri chiar indirecte, fiind acceptat a se face şi a se arăta la public de către puterea actuală care încă nu şi-a curăţit mâinile de sângele nevinovat vărsat în timpul când această putere se chema direct comunism şi avea ca unealtă mult ştiuta Securitate.

Prietenul meu bucovinean din Câmpulung, pe numele lui **Tudorean Ion** este de părere că acel film documentar este încă departe de adevăr şi zice că *numai noi care am trăit...* (acele evenimente) *putem oarecum să ne apropiem de adevăr.*

Folosind cuvântul *oarecum,* Tudorean recunoaşte ceea ce ştim cu toţii, că de fapt acel adevăr nimeni nu-l va putea descrie în toată plenitudinea lui, pentrucă aşa cum a zis cineva în cursul procesului lotului Puiu Atanasiu, *ASTA nu se poate explica.*

Tudoreanu nu mai este nici el tânăr, a ieşit anul acesta la pensie. Când era numai de vreo 19 ani, a primit o pedeapsă enormă din care a executat o mulţime de ani, cei mai buni din tinereţea sa irosită şi strivită prin lagăre şi închisori. Dar energia sa nu e diminuată de ani.

Propune să luăm exemplu dela Simon Wiesenthal, cu al lui centru antinazist din Viena, care ajută pe Evrei să cerceteze şi să afle pe cei vinovaţi de tragedia lor din secolul acesta, adunând cu persistenţă documente, din nefericire uneori false, cum a fost în cazul României.

Este timpul ca şi foştii deţinuţi, cam vreo 40 de mii câţi am rămas în viaţă din cei circa un milion, să facă efortul de a colecta toate documentele referitoare la crimele contra poporului nostru, crime făcute de comunism şi complicii săi, unii din import.

În cartea mea pregătită pentru tipar, precum şi mai demult în paginile acestui ziar, am opinat că aş fi *cel mai fericit dacă toţi foştii deţinuţi politici, încă în viaţă, ar aşterne pe hârtie toate atrocităţile văzute şi trăite, precum şi numele celor vinovaţi sau orice indicaţie care ar ajuta la găsirea lor, aşa încât să se strângă o arhivă unică de documente împotriva pecereului, împotriva întregului sistem adus din import prin trădare şi capitulare.*

Asta este şi intenţia, mai mult decât lăudabilă, a prietenului Tudorean Ion, de a colecta mărturii exhaustive dela supravieţuitori pentru a prezenta ulterior un complet memorial al terorii. Din nefericire el nu dispune de resursele financiare internaţionale ale unuia ca Wiesenthal. Pentru început are nevoie doar de un casette-recorder şi o simplă cameră video.

De altfel, tot pentru început nu are bani nici pentru corespondenţa necesară care, pentru a face acţiunea cât mai cunoscută, trebue să fie intensă.

Datorită diferenţelor tehnice substanţiale (tensiune, frecvenţă, sistem TV), noi, cei aflaţi în America de Nord, nu-i putem fi de folos trimiţându-i aceste aparate, deoarece el nu le poate utiliza în România. Rămâne la latitudinea celor din Europa de a-l ajuta în această privinţă.

Am rămas foarte puţini şi toţi suntem bătrâni şi de aceea timpul presându-ne, trebue să ajutăm la scrierea unei istorii corecte a suferinţelor Ţării.

În acest sens, Tudorean face un *APEL* de a fi sprijinit şi a deschis două conturi, după cum urmează:

Banca Comercială Română - Filiala Câmpulung Mold. Cont dolari: 5501616/4930716; Cont DM: 5501370/4930410.

Adresa la care poate fi contactat pentru detalii şi sugestii este:

Tudorean Ion
Str. Sirenei Nr.27 - cod 5950 - Câmpulung Mold.

Sunt mândru că iniţiativa unui asemenea Centru de cercetare a activităţii de ruinare şi distrugere a ţării porneşte dela unul care mi-a rămas peste ani foarte apropiat şi mă alătur lui în acest apel de a fi sprijinit material şi moral de cei care vor ca adevărul să fie, în sfârşit, arătat nealterat, nemistificat, pentru o scriere corectă a istoriei si pentru un viitor proces al comunismului, proces care aşteaptă ca dosarele să fie complete.

CAMELEONUL DELA COTROCENI

—Sandu OPREANU—

Ce se întâmplă acum în sinea naţiunii române este una dintre cele mai mari ruşini existenţiale! Justiţia este oarbă. Oamenii legii stau la taifas cu ucigaşii şi mafioţii şi primesc *"daruri grase"* pentru a-i absolvi de pedepse grele. În schimb aceştia, fără mustrări de conştiinţă, îi condamnă pe cei cu vini mărunte la ani grei de detenţie. Justiţia a intrat într'o placă turnantă malefică: criminalii şi mari excroci care au legături de tot felul cu securiştii şi comuniştii din vârfurile puterii, sunt eliberaţi fără alte discuţii şi lăsaţi în continuare să acţioneze pe faţă sau în subteranele oculte şi jefuiesc naţiunea română de valorile ei economico-financiare.

Este arhiştiută prietenia la cataramă a marelui cameleon dela Cotroceni, cu mafioţii turco-arabi, care datorită acestei legături, au prejudiciat naţiunea română de miliarde de lei. Dar marele cameleon dela Cotroceni, în nesimţirea lui roşie se face că se spală pe mâini ca Pilat şi îşi pune *"scobitorul în nas"* - mare *"ambasador"* de vânt - să dea *"conferinţe de presă"*, care nu aduc nici un fel de lumină pentru Adevăr ci, numai praful de logoree, de orbit ziariştii străini şi naţionali.

Marele cameleon dela Cotroceni îşi egalează apoi nonşalanţa de mare *"patriot"*, cu *"izuri romanticosovietice"* primind cu zâmbetul *"subţire"* pe câte un *"emisar dela Uniunea Europeană"* cu care se *"sărută frăţeşte"*, sau nu ştiu pe care ambasador din Africa. Şi cum îşi ia *"înfăţişarea"* de om nevinovat, îşi etalează *"strategia politică de tranziţie"* (vezi *"Revoluţie şi tranziţie")* ca şi cum nu ar avea cunoştinţă de ceea ce se întâmplă în sinea naţiunii române, zguduită de hoţiile mafioţilor roşii - *"prietenii"* săi de nădejde. El, marele cameleon, roşu până în adâncul conştiinţei sale, îndrăzneşte să îşi afişeze *"profilul de genial politolog"* la televiziunea naţională, care de fapt nu este naţională, ci serviciul său de propagandă (n.n. a început de multă vreme să aibă spaţiu privilegiat de prezenţă tv. cum nici un alt preşedinte de republică de pe planetă nu are) ca semn de propagandă pentru alegerile prezidenţiale; semn de mare pacoste pentru naţiunea română care va fi atinsă încă patru ani de sărăcie, frig, colapsuri economice etc. etc. Şi cum prezenţa sa de *"mare eminenţă"* se face la ore de vârf, îşi face un *"mea culpa"*, să-l vadă tot Românul dela copilul şi bătrânul cerşetor, inclusiv milioane de înfometaţi, ajunşi *"câinii de pripas"* ai democraţiei de tranziţie (cum cu plăcere se exprimă, dându-şi ochii peste cap) şi aceştia *"servesc"* o masă *"plină de cinste şi onoare a unui vechi comunist"* şi care ia sfârşit cu un *"desert"* special: zâmbetul, acest mare cameleon crede că a scăpat *"basma curată"* semănând *"vorbe"* că nu are *"nici un amestec"* în marile scandaluri în care sunt implicaţi protejaţii săi. Şi ca *"mea culpa"* marelui cameleon dela Cotroceni să atingă *"maximul de puritate"*, pe ecran apar alte imagini (cam dese în ultima vreme): un ansamblu de dans şi muzică populară, cu cântăreţi *"euforici"*, pleznind de *"fericire şi voie bună"*, cu dansatori *"tarzanieni"*.

Ce dovedeşte televiziunea *"naţională"* prin acest fapt *"umflat"* cu chipul *"tovarăşului"*? Un singur lucru: că îşi BATE JOC DE ÎNTREAGA NAŢIUNE ROMÂNĂ, ajunsă într'o ultimă fază de existenţă: înfometarea, dezumanizarea şi exorcizarea ei de forţele mafiei roşii securisto-ruso-turco-arabe, pe care marele cameleon dela Cotroceni o *"OCROTEŞTE"* cu nonşalanţa *"Omului de bine"* (aiurea!), garnisit cu armele puterii.

Nu mai este nici un secret pentru nimeni: dela copilul şi bătrânul cerşetor, dela pensionarul ajuns la limita existenţei, după o muncă de 40 de ani în *"lagărul celei mai dezvoltate societăţi din istoria omenirii"*, până la tinerii debusolaţi, în general întreaga naţiune română jefuită de valorile ei de către scursorile comunismului, că face ce POFTEŞTE marele camelon dela Cotroceni. Justiţia este manevrată de el, armata al cărei *"comandant suprem"* este a ajuns de ruşine - o marionetă a lui, SRI (Pardon!) - noua Securitate cu vechile obiceiuri - ascultă de el, şi că prin *"firul roşu"* îşi invită subalternii la *"colocvii"* de diversiune contra naţiunii române.

Demnitarii Comunităţii Europene yin în România şi sunt seduşi de *"buna dispoziţie"* a marelui cameleon dela Cotroceni şi a *"Bombonelului"* PDSR şi a altor ciraci din *"BARLAMENTUL"* român unde OPOZIŢIA s'a transformat în *"OP-HOŢIA"* naţiunii române. Şi culmea ironiei!!!, demnitarii Comunităţii Europene sunt *"Fericiţi!"* Naţiunea română cunoaşte o *"îndreptare impetuoasă către democraţie"*, dar demnitarii C.E. nu ştiu că este una de... melc! Aşa că, nici o grijă: NAŢIUNE AMERICANĂ! Aiurea! Mulţi Români se întreabă la ei acasă: *"care democraţie domnilor dela Comunitatea Europeană?"* Că au dreptate cetăţenii naţiunii române, este faptul că *"BARLAMENTUL"* român a *"muncit pe brânci"* şi a dat fiinţă unor legi *"îmbârligate"* (cum des zice Românul) că nici nenumitul nu poate să se *"descurce"*: odată intrat în acest labirint - sănătos şi întreg la minte - ieşi după ani şi ani de judecată şi dator şi bun de băgat la spitalul de psihiatrie.

Cameleonul dela Cotroceni, vorba unui cunoscut avocat bucureştean, om politic, are o armată secretă de *"creatori de legi"*, care lucrează zi şi noapte, şi aceste legi nu sunt făcute pentru salvarea naţiunii române, ci dimpotrivă. Câţi investitori străini de mare credibilitate au venit în România şi când au fost puşi în faţa *"legislaturii"* cameleonului dela Cotroceni şi au văzut clar că nimic nu e posibil, nu şi-au făcut valiza şi au plecat să scape de această negativitate *"roşie"* pentru totdeauna?

Cameleonul dela Cotroceni şi ciracii săi din *"Barlamentul"* României nu au dorit altceva: decât să fie adevăraţii *"stăpâni"* peste averea inepuizabilă a naţiunii române, iar naţiunea română şi-au dorit-o sclava intenţiilor mafiote. Până se va face LUMINĂ în sinea naţiunii române, ca sinea naţiunii române să fie îndumnezeită de dreptatea divină, să mai aşteptăm...

PER ASPERA AD ASTRAM NAŢIUNE ROMÂNĂ ! Aşa să ne ajute Dumnezeu...

GREŞEALA CDR (=PNŢCD)

—Andrei-Iustin HOSSU—

În Politică se judecă după reuşite, iar reuşitele sunt determinate de: 1. ***necesitatea*** actului politic; 2. ***oportunitatea*** actului politic; 3. ***consecinţele*** actului politic, prin răspunsul la întrebarea: **Cui Prodest?** - Cui foloseşte?

De curând, ţigănia vieţii politice româneşti s'a isterizat ca de o nouă bravură de un nou ***mult zgomot pentru nimic***: ridicarea imnunităţii parlamentare a senatorului PRM Corneliu Vadim Tudor, pe scurt: excluderea stimabilului şi onorabilului Patriot Naţionale din Parlament. Ei bine, iniţiativa a aparţinut ca dintotdeauna, comuniştilor (=PDSR), ei raliindu-i-se, ca nişte slugi umile ce sunt, CDR (=grupul PNŢCD din Senat) şi pseudo-Opoziţia (=PAC şi PD-FSN), care au votat ce le-a dictat PDSR.

Greşeala politică a CDR (=PNŢCD) este triplă, şi anume:

1. Excluderea caraghiosului Vadim din Parlament era ***necesară***, împreună cu a celuilalt Patriot Naţionale Adrian Păunescu, ***imediat după alegerile parlamentare din Septembrie 1992; sau cel mai târziu în 1993-1994.*** În acest sens, PNŢCD trebuia să facă demersuri repetate, motivând că excluderea lu C.V.Tudor echivalează cu salvarea onoarei şi demnităţii Instituţiei Legiuitoare. Nefăcând-o la timp, actualul PNŢCD a arătat că nu este la înălţimea vechiului PNŢ interbelic: partid prin excelenţă legalist şi constituţional, după chipul şi asemănarea statuarului Iuliu Maniu.

2. Excluderea ***acum*** a lui C.V.Tudor din Parlament este nu numai inoportună, ba dimpotrivă. Peste două luni, la 30 Iunie, actuala sesiune parlamentară se încheie, parlamentarii pleacă în vacanţa parlamentară şi - din fericire pentru Ţară şi Neam - îşi încheie mandatul de 4 ani. Noul Parlament se va constitui după alegerile generale din Septembrie 1996. Până atunci, C.V.Tudor îşi va face o campanie electorală teribilă, împoroşcând cu gunoi pamfletar-balcanic şi în protectorul său Iiescu şi în Opoziţia Democratică, va recolta masive voturi şi va intra triumfal în noul Parlament, fain-frumuşel, ca în vorba populară: *"Nici usturoi n'am mâncat, nici gura nu-mi miroase!"*

3. ***Cui Prodest?*** Cui foloseşte? ***Exclusiv lui Iliescu.*** Potrivit ultimelor sondaje de opinie este cotat cu 29% din voturi, Constantinescu cu 15%, Roman cu 12%, C.V. Tudor cu 4% (ceilalţi candidaţi la Preşedinţia Republicii Securiste Române cu 1%). Odată exclus, C.V. Tudor va poza în victimă, lovind în Iliescu mai convingător decât autenticul oponent al lui Ilici, Emil Constantinescu. Astfel îl va neutraliza pe Preşedintele CDR, dând impresia prostimii româneşti că *"lupta cea mare"* pentru şefia Statului Român se dă între Iliescu şi Vadim Tudor. Iar în turul II, voturile masive ale securiştilor din PRM vor curge la Iliescu, care va fi re-re-reales de *"bobor"*.

Iar apoi, *"cripta ţării va fi bine făcută"*, după sumbra profeţie a D-lui Petre Jucu din articolul său din *"Dreptatea"* de după ruşinoasele alegeri din 20 Mai 1990.

Vai de capul nostru!

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

DUMITRU STĂNILOAE

(16 Noembrie 1903, Vlădeni, Braşov - 5 Octombrie 1993, Bucureşti)

"IISUS HRISTOS SAU RESTAURAREA OMULUI"

-III-

Gheorghe RĂDULESCU

"Întruparea Fiului Lui Dumnezeu" 1. "Uniunea ipostatică sau un subiect în două firi"

Cererea imperioasă a omului faţă de Dumnezeu a fost ca Dumnezeu să se găsească într'un raport cât mai aproape de om, deoarece abstracţiunea între cele două lumi, Dumnezeu şi om, nu putea să-l facă pe om capabil - de - a înţelege legătura de nezdruncinat dintre aceste două lumi. Profeţii erau incapabili să demonstreze pe deplin existenţa şi paternitatea Tatălui faţă de oameni, ei erau doar nişte interpreţi, intermediari spirituali care nu puteau îndeplini legătura directă şi de nedespărţit dintre om şi Dumnezeu. Deci, în mod concludent şi hotărât Dumnezeu trebuia să se arate omului, solicitându-se o mărturie concretă prin care Dumnezeu să coboare în realitatea umană, un *"erat demonstrandum"*, dar nici prin intermediul naturii, cum explică Părintele Stăniloae, nu se putea realiza acest lucru, natura fiind statică, fără forţă de comunicare, deci numai fiinţa umană era capabilă să vorbească omului, numai ea avea calitatea spirituală, numai ea avea acest har divin de comunicare şi comuniune. Dar nu se poate spune nici că Iisus Hristos a sălăşluit în om ca om şi Dumnezeu, ci El, Iisus este chiar Fiul Lui Dumnezeu, pentrucă El fiind Dumnezeu nu poate fi decât subiect şi obiect în acelaşi timp al Revelaţiei. Aşa cum relatează Părintele Stăniloae: *"Nu există un Iisus în sine ca om, care apoi să primească şi atributul de revelator, ci acest Iisus este Dumnezeu însuşi ca subiect al Revelaţiei şi ca obiect al ei."*

Dar Dumnezeu nu se poate face cunoscut omului prin forţa Lui atotputernică înaintea omului, căci l-ar copleşi, dar nici prin prezenţa Lui Dumnezeu fără nici o forţă, deoarece omul nu ar fi capabil să-l sesizeze dumnezeirea. De fapt, nu prin depărtarea sau prin apropierea Lui de om se face cunoscut umanităţii, ci datorită planurilor ontologice, adică a existenţei Lui, pe care omul nu le poate înţelege.

Se pune întrebarea, dacă Iisus Hristos s'a făcut om întru totul prin întruparea Sa, sau nu? Dacă nu, omul nu ar fi fost împăcat cu Dumnezeu. Prin urmare, după cum explică Părintele Stăniloae, Iisus Hristos ni s'a arătat ca om adevărat, ca orice *"semen"* al nostru, în acelaşi timp Iisus Hristos era întru totul Dumnezeu, coborît în funcţie omenească. Deci, Iisus Hristos a devenit ca oricare dintre noi, putând astfel comunica direct cu El, din îndepărtarea Lui, a devenit apropiatul nostru, care de altfel era Dumnezeu adevărat.

Prin urmare, numai în felul acesta Iisus a putut să-şi aducă jertfa Sa pentru păcatele noastre, El fără de păcat.

Dar, iată ce spune biserica ortodoxă la Sinodul ecumenic dela Calcedon, ne arată Părintele Stăniloae: *"Mărturisim pe unul şi acelaşi Fiu, Domn, Iisus Hristos, Dumnezeu deplin şi om deplin, recunoscut în două firi unite în chip neîmpărţit, nedespărţit, neamestecat şi neschimbat, deosebirea firilor nefiind desfiinţată din cauza uniunii, ci fiecare dintre cele două firi păstrându-şi însuşirile ei şi concurgând într'o persoană şi într'un ipostas."*

Problema chenozei - În această problemă vom întâlni două aspecte, cum ne dovedeşte autorul: *"Un aspect al marii taine a întrupării este acela al modului cum a fost primită natura omenească în subiectul divin al LOGOSULUI. Al doilea aspect este acela al potrivirii LOGOSULUI pentru acest rol. Este marea problemă a chenozei, a umilirii, a smereniei, a dezbrăcării de putere şi de mărire a Fiului Lui Dumnezeu pentru a fi subiect pe măsura naturii omeneşti."*

Şi mai departe autorul cărţii îşi pune următoarea întrebare: *"S'a arătat că LOGOSUL, ca purtător al posibilităţilor omeneşti şi ca lucrător prin ele, apare mai smerit. În acelaşi timp, El poartă însă şi puterile dumnezeieşti, activând prin ele. Cum e posibil ca unul şi acelaşi subiect să fie în fiecare clipă smerit şi plin de slavă, manifestându-Se în lucrări mărginite şi în puteri nemărginite? Cum este posibil, de pildă, ca unul şi acelaşi subiect în una şi aceeaşi clipă să fie mărginit în cunoaştere şi nemărginit?*

Nemărginirea cunoaşterii nu topeşte în lumina ei orbitoare cercul de întuneric din jurul cunoaşterii mărginite?"

Teoriile chenotice, după cum relatează autorul cărţii, le vom întâlni în secolul al XIX-lea la protestanţi, însă Germania le-a părăsit, le mai păstrează anglicanii; este foarte curios că S. Bulgakov dintre ortodocşi a adoptat aceste principii. În acelaşi timp, în teologia rusească a evoluat mult doctrina despre Sofia, sofismul prin care teologul rus S. Bulgakov arată că, Sofia *"înseamnează viaţa dumnezeiască, mărirea, slava Lui, ca manifestare intertreimică a naturii dumnezeieşti".*

Ea este Sofia necreată. Dar afară de ea există şi Sofia creată, care e universul creat, copie şi efect al lumii dumnezeieşti interne.

Fiul Lui Dumnezeu, prin întrupare, a coborît Sofia necreată, viaţa Sa dumnezeiască, din starea ei de plenitudine integral manifestată din veci, în stadiul de devenire, de dezvoltare. A redus-o, prin urmare, în clipa naşterii ca om, la momentul iniţial al dezvoltării, la o stare pur potenţială, la starea de Prunc şi după viaţa Lui dumnezeiască, nu numai după cea omenească."

"Consecinţele uniunii ipostatice." 1. "Comunicarea însuşirilor."

De fapt şi de drept Iisus Hristos reprezintă două firi. Cea dintâi nu poate fi decât comunicarea însuşirilor datorită uniunii ipostatice.

Iisus este o singură persoană, având două firi, ea, ca persoană este purtătorul actelor omeneşti prin pătimire, prin suferinţă şi în acelaşi timp ca persoană dumnezeiască, fiecare dintre ele primind calităţile, însuşirile omeneşti şi dumnezeieşti, dar fiecare dintre ele acţionând prin însuşirea omenească ori dumnezeiască, de exemplu: *"Fiul Lui Dumnezeu Şi-a... vărsat sângele pe cruce"* sau: *"Omul Iisus este dinainte de veci."*

2. ***"Naşterea supranaturală a Lui Hristos". "Pururea Fecioria Mariei."*** Desigur că naşterea supranaturală a lui Iisus Hristos este o uniune ipostatică. Întrebarea este dacă El a existat şi înainte de a se naşte printre noi, nu-şi găseşte decât un singur răspuns.

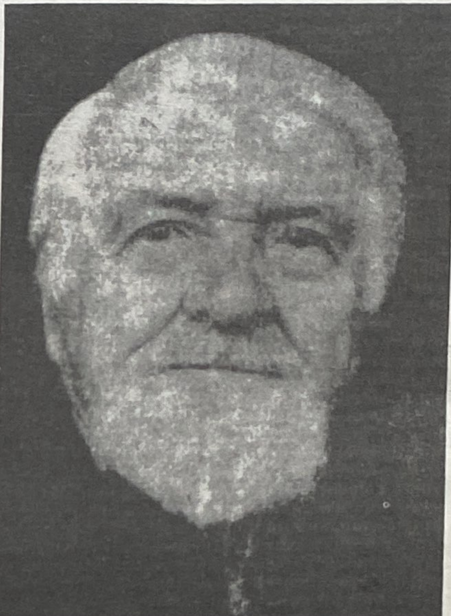
El a existat din totdeauna, doar printr'o formă deosebită a existenţei Sale. Aşadar, cum relatează Părintele Stăniloae: *"El exista mai dinainte ca subiect, aşadar ca iniţiativă pentru o nouă formă de existenţă. Prin acest fapt şi, îndeosebi prin acela că subiectul mai dinainte existent e dumnezeiesc. El nu s'a putut supune unei iniţiative omeneşti în privinţa venirii Sale pe lume îmbrăcat în natura omenească. În cazul acesta ar fi încetat de-a fi subiect încă în planul ceresc al existenţei Sale şi ceea ce s'ar fi născut din Maria ar fi fost subiect numai prin graţia omului, deci nu subiect dumnezeiesc. Peste tot iniţiativa mântuirii n'ar mai fi fost a dumnezeirii, ci a omului, iar o mântuire forţată de om nu e mântuire. Fiul a venit în lume de bună voie, deci ca subiect divin, nu forţat de o putere din lume."* Prin urmare, aşa cum explică mai departe autorul cărţii: *"Naşterea supranaturală nu e decât expresia faptului că cel ce a iniţiat conceperea în Fecioara Maria este însuşi LOGOSUL, care s'a şi conceput ca om. El e făcător activ şi pasiv totodată al concepţiei şi naşterii Sale. Transpunerea Lui în starea de suportare pasivă a zămislirii şi naşterii e tutelată de o altă persoană dumnezeiască, de DUHUL SFÂNT."* Deci, prin naşterea Lui Iisus Hristos, înţelegem nu un act miraculos, nu un fapt care să fie doar discutat de religie sub un anumit aspect şi la un anumit nivel, naşterea supranaturală a Lui Iisus Hristos, deschide porţile dumnezeirii, deschide porţile Revelaţiei. Naşterea Lui Iisus Hristos din Fecioara Maria este deci o *"DOGMĂ CHRISTOLOGICĂ"*. Căci aşa cum mărturiseşte Părintele Stăniloae: *"A nu admite că Maria L-a născut pe Iisus ca Fecioară, înseamnă a nu recunoaşte că subiectul Lui n'a fost produsul imanenţei. Iar aceasta înseamnă negarea REVELAŢIEI."* (Negare la care ajung organizaţiile sectante oculte anticreştine, pentru a induce în eroare masele care le calcă pragul în mod inconştient.) Prin întruparea Lui Iisus Hristos, născându-Se din Fecioara Maria, ne realizăm întru totul relaţia ce s'a stabilit între Iisus Hristos şi Maica Domnului, între Dumnezeu Tatăl, Fiul, Sfântul Duh şi Sfânta Fecioară Maria. În acest fel ipostasa divină se contopeşte cu ipostaza omenească prin har divin, prin LOGOS, făcându-Se om, fără însă să afecteze cu nimic structura divină. *"Lipsa de păcat a Mântuitorului"* este de fapt un rezultat al divinităţii Sale, dar şi un rezultat al naturii umane, pentrucă păcatul s'a alăturat naturii omeneşti ulterior, ca o degradare a ei. *"Păcatul strămoşesc"* ne spune Părintele Stăniloae, *"nu ţine de natura omenească, ci s'a adăugat ulterior ca o ştirbire a ei. Dumnezeu-omul n'a avut nici păcate personale, nu numai pentrucă n'a voit să păcătuiască, ci pentrucă nici nu putea să săvârşească vreun păcat."*

"Îndumnezeirea firii omeneşti." - Strâns legată de Chenoză, de iubire şi umilinţă, cu Îndumnezeirea firii omeneşti ajungem la înălţare datorită spiritualizării sufletului uman, la o limpezire a cugetului nostru, ridicându-ne din întunecimea păcatului.

Dar această, *"Îndumnezeire"* trebue să vină din interiorul sufletului nostru, unindu-Se cu o putere din exterior, iar această putere nu poate veni decât dela Dumnezeu. Deci, cu cât spiritualizarea ne modifică structura, ne întăreşte credinţa, ne curăţă sufletul de impurităţi, cu atât *"Îndumnezeirea"* este mult mai ridicată, exemplul edificator în această privinţă ni-l oferă Sfinţii şi o înălţare nemăsurată spre Dumnezeu-Tatăl este realizată de Iisus Hristos. Dar iată ce scrie Părintele Stăniloae: *"Dar, dacă natura oricărui om poate atinge prin "Îndumnezeire" trepte de înălţime uluitoare, cum ni se arată în pilda Sfinţilor, natura umană a Lui Iisus Hristos a atins prin "Îndumnezeirea" de care s'a împărtăşit, fiind purtată de ipostasul divin, ultima treaptă posibilă de amplificare a puterilor ei, pe care noi nici nu ne-o putem închipui, unde se află."*

Cu aceasta s'a încheiat un important şi profund capitol din cartea *"Iisus Hristos sau Restaurarea omului"* de Dumitru Stăniloae, un capitol în care Îl descoperim pe Iisus Hristos, în toată puritatea, lumina şi în *"Dumnezeiasca"* Sa înfăţişare, pe Iisus Hristos, pe Dumnezeu, Care a coborît printre oameni, ca să ne mântuiască, să ne întărească şi să ne sfinţească spiritele noastre înălţate spre *ADEVĂRUL DUMNEZEULUI* nostru.

Continuare în numărul viitor

CÂTEVA ÎNSEMNĂRI DESPRE "PEISAJ LĂUNTRIC"

De Demostene Andronescu, Ed. Puncte Cardinale, Sibiu, 1995

Capitolul II: Ispitirea neantului, sau psalmul spre Damasc?

——Dumitru ICHIM——

Una din cele mai controversate poezii, şi Demostene Andronescu are destule în acest gen, este *"În loc de rugăciune"*. *"Nu v'am spus eu*, va vocifera măruntul critic scoţând din buzunare o etichetă deja scrisă, *că Andronescu este un poet ateu şi anticreştin? În primul rând refuză să se roage, iar în locul* **rugăciunii** *vine un surogat de..."În loc de rugăciune"*. Urmează pauza avocăţească pentru a fi pregătiţi de a asculta prima strofă: *"În seara asta, Doamne, Te vei culca flămând, / Azima rugăciunii n'o vei avea la cină, / Nici blidul de smerenii, nici stropul de lumină / Ce-mi pâlpâia alt'dată în candela de gând."*

Şi totuşi lucrurile nu trebue privite atât de simplist. Am fi ridicoli să interpretăm un text rupt din contextul în care a fost scris. Chiar titlul nu este o ***"înlocuire"*** a rugăciunii, ci sugerează cu totul altceva. A fost o vreme când poetul se căuta pe sine şi rugul aprins al rugăciunii.

Căutarea nu e negare, ci dimpotrivă. Este un anabasis al fiinţelor puternice (nu înclinate spre demonism) caracterizat de Kierkegaard ca o ***"frică şi cutremur"***. Venerabilul Avraam, în preludiul cărţii lui Kierkegaard, căruia Dumnezeu i-a făgăduit că seminţia lui va fi ca stelele cerului, acceptă între Dumnezeu şi unicul lui fiu să aleagă pe Dumnezeu şi să-şi sacrifice fiul. Nu înţelege cum sacrificându-şi fiul, unicul, ca probă a ***credinţei*** în Dumnezeu va deveni, ceea ce etimologic îi sugera numele, părinte al neamurilor. Şi în *"Preludiu"*, care este unul dintre cele mai cutremurătoare poeme în proză din literatura universală, Kierkegaard, precum muzica lui Mozart, reia ca leit-motiv credinţa lui Avraam exprimată prin *"în loc de rugăciune"*, care nu este negarea rugăciunii, ci transcenderea ei într'un mod apofatic. Criticii care l-au interpretat pe Eminescu ca anticreştin şi ateu ar rămâne surprinşi să afle că Dionisie Areopagitul, marele sfânt al bisericii creştine, face nişte afirmaţii mult mai teribiliste şi nici măcar nu se scuză cu un *"zise unul"*. E vorba de anumite adâncimi şi nuanţe ale cugetului şi cugetării. Lumina nu se joacă de-a v-aţi ascunselea cu bălegarul, ci numai cu diamantul care are muche. Tocmai de aceea *"muchea"* pe care scrie Demostene Andronescu poate să deruteze, dacă nu ştim să privim unde raza soarelui *"în loc de rugăciune"* lovindu-se de diamant devine rugăciune. Avraam în preludiul lui *"Fear and Trembling"* a lui Kierkegaard deşi alege pe Dumnezeu în locul propriului fiu bănuim că se revoltă interior, neînţelegând pe Dumnezeu de ce ar cere acest sacrificiu. Evident, este un *"peisaj lăuntric"* pentrucă în exterior credinţa lui Avraam în Dumnezeu este atât de puternică încât îndrăzneşte să calce sub picioare toate valurile interiorului şi, asemeni lui Petru care a mers pe apă, să se ridice la nivelul de miracol ca rod al credinţei. I s'a părut că Dumnezeu l-a trădat aşa cum unii poeţi din închisori în momentul de disperare au rostit ca Iisus pe cruce: *"Eli, Eli, lama sabahtani"*.

E absolut necesară această digresiune pentru a demonstra că *"peisajul interior"* al lui Avraam, al poeţilor din închisorile comuniste, al lui Iisus pe cruce nu este un exclamativ, ci un lăuntric interogativ. Spre a nu fi interpretat greşit precizez că ultimele cuvinte ale Crucificatului nu au fost *"Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M'ai părăsit"* ci, ca Fiu al lui Dumnezeu se adresează Tatălui, *"Părinte, în mâinile Tale îmi dau duhul!"*

De fapt am mers prea departe cu *"controversarea"* ce ar aduce-o poezia *"În loc de rugăciune"*. Nu e nici o revoltă împotriva lui Dumnezeu în prima strofă pentrucă următoarele o comentează aducând şi argumentele. Strofa a doua subliniază smerenia creştină: *"Sunt prea sărac, Stăpâne, nu am ce-ţi oferi / Să-ţi stâmpăr foamea, furii mi-au tâlhărit cămara / Şi de puţinul suflet ce îl păstram ca sara / Să am, ca tot creştinul cu ce Te omeni"*. Strofa a doua şi a treia reiau ideea şi o dezvoltă. E vorba de acea nevrednicie de a intra la ospăţul de nuntă atât de duios redată în nopţile de denii: *"Cămara Ta Mântuitorule o văd împodobită, dar îmbrăcăminte nu am ca să intru într'însa"*. Şi ultima strofă: *"Zadarnic stai de veghe şi-aştepţi umil şi blând, / Azima caldă-a rugii n'o vei avea la cină / Şi'n cerul Tău de gheaţă cu ţurţuri de lumină / În seara asta, Doamne, Te vei culca flămând."* Strigătul disperat pe care stihira menţionată îl exprimă tragic din abisul sufletului: *"Luminează-mi haina sufletului meu"* nu e altceva decât un paralelism liric la aceeaşi tragedie.

Poetul nu pune în revolta lui pe Dumnezeu în colţ ca pe un şcolar ce trebue pedepsit, ori un copil rău pe care să-l ameninţi că în seara asta *"Te vei culca flămând"*, ci ideea în context este diametral opusă acestei aberaţii, poetul revoltându-se asupra lui însuşi că se consideră ***"sunt prea sărac"*** şi a societăţii ***"Furii mi-au tâlharit cămara / şi de puţinul suflet"***.

Ca o comparaţie a acestei *"erezii"*, vă rog să remarcaţi ironicele ghilimele, în literatura universală am putea să ne aplecăm asupra a două poeme de Rainer Maria Rilke. Primul: *"Vecine Dumnezeu, de uneori / te tulbur, în nopţi lungi, cu-a mea bătaie - / e că-ţi aud suflarea rareori / şi ştiu că tu eşti singur în odaie."* Şi ca în poezia lui Andronescu în care Dumnezeu se va culca flămând pentrucă *"furii mi-au tâlhărit cămara"* la fel în Rilke găsim aceeaşi milă: *"Şi când îţi trebue ceva, nu-i nimeni, / când dibuieşti, nu îţi dă nimenea să bei: / ascult mereu. Fă un mic semn de vrei. / Sunt lângă tine."* Pentrucă în continuare vom vorbi de pslamii lui Demostene Andronescu, să reţinem dela Rilke caracterizarea genului de poezii al psàlmilor *"fă un mic semn de vrei"*. Al doilea poem aduce şi mai multă lumină în înţelegerea psalmilor lui Arghezi şi Andronescu: *"Ce-ai să te faci, Doamne, dacă mor? / Dacă mă sfarm?(îţi sunt ulcior). / Dacă mă stric? (şi băutură-ţi sunt). / Sunt meşteşugul tău şi-al tău veşmânt, / cu mine rostul tău dispare."* şi în această interpretare antropomorfică, voit făcută de Rilke pentrucă *"logos sarx egeneto"*, se întreabă: *"În urma mea nu mai ai casă'n care / să te întâmpine cuvinte calde. / Cad eu, din ostenitele-ţi picioare cade / sandala de velur, mângâietoare."*

Vrea Rilke oare să sugereze că Dumnezeu ar fi numai o idee şi că odată cu moartea omului ar putea să moară şi El? Ar fi o blasfemie să judecăm astfel. Ceea ce ar părea că e o dependenţă a lui Dumnezeu de om e ceva cu mult mai adânc. Prin Iisus, Dumnezeu se identifică prin om. Sfiinţi Părinţi spun că Dumnezeu s'a făcut om pentru ca omul să devină Dumnezeu. Charles Péguy spune într'un admirabil poem cum Hristos a dus în sânul Sfintei Treimi ceva ca o *"dependenţă"* de om pe care poetul o numeşte *"gustul omenescului"*.

Observaţia lui Péguy, proiectată la nivelul eschatologic, se dovedeşte a fi de mare profunzime teologică. Este foarte curioasă pericopa biblică a Judecăţii de Apoi dela Matei. Judecătorul va fi Fiul Omului. Ca unul care a suferit ca om a cunoscut întreaga geografie a suferinţei umane. Vom fi judecaţi nu de Sfântul Duh şi nici de Dumnezeu-Tatăl, pentrucă acesta *"toată judecata a dat-o Fiului"*, ci de Unul dintre ai noştri. Criteriile de judecată sunt simple. Sunt acelea pe care Gh. Racoveanu le grupa sub numele de *"omenie"*: Am fost flămând şi mi-aţi dat să mânânc, însetat am fost şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m'aţi găzduit, în spitale şi în închisori am fost şi m'aţi vizitat.

În această lumină, ceea ce părea eretic în Rilke capătă semnificaţie şi cât de clară apare acum filosofia lui Andronescu. Cât de obscure şi absurde ar fi apărut aceste versuri din *"Îndemn"*: *"Durerea rupe hălci din tine? / N'o alunga sporeşte-o'n sânge, / În chinga ei te strânge bine/ Şi plângi dacă îţi vine-a plânge. // Iar lacrimile nu le şterge / Ci fă-ţi din ele nestemate / Şi'nvaţă aur de culege / Din rănile-ţi însângerate."* De ce să fii durerilor şi suferinţelor frate? Andronescu răspunde: *"Nu le-alunga, nu sunt un rău, / Sunt punte spre eternitate / Şi se sfârşesc în Dumnezeu!"*

Cu aceasta în minte să purcedem mai departe spre a rezolva ceea ce ne-am propus în titlu. Este lirica lui Demostene Andronescu ca expresie şi fond exprimarea unei ispitiri a neantului, cu cedarea în cele din urmă ca la Baudelaire prin celebrele *"Litanii"*, sau este vorba de chinuitorul psalm al regăsirii în drum spre Damasc?

"Psalmul I" este o meditaţie creştină românească asupra psalmului într'un vers: *"Nu da, Doamne, omului cât poate duce!"* Cei care au suferit ani şi ani de zile infernalele chinuri din închisorile comuniste pot rosti ca şi Andronescu: *"Oi fi făcut eu poate după chipul / Şi-asemănarea Ta precum pretinzi, / Dar nu uita că pus sunt pe nisipul / Acestei lumi şi putredelemi grinzi, // Nu pot să ţină atât cât ţin pilaştrii / Pe care Tu îţi sprijini cerul plin / Cu fel de fel de taine şi de aştri, / Deci, pune-mi, Doamne'n spate mai puţin."* Strofa *"dificilă"* este penultima: *"Nu mai turna atât, ci ţine seamă, / Că sunt plin ochi şi'n lături mă preling. / Un picur de mai pici, mi-e tare teamă / Că dau în foc şi'n mine-o să te sting."* Cum adică: *"să Te sting?"* Nu cumva aceasta este o ameninţare de a trece în tabăra Şarpelui din paradis? Când pe un politician de limbă engleză îl pui în şah mat cu o întrebare îţi zâmbeşte şi-ţi spune: *"That is a good question!"* În alte cuvinte, las-o baltă! Dar întrebarea o găsim în literatura medievală. Într'o legendă Dumnezeu îi arată omului urmele paralele cu care a mers cu el alături tot timpul. Erau adânc săpate în nisip. *"Dar vezi, Doamne, aici este numai un rând de urme, iar după aceea apar din nou cele două rânduri de urme paralele. Era în momentul de disperare când tu M'ai trădat şi M'ai părăsit şi am mers singur şi numai urmele mele au rămas."* Şi Dumnezeu i-a răspuns: *"Vezi, când tu ai ajuns la culmile disperării Eu te-am luat în braţe şi team dus mai departe. De aceea pe nisip e numai un rând de urme. Sunt paşii Mei cu tine în braţe."* E aceeaşi întrebare şi răspuns date finalei strofe: *"Mai ia asupra-Ţi, Doamne, din povară, / Ca să mă ţin şi eu cu Tine'n pas, / Să fim tovarăşi buni şi'n fapt de seară / S'ajungem împreună la popas."*

"Psalmul II" este într'adevăr un poem al metanoiei. În prima parte limbajul e bolovănos şi abrupt, substantivele fumegă, carnea de verb sângeră în ecouri surde de blestem, sufletul geme şi pâclă neagră *"Unindu-se cu smârcul dintre stele / S'a'ntins până sub streaşina Ta sfântă / Sub care îngerii-şi fac cuib şi cântă"*. Dar dintr'odată ce furtuna amartiilor şi-a isprăvit tot haosul poniric pe firul de iarbă iată o lacrimă devenind cuib de curcubeie: *"Atât de mult am blestemat, Părinte! / Tu însă, bunule, nu lua aminte, / Nu asculta ce spune-un rob nebun, / Ce-ar face cerul şi pământul scrum, / Că n'a putut cu mintea lui beteagă / Dumnezeiasca-ţi vrere să'nţeleagă!"*

Pe Demostene Andronescu l-am cunoscut la Tabăra de Vară care are loc în fiecare an la *"Câmpul Românesc"* din Hamilton. Sus pe deal este capela *"Sântei Marii"*. În tot timpul săptămânii se ţin slujbe dimineaţa şi seara, iar în timpul zilei conferinţe şi alte activităţi sociale. Ca preot, îmi amintesc cum robul lui Dumnezeu, Demostene Andronescu participa cu tot *"peisajul lăuntric"* al sufletului său la sfintele slujbe. Mi-l amintesc cu câtă cucernicie şi transpunere asculta psalmul lui David dela Vecernie: *"Doamne, strigat-am către Tine..."* când preotul iese din altar şi cădeşte. Capela care este folosită numai în timpul verii are numai altarul înconjurat cu ziduri, iar restul bisericii este deschis plaiului sub acoperişul ei invitând întreaga natură ca într'o liturghie a Sf. Francisc. Când cei dela strană cântau din davidicul psalm:*"Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta..."*, când greierii cântau nebuneşte sub strană şi necontrolaţi - pretutindeni, mă întrebam, poetul care participă la această slujbă de seară în vârful plaiului la ce gândeşte. Abia acum găsesc răspunsul din partea a doua a psalmului: *Blestemul meu în rugă îl întoarce / Şi gândul negru'n candelă-l preface, / Veninul ce mustesc, în untdelemn, / Să pâlpâi rugăciuni şi să te chem, / Să poposeşti şi în grădina mea / Şi să mă priponeşti în pisc de-o stea."*

Tentaţia de neant? Avocat al Nirvanei? Ateu? Anticreştin? Nimic din toate astea. Cutremurătorul lui *"peisaj interior"* depăşeşte dimensiunea psalmului liturgic sau tribal. Prin psalmii lui, Demostene Andronescu *"spurcă"* pereţii raţiunii, ca sub streaşina lui Dumnezeu să scuipe, ca rândunelele, cu mâl întru zidirea cuibului: *"Doamne, Doamne, varsă-ţi mila / Şi în pisc sau jos în smârc / Ţintuieşte-mă cu sila, / Slava Ta să n'o mai spurc. // Fă-mă'naltă ciocârlie/ Ori mă fă sobol besmet, / Să mă'mbăt de slava-Ţi vie, / Sau în beznă să Te-aştept."*

Demostene Andronescu este poetul român care ne aduce în literatura românească tragedia psalmului rezolvată într'un mod damaschinian.

EXIL AMAR

Privesc cu-adânc'ngrijorare
- ca pe-un nămol ce-aduce Nilul-
aluviunile de care
de-atâţia ani, e plin Exilul.

Alţi neofiţi şi vechi fantome
dospite'n smârcuri şi în pleavă,
în strălucirea Noii Rome,
îşi varsă intriga bolnavă.

Aceleaşi uneltiri sordide
se răspândesc pe orice cale,
prin blocuri şi prin piramide
de aluminiu şi cristale...

Corabie făcută'n două
ce nu poate să-şi afle malul,
ce-a vrut să fie Lumea Nouă
şi încotro o duce valul.

O! De s'ar da în urmă timpul
şi secolii de s'ar întoarce,
să vie'n Yellowstone, Olimpul,
să'ngheţe vremea pentru Parce,

Ovidiu de-ar putea să'nvie
în lumea ce-şi trăieşte coma,
ce Tristii ar putea să scrie
din Tomis exilat la Roma...

Zahu PANĂ

BISERICA CREȘTINĂ

DIALOGUL TEOLOGILOR

Radu NEGRESCU-SUȚU

Urmare din numărul trecut

Musulmanul: Este greşit, căci Iisus nu poate fi Fiul lui Dumnezeu, căci *"El (Allah) nu a procreat şi nu a fost procreat"* (Koran CX,3) iar Profetul Muhammad a spus că orice nou-născut se naşte, bineînţeles, Musulman şi că doar părinţii îl vor face Iudeu sau Creştin.

Iisus nu este Fiul lui Dumnezeu (Allah), ci doar creatura, creaţia sa, precum Adam (Adame). De altfel este scris: *"Ei (Creştinii) îi atribuie un fiu lui Allah, ceea ce nu este posibil"* (Koran XIX,91).

Coranul nu poate accepta nici ideea de Trinitate divină, căci Allah este Unul singur *(La ilaha ill'Allah - Nu există alt Dumnezeu decât Allah)*.

Iisus face parte însă, împreună cu Avram (Ibrahim) şi Moise (Musa), dintre cei trei mari profeţi ai omenirii care au precedat şi anunţat pe Profetul Muhammad, pe care voi, Evreii, îl numiţi *"Nebunul"*.

Evreul: Este scris că *"...Israel va vedea singur dacă proorocul este nebun, sau dacă omul insuflat aiurează"* (Osea 9,7).

Creştinul: Eminenţă, vorbeam deci despre miracolul învierii din morţi care, în cazul Domnului Iisus Însuşi sau al învierilor efectuate de El, este contestat de către voi, ca fiind un efect al puterii dumnezeieşti, deşi în alte cazuri acceptaţi ideea, precum şi alte minuni sunt acceptate: *Cele zece urgii din Ţara Egiptului (Exod. 7-11), Trecerea Mării Roşii (Exod. 14,21-22) sau Trecerea Iordanului (Ios. 3,16-17)*.

Evreul: Este scris în Midrash că Dumnezeu (Yahweh) a creat zece lucruri (minuni) până în ziua Sabbatului. Acestea sunt, dacă memoria mea este bună, următoarele: *gura pământului, puţurile lui Myriam, gura măgăriţei lui Balaam, curcubeul, mana cerească, toiagul lui Aaron, shamir-ul viermele miraculos, scrierea Tablelor Legii, gravarea Tablelor Legii şi vesmintele lui Adam şi Eva*. La care unii adaugă şi *demonii sau mormântul lui Moise*, iar alţii *berbecul lui Avram sau cleştii fierarului*.

Creştinul: Dumnezeu a creat, de asemenea, tot universul prin zece cuvinte.

Evreul: Exact. Atunci, dacă Iisus ar fi fost Fiul lui Dumnezeu, cum pretindeţi voi, de ce a trebuit să fugă în Egipt pentru a scăpa de sabie, la scurt timp după naşterea sa? Oare lui Dumnezeu îi poate fi teamă de moarte? Întrebarea o pune tot Origene, pe care Excelenţa voastră l-a citat deja, în acelaşi tratat, *Contra Celsum*, la pag. 40.

Creştinul: Şi răspunsul vi-l dă tot Origene în continuare, dacă memoria mea este bună, spunând că *"Iisus este ceva complex şi El a venit pe lume spre a trăi ca un om"*.

De fapt la Calcedon, în 451, s'a precizat clar că *"Latura Sa divină nu S'a amestecat sau confundat cu latura Sa omenească"*.

Evreul: Trupul lui Dumnezeu poate fi precum al nostru?

Creştinul: Tot Origine vă răspunde: *"Iisus venind pe lume a luat trup omenesc, precum o femeie I-L putea da, şi astfel este sortit morţii, precum orice alt om"*.

Iar dacă *"Omul Iisus"* a fugit în Ţara Egiptului, aceasta îmi aminteşte că şi Moise, neînţeles de către semenii săi, a fugit în Ţara Madian *(Exod. 2,11-15)*.

Musulmanul: Iisus este numit în Coran *"El masih 'Isa ibn Maryam-Mesia Iisus fiul Mariei"*, căci *"...Iisus (Aisa) este fiul Mariei (ibn Maryam), trimisul Celui de Sus şi al său Verb (Kalimat Allah). Este Duhul lui Dumnezeu (Ruh-Allah), pe care acesta l-a pogorît în Maria (Maryam)" (Koran IV, 169)*.

Cu toate acestea, Rabbi Akiba s'a grăbit să recunoască pe Bar Kochba sau Koziba drept Mesia, înşelându-se.

Evreul: Rabbi Akiba nu s'a înşelat decât în parte, căci Bar Kochba corespundea descrierii din Torah *(Num. 24, 17-20)*.

Musulmanul: Greşit, Rabbi Akiba s'a înşelat. Chiar Rabbi Yokhanan ben Torta l-a corectat spunându-i: *"Akiba, iarba va creşte pe mormântul tău, înaintea venirii fiului lui David" (p.Taanit, 68 d)*.

Creştinul: Este cert că Rabbi Akiba s'a înşelat, însă aceasta nu ne împiedică să ducem omagiu curajului şi patriotismului lui Bar Kochba.

Musulmanul: Eminenţă, Legea voastră (Torah) cuprinde 613 porunci comunicate lui Moise pe Muntele Sinai, direct de către Allah. Dintre acestea, 248 sunt *"pozitive"* (după numărul membrelor corpului omenesc) şi 365 *"negative"* (precum numărul zilelor anului solar). Dintre acestea, unele au un pronunţat caracter şovin, precum preceptul 30 - care interzice Evreilor care trăiesc în ţări sräine, adoptarea obiceiurilor acestor popoare, adică adaptarea la legile lor, sau preceptul 52 - care interzice Evreilor căsătoriile cu cetăţenii acestor ţări.

Eu vă întreb însă, Eminenţă, dacă conform preceptelor talmudice, un Musulman (păgân) care studiază Torah, merită moartea?

Evreul: Este scris că: *"Moise ne-a dat nouă Legea (Torah), moştenirea adunării lui Iacov" (Deut. 33, 4)*, deci ea aparţine doar poporului ales.

Musulmanul: Pentru ce consideraţi voi că Dumnezeu a ales poporul lui Israel?

Evreul: Pentrucă toate popoarele au respins Torah şi au refuzat să o primească, pe când doar Israel a acceptat-o şi a ales pe Iahweh (Dumnezeu) şi Torah (Legea) sa.

Creştinul: Excelenţă, Evreii refuzând să primească mesajul adus de Iisus, încetează a mai fi poporul ales, Dumnezeu întorcându-Şi astfel privirea Sa către alte popoare, botezate întru Hristos (Mesia), fiul Fecioarei Maria, Unul născut iar nu făcut, Fiul lui Dumnezeu şi El Însuşi Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Mai mult decât atât, Iisus este Dumnezeu pogorît pe pământ în trup omenesc, Care împreună cu Tatăl ceresc şi cu Sfântul Duh formerază o indivizibilă Sfântă Treime.

Iar Iisus Mântuitorul, Fiul (descendentul) lui David, în conceptul nostru eschatologic, va reveni pe pământ pentru o domnie de un mileniu, care va precede lupta finală contra Satanei. La sfârşitul acestei lupte, Iisus învingătorul va domni pe veci în ceruri, precum şi pe pământ. Pentru noi, toate acestea constituie nişte adevăruri atât de luminoase, încât nici umbra unei umbre de îndoială nu-şi poate găsi locul.

Evreul: Şi cu care noi nu putem fi de acord. În primul rând, termenul întrebuinţat pentru mama lui Iisus este *"Alma"*, care înseamnă *"tânără (fată)"* şi care a fost abuziv tradus prin *"fecioară"*.

Creştinul: Greşit. Numele *"alma"* se găseşte în Cartea Deuteronomului, având înţelesul de *"fecioară" (Deut. 22, 23-24)*.

Evreul: Fie, în acest caz. Însă o fecioară nu poate procrea fără a cunoaşte bărbat şi nu poate rămâne în continuare fecioară.

Creştinul: Excelenţă, suntem cu toţii de acord, cred, că nici Adam şi nici Eva nu au fost procreaţi pe cale naturală şi obisnuită. De ce oare, ar fi fost dificil sau chiar imposibil ca Dumnezeu să repete încă c dată un act creator supranatural, cu Fiul Său?

Musulmanul: Cu diferenţa că Iisus (Aisa) nu este Fiul, ci Verbul lui Dumnezeu (Kalimat Allah), cum am mai spus, căci Allah nu poate avea un fiu. Altfel, noi suntem de acord că Allah are puterea de a înfăptui actele sale creatoare în orice condiţii. Şi Fecioara Maria (Maryam) şi Ioan Botezătorul (Yahya) sunt născuţi în mod miraculos, fiind procreaţi de părinţi bătrâni şi sterili.

Coranul spune clar că Fecioara Maria (Maryam), fiica lui Ioachim (Imran), a fost aleasă de Allah, *"purificată şi aleasă între toate femeile" (Koran III, 37)*.

Evreul: Eminenţă, voi faceţi aici o confuzie de persoană, căci este vorba despre preoteasa Maria (Miryam), sora lui Moise şi Aaron şi fiica lui Amran.

Musulmanul: Inexact, căci aceasta nu a născut fiind fecioară şi Duhul lui Allah nu a fecundat-o ca pe Maria (Maryam), mama lui Iisus (Isa). *(Koran XXI, 91; LXVI, 12)*. Doar Maryam *("Pioasa")*, mama lui Iisus este numită în Coran, *"Fecioara"*:

- "De unde îmi va veni acest copil? - răspunse Fecioara. Nici un muritor nu s'a atins de mine şi păcatul îmi este necunoscut.

- Aşa se va întâmpla - răspunse îngerul. Cuvântul Celui de Sus este garanţia acestui miracol, care nu îi este greu de îndeplinit. Fiul tău va fi minunea şi fericirea universului. Aceasta este hotărîrea divină". (Koran XIX 20,21). Iar tot în Coran este ascris că:

- "Îngerul zise către Maria: <Allah te-a ales şi purificat; aleasă eşti între toate femeile.

- ...Allah îţi vesteşte Verbul său. El se va numi Iisus (Aisa) Mesia, fiul Mariei, mare în această lume dar şi în cealaltă, sfetnicul Celui de Sus>.

- Doamne, răspunse Maria, cum să am un fiu? Nici un om nu s'a atins de mine.

- Aşa se va întâmpla, răspunse Îngerul. Allah crează fiinţele după bunul său plac. Dacă vrea ca un lucru să existe, îi spune: <Există, şi el va exista>" (Koran III 37, 40,42)

Osea, deci subiectiv influenţată de prezicerea anterioară.

Creştinul: Excelenţă, voi nu aţi vrut să-L recunoaşteţi pe Mesia Iisus nici în alte oracole ale proorocilor voştri. Vă pot reaminti, în treacăt *Vedeniile lui Daniel (Dan. 7,13-14), Isaia (Isa. 42,4; 52,13; 52,15 53,3-8; 53,10; 53,12) sau chiar Moise (Fac.49,10) şi bineînţeles Mica, care spune: - "Şi tu Betleeme, Efrata,... totuşi din tine Îmi va ieşi Cel ce va stăpâni peste Israel..." (Mic. 5,2)*.

Scrierile voastre îi acordă diferite nume, ca să nu vă reamintesc decât câteva: *Efraim, Şilo (Rabbi Şeila), Yinnon (Rabbi Yannai), Khanina (Rabbi Khannina), Bar Naphle (Rabbi Nakhman) sau Tzemach "Ramura" (Rabbi Yeoshua ben Levi) şi Menakhem "Consolatorul" (Rabbi Yudan), cărora Rabbi Aibo le acordă aceeaşi valoare numerică cu Iisus*.

Evreul: Le acordă aceeaşi valoare numerică, însă nu şi cu Iisus.

Creştinul: Iar Zaharia îl numeşte *"Odrasla" (Zah. 6,12)*. Data venirii Mesiei a fost deja calculată de mulţi, printre care şi de proorocul Ilie, care a situat-o între anii 440 şi 490. Or, astăzi, rabbinii evită să fixeze o dată precisă.

Evreul: Evident, întrucât aceasta ar suscita speranţe care s'ar putea nărui apoi. Este scris: *"Blestemaţi cei ce calculează sfârşitul, căci ei afirmă că din moment ce sfârşitul a sosit şi Mesia nu a apărut, nu va mai veni niciodată. Aşteptaţi-l, din contra, căci este spus că: <Chiar dacă el întârzie, aşteptaţi-l!>" (Habak 2,3; Sanhedrin 97 b)*.

Creştinul: Eminenţă, să ne reîntoarcem cu îngăduinţa Excelenţelor voastre, la subiectul dialogului nostru.

Dacă Rabbi Akiba, purtat de sentimentele sale patriotice şi fiind şi foarte înaintat în vârstă, a fost singurul care l-a recunoscut pe Bar Kochba drept Mesia, ceilalţi Doctori ai Legii s'au abţinut, preferând doar să-L numească.

Nici Rabbi Shammai Intransigentul, nici Rabbi Hillel cel blând, nici Rabbi Eliezer cel Riguros, nici Rabbi Yeoshua Conciliatorul, nici Rabbi Eleazar Consolatorul şi nici Rabbi Gamaliel cel Pedepsitor nu au identificat pe nimeni drept Mesia.

Evreul: Profetul Osea îl identifică destul de clar cu David *(Osea 3,5)*, ceea ce poate însemna că este urmaşul lui David, sau din familia lui David.

Creştinul: Exact, ceea ce confirmă recunoaşterea lui Iisus ca Mesia, pentrucă previziunea a fost anterioară.

Evreul: Nici nu confirmă şi nici nu întăreşte, tocmai pentrucă a fost anterioară, întrucât ascendenţa neamului lui Iisus, pe care voi o prezentaţi ca veridică în Noul Testament este posterioară previziunii lui

Creştinul: Cât timp va domni Mesia?

Evreul: Eminenţă, părerile sunt împărţite. Rabbi Akiba a spus că 40 de ani, cât au rătăcit şi Evreii în deşert. Rabbi Eliezer ben Azaria a spus 70 de ani, Rabbi Eliezer ben Iosua, 100 de ani, Rabbi Yehuda Prinţul, 400 ani, Rabbi Berekya, 600, Rabbi Eliezer ben Hyranus, 1000, iar Rabbi Abbahu, 7000.

Ilie estimează că domnia Mesiei va dura 2000 de ani, iar Rabbi Nakham ben Isaac socoteşte că va dura cât a durat şi timpul dela Noe până astăzi.

Creştinul: Dacă memoria mea este bună, Excelenţă, în afară de Rabbi Akiba care a identificat pe Mesia cu Bar Kochba, Rabbi Yokhanan ben Zakkai, care a trăit în primul secol, L-a identificat cu Ezechiel.

Musulmanul: Este scris în Coran:

-"Allah spuse către Iisus: <Te voi trimite la moarte şi te voi ridica la mine>.

- Iisus este pentru Cel de Sus precum Adam. Adam a fost creat din ţărână...

-Aceste cuvinte sunt adevărul venit din cer. Păzeşte-te să nu crezi". (Koran III 48,

Continuare în pag. 14

În duh și adevăr

PIATRA DIN CAPUL UNGHIULUI

Sergiu GROSSU

Am mai scris în *"Cuvântul Românesc"* că Exilul nu ne-a fost hărăzit de Providență pentru văicăreli sau pentru o viață de *"dolce farniente"*, cu mari și orgolioase realizări pe plan profesional. *"Pe malurile râurilor Babilonului"*, unde ne aflăm de-atât amar de vreme, să nu ne atârnăm *"arfele"* în sălcii și să plângem desrădăcinarea de plaiurile copilăriei, aidoma psalmistului de odinioară **(PS.137.1-2)**, ci mai degrabă să ne ridicăm privirile înrourate spre Cerul milostiv, gândindu-ne la fărădelegile săvârșite în trecut, când nu-L cunoșteam pe Iisus, și cerându-I, odată cu iertarea păcatelor noastre, har și binecuvântare, în vederea unei viețuiri ireproșabile. Ca unii cărora ni s'a dat dreptul să devenim copii ai lui Dumnezeu *"născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu"* **(IOAN, 1.12-13)**.

Idealul, pe care îl fixează Mântuitorul tuturor celor ce cred în Numele Lui și de care ar trebui să ne amintim clipă de clipă, este ***desăvârșirea***. Noi avem obligația și posibilitatea perfecțiunii. Ca să ne răscumpărăm rătăcirile, lașitățile, compromisurile și lenevia anilor pe care i-am irosit fie în țară, fie pe coclaurii străinătății, noi trebue să luptăm *"până la sânge"* pentru desăvârșirea noastră permanentă, pentru înduhovnicirea noastră continuă lucrând *"împreună cu Dumnezeu"*, zidind omul cel nou împreună cu Hristos. Fiindcă El este taina lui Dumnezeu în care se topesc *"toate bogățiile plinătății de pricepere"*, în care sunt ascunse *"toate comorile înțelepciunii și ale științei"*. Apostolul Pavel ne încredințează că în Iisus *"locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii"* și că în El avem *"totul deplin"* **(COLOSENI, 2.9-10)**.

Nu ar trebui, oare, să ne identificăm și noi cu experiența mistică a sfântului din Tars, și să afirmăm cu tăria lui: *"Pentru El, pentru Iisus, am pierdut toate, și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos"*? În egoismul unei credințe superficiale, ne plângem și solicităm binecuvântări cerești, ignorând cel mai important lucru, și anume, că noi avem nevoie, în primul rând, de Iisus. De Iisus în persoană, și nu de învățăturile care vorbesc despre El. Noi avem nevoie de Iisus - de *"Iisus singur"*, așa cum L-au văzut ucenicii pe muntele Taborului -, pentru ca primindu-L în inimă, să ne împreunăm cu El, să ajungem *"un singur duh"* cu Iisus. El trebue să rămână permanent - și nu numai în ziua participării la slujba Sf. Liturghii sau la adunările frățești, nu numai la nunți și botezuri - să rămână zi de zi ***unicul obiect*** al adorației noastre, obiectul prin excelență al credinței, al nădejdei și al dragostei creștine, idealul nostru sfânt și inegalabil. Pentru ca, îngropați împreună cu Iisus, să putem învia și trăi ***o viață nouă***, de putere. Dar, mai ales, să putem iubi și ierta până și pe cei ce ne-au persecutat și ne-au vrăjmășit credința, în anii dictaturii comuniste.

• • •

Fiecare suflet întors la Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos, este considerat de apostolul Pavel ***un templu al lui Dumnezeu***. *"Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?"* - le scrie Corintenilor, cu bucuria irezistibilă a Revelației **(1 CORINTENI, 3.16)**. Da, *"casa lui Dumnezeu suntem noi* - insistă atletul lui Hristos - *dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea în care ne lăudăm"* **(EVREI, 3.6)**.

Dacă opera păcatului se arată distructivă, nimicitoare, cea a credinței este constructivă. De aceea, după convertire, Evanghelia ne cere ***să zidim*** ceea ce a distrus păcatul. Din nefericire, oamenii voiesc să zidească ***singuri***, să se realizeze singuri, să-și șlefuiască, prin propriile lor puteri, personalitatea, uitând sau ignorând sfaturile Bibliei: *"Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc..."* **(PSALMUL 127.1)**.

Prin urmare, noi suntem templul lui Dumnezeu, *"clădirea lui Dumnezeu"*. De unde reiese necesitatea primordială, a fundamentului, a ***temeliei***. Se știe, doar că rezistența oricărei clădiri este în funcție de temelia pe care o are. Și Iisus ne arată ce i se poate întâmpla, dacă lucrăm în chip nechibzuit, fără discernământ, de mântuială. Respectiv, dacă ne zidim sufletul, nădejdile, patriotismul, viziunea politică, idealurile, cele mai curate *"pe nisip"*: *"A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; ea s'a prăbușit și prăbușirea i-a fost mare"* **(MATEI, 7.26-27)**. Pe când casa zidită *"pe stâncă"*, rezistă tuturor intemperiilor din afara și din lăuntrul ființei umane, tuturor revărsărilor de ură și tuturor furtunilor acestui veac ticălos și apostat, întocmai exemplului pe care ni l-au lăsat martirii și sfinții Bisericii.

Sfântul Pavel ne spune răspicat că *"nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Iisus Hristos"* **(1 CORINTENI, 3.11)**. Mântuitorul este singura temelie valabilă, singurul fundament indispensabil mai ales țării noastre, în perioada post-ceaușistă. Iisus Domnul este *"piatra din capul unghiului"*, ***piatra unghiulară*** a umanității. Să nu alergăm după alte *"pietre"*, după alte *"temelii"*, fiindcă numai ***în Iisus*** *"toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu, sfânt în Domnul; și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul"* **(EFESENI, 2.21-22)**.

În proorocul Isaia citim așa: *"Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică..."* **(ISAIA, 28.16)**. Iar psalmistul adaugă: *"Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta, și este o minunăție înaintea ochilor noștri"* **(PSALMUL 118.22)**.

"Piatra din capul unghiului", *"piatra pe care au lepădat-o zidarii"*, este simbolul lui Iisus Hristos. El reprezintă piatra unghiulară pe care au lepădat-o cărturarii și fariseii, bătrânii norodului și preoții iudei din vechime; piatra pe care o leapădă, în zilele noastre, cărturarii și oamenii de știință, moraliștii și învățații, ateii și oamenii politici. Și totuși, Iisus Hristos rămâne, până la scurgerea veacurilor, piatra unghiulară fără de care nici o *"clădire"* individuală sau socială nu poate rezista. El a fost și continuă să fie piatra fundamentală a Istoriei, temelia societății omenești pe care se pot așeza poveri și dureri, năzuințe și așteptări de împlinire rodnică.

• • •

Mă gândesc la România, convalescentă de azi, Renașterea ei, din țărâna și cenușa pe care i-au lăsat-o jumătatea de veac subjugat de totalitarismul marxist-leninist, nu poate avea loc decât pe măgura Golgotei, această *"temelie puternică"* pe care a fost crucificat Mântuitorul, în vederea izbăvirii din moarte și păcat, a tuturor oamenilor și-a tuturor popoarelor.

Îmbăindu-ne în sângele jertfei Sale, nu vom fi amăgiți niciodată. Punându-și încrederea desăvârșită în El, norodul dela poalele Carpaților se va învrednici să-și zidească, fără nici o umbră de îndoială, un viitor măreț, sub bolta de lumină a îndurării lui Dumnezeu, așteptând ceruri noi și un nou pământ românesc.

PELERINAJ PRIN CIMITIRELE ROMÂNEȘTI DIN FRANȚA

Monumentul ridicat în careul unde dorm 80 de tineri români din cimitirul dela MAUBEUGE (În spatele monumentului este înălțat drapelul României.

A intrat în tradiția Românilor din exil ca în fiecare an de *"Înălțarea Domnului"* să se comemoreze ZIUA EROILOR, la Cimitirul Eroilor Români dela Soultzmatt (Franța). Aceasta ca urmare a propunerii din anul 1980 a Domnului Remus Radina care, cercetând arhiva cimitirului, a descoperit un act datând din 30 August 1919, prin care Consiliul localității Soultzmatt donează acest pământ României.

În acest an au luat parte la sărbătoare Români veniți din Elveția, Franța și Germania. A fost oficiat un serviciu religios.

În cinstea aniversării un grup de Români din Paris a făcut un pelerinaj în Nordul Franței, la alte cimitire românești din localitățile Maubeuge, Assevent, Effry, Hirson, Signy-L'Abbaye și Rethel unde se odihnesc soldați români căzuți în Primul Război Mondial, ca aliați ai Franței. Aceste cimitire au fost de asemenea descoperite de Domnul Remus Radina care a însoțit grupul și care a ținut să precizeze că ar dori ca în anii ce vor urma să se comemoreze și aici Ziua Eroilor, având în vedere și distanța mai mică pentru Românii ce vor veni dela Paris, din Belgia, Olanda, Luxenburg. Vor fi cu siguranță prezenți și Români din Anglia, care profită de deschiderea tunelului pe sub Marea Mânecii.

În urmă cu șase ani, la 25 Februarie 1990, din inițiativa D-lui Cicerone Ionițoiu, în Cimitirul Montmartre din Paris, a avut loc inaugurarea unei plăci comemorative pusă pe un mormânt simbol, cu următoarea inscripție: *"1944 - 1989 ROMÂNILOR CĂZUȚI PENTRU DUMNEZEU ȘI DEMOCRAȚIE. Exilații români"*. Dezvelirea acestei plăci comemorative a fost făcută de marele om politic Corneliu Coposu, un martir al neamului. Și în acest an de ziua Înălțării Domnului, zeci de Români s'au strâns în jurul plăcii comemorative. A fost oficiată o slujbă religioasă de preotul Vasile Urda și Mgr. George Surdu. S'a depus o coroană de flori roșii-galbene-albastre. Doi soldați francezi au intonat din trâmbițe salutul *"Aux morts"*.

Ilie MIHALCEA

DIALOGUL TEOLOGILOR

Urmare din pag.13

52, 53). Și este de asemeni scris că: - *"Toți Iudeii și creștinii vor crede în el (Aisa) înaintea morții lor. În ziua Învierii de Apoi, el îi va judeca pe toți". (Koran IV, 157)*.

Creștinul: Adevărat. Excelență, aș dori să abordez acum o altă latură a subiectului, mult mai delicată. Este vorba despre unele pasaje din Talmud, socotite de către noi blasfematorii și pe care Excelența voastră nu poate să nu le cunoască.

Este vorba despre *Toledoth Yeshuh*, care deși confirmă autenticitatea istorică a Domnului nostru Iisus, maniera în care această autenticitate este abordată și confirmată, este cel puțin șocantă pentru credinciosul creștin sau chiar islamic. Chiar și Ilie și Simon Petru (în versiunea Viena și Strasbourg), sunt prezentați drept impostori.

Însuși filosoful evreu Moses Mendelssohn califică aceste legende debille, drept *"avortoni din epoca legendelor" (Gesammelte Schriften, vol. VII)*.

Voltaire, care nu a fost tandru la adresa persoanei Mântuitorului Iisus și nici a religiei creștine, lucru știut, a avut totuși decența de a scrie doar că: *"Singura Evanghelie pe care trebue s'o citim, este marea carte a naturii, scrisă de mâna lui Dumnezeu și pecetluită cu a Sa pecete. Singura religie pe care trebue s'o practicăm, este să adorăm pe Dumnezeu și să fim oameni cinstiți." (Mélanges, Examenul Milordului Bolinbroke, Concluzii, pag.116)*.

Ambivalent la adresa Bisericii, pe care o copleșește cu critici, dar cu care nu a rupt niciodată complet și definitiv, credința lui Voltaire în progres a fost mult mai puternică, cu atât mai mult cu cât reușise să strângă o avere considerabilă.

Dacă Toledoth Yeshuh este calificată de unii drept o culegre de detalii debile și scabroase, Voltaire se mărginește a o califica drept *"cea mai veche scriere ebraică (care ni s'a transmis) contra religiei noastre"*.

G.C. Scaligero merge și mai departe în lucrarea sa *"Excerpta"*, referitor la Toledoth Yeshuh, dar să-l citez până la capăt pe Voltaire, care apreciază că:

"Dintre toți cei care au atacat religia creștină în scrierile lor, Evreii ar fi poate cei mai de temut și dacă nu le-am opune miracolele Domnului nostru Iisus Hristos, ar fi foarte dificil pentru un savant mediocru să îi înfrunte...

Nu trebue ca un Creștin să se aventureze în a se disputa cu un Evreu, decât dacă cunoaște limba ebraică precum limba sa maternă: doar aceasta îl poate face să înțeleagă profețiile și să poată răspunde Rabbinilor...

Origene l-a refutat (Toledoth Yeshuh) și era singurul care putea să o facă, căci era aproape singurul Părinte Grec, savant în limba ebraică...

Evreii nu au scris deloc contra Islamului, pentru care nu au aceeași oroare pe care o au pentru doctrina (religia) noastră; motivul este evident: Musulmanii nu fac deloc din Iisus Hristos un Dumnezeu." (Mélanges, Scrisoarea IX - Despre Evrei, pag. 1211).

Musulmanul: Aceasta ar fi o blasfemie pentru noi.

Continuare în numărul viitor

FARA ARMÂNEASCĂ

ARTA ARGINTĂRIEI LA AROMÂNI

-IV-

DOUĂ IMPORTANTE CENTRE DIN MACEDONIA: NEVESCA ŞI CRUŞOVA

Vasile TEGA

Dintre numeroasele centre de prelucrare a metalelor preţioase din Macedonia, două merită o atenţie deosebită: **Nevesca şi Cruşova.**

"Arginatrii din Nevesca" (I hrisichi tis Nevescas) aşa a fost intitulată expoziţia organizată de Primăria oraşului Salonic, între 24 Octombrie şi 30 Noembrie 1995, în saloanele Centrului Cultural Vafopulion, unde vizitatorii au putut admira operele de argintărie laică şi religioasă ieşite din mâinile meşterilor nevescani între 1750 şi 1950.

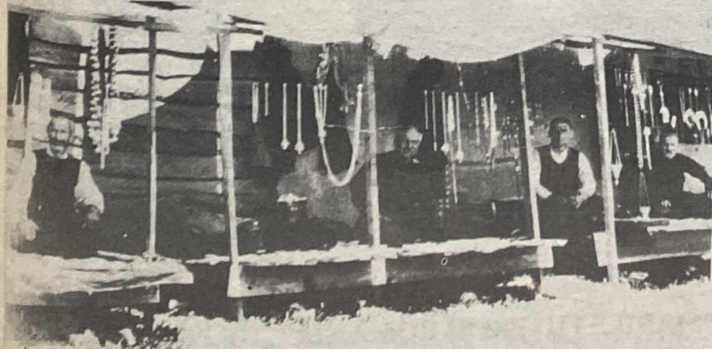
Catalogul expoziţiei, apărut în excelente condiţii grafice, este prefaţat de **Dl. Constantinos Cosmopulos**, primarul oraşului, unde - printre altele - spune: *"Această artă şi-a cunoscut apogeul în perioada dominaţiei otomane, datorită celebrilor săi meşteri, care au continuat tradiţia bizantină. Arta lor a călătorit dincolo de hotarele locale, răspândindu-se în toată Peninsula Balcanică şi Europa Centrală, ajungând chiar până în America".*

Grupul de argintari cruşoveni care a executat masa-birou oferită Sultanului Mohamed Reşad al V-lea (în centru purtând un fes, meşterul Dimitrie Fila) - Foto: fraţii Manakia, Colecţia V. Tega.

Important de subliniat este faptul că pe la finele secolului trecut circa 70% din populaţia Neveştei se ocupa exclusiv cu argintăria.

La început, argintarii neveşteni îşi exercitau meseria ca *"ambulanţi"*. neavând un sediu permanent, ci se deplasau din târg în târg, vânzând produsele fabricate acasă în timpul iernii. Această activitate începea primăvara şi se termina la începutul iernii. La bâlciurile unde participau ei îşi instalau *"taraba"* unde-şi expuneau marfa. Traseul lor obişnuit era - în mod cronologic - următorul: Ptolemaida, Hrupiştea, Cojani, Aminteon, Ianiţa şi se termina la Grebena. In vederea executării unor lucrări mai mărunte sau pentru executarea unor reparaţii ei erau însoţiţi de nelipsita lor *"căselachia"*. Este vorba de un dulap din lemn, confecţionat fără cuie, împodobit în exterior cu forme geometrice, flori, păsări etc., toate executate în fildeş. Aceasta era prevăzută cu mai multe sertare şi *"ascunzători"*, unde artizanii îşi păstrau instrumentele, balanţele, precum şi pietrele preţioase şi semipreţioase şi bineînţeles bijuteriile de valoare.

Argintari din Nevesca la bâlciul anual din Grebena, 1939

Vom termina aceste consideraţii asupra artei argintăriei la Nevesca cu un extras dintr'o recentă şi valoroasă lucrare asupra Macedoniei, editată de academecianul **M.B. Sakellariu** (28). De subliniat faptul că în capitolul unde se vorbeşte despre această artă, este singurul centru menţionat din Macedonia.

"Arta argintăriei - spune Sakellariu - *era dezvoltată în întreaga regiune a Pindului, cuprinzând partea occidentală a Macedoniei şi, pe o scară încă şi mai mare, în Epir. Ea era practicată atât în ateliere, care erau înfloritoare în perioada post-bizantină şi a căror meşteşugari (cuiumgiadzli în text), erau organizaţi în bresle, precum şi de meseriaşi ambulanţi.*

Un important centru de argintărie în Macedonia a fost Nevesca (astăzi Nimfeon), un sat aromân din regiunea Eordaia. Tradiţia spune că acest sat a fost fondat în secolul al XIV-lea; el şi-a atins cel mai înalt nivel de prosperitate în secolul al XVII-lea când Aromânii din Nicoliţa s'au stabilit aici. Argintari din Nevesca se găsesc răspândiţi în toată Macedonia. Primii argintari nu lucrau în ateliere în sat, ci colindau prin regiune însoţiţi de cutia cu instrumente şi se opreau acolo unde găseau de lucru, întorcându-se acasă de Sf. Marie (la 15 August). Comerţul lor ambulant a încetat acum mai bine de un secol. În zilele noastre, bătrânii giuvaergii, care stăpânesc secretele artei, lucrează la Salonic, adaptând cunoştinţele şi îndemânarea lor la exigenţele unei noi ere".

Obiect bisericesc ieşit din mâinile unui bijutier nevescan. Efigia Maicii Domnului este înconjurată de următoarea inscripţie: "Din contribuţia Aromânilor grămoşteni. Aduţere aminte, Hrupiştea, 15 Martie".

Despre celălalt important centru în arta argintăriei, Cruşova, **A. Hârciu** scrie (29): *"Aromânii, întemeitori ai oraşului, sunt veniţi din cadrilaterul Moscopolei, puţin moscopoleni, mai mulţi din Nicoliţa, care au dat pe vestiţii argintari".*

Când germanul **Gustav Weigaud**, la finele secolului trecut, a intrat în oraşel, a exclamat: *"Dar aici e Veneţia pe uscat. E feeric!"*, iar când, cu câţiva ani în urmă, Sârbii au pătruns în acest centru aromân, au exclamat la rândul lor: *"Dar aici sunt toţi mari boieri!"* Ei nu se aşteptau ca, pe culmile întunecate de neguri, să găsească o superbă aşezare, cu case ca nişte palate, deasupra câmpiilor cu sate mizere, înnecate în noapte şi noroi, toate locuite de Slavi şi Albanezi.

În afara străvechei ocupaţii a cărăvănăritului, cruşovenii au excelat în executarea tuturor meşteşugurilor vecine cu arta: zugrăvit şi sculptură în lemn, precum şi în prelucrarea metalelor nobile în obiecte scumpe şi de artă, ceea ce a încoronat cu glorie pe vestiţii argintari răspândiţi peste tot în Peninsulă (30).

Astfel, **Nicolae Pantazi Cruşoveanul** a revoluţioant metodele, tehnica şi concepţiile în această atât de gingaşă artă şi a răspândit în straturi cât mai largi tehnica filigranului.

Marii argintari cruşoveni primeau comenzi de peste tot. Faima argintarilor bitoleni, originari din Cruşova, stârnea admiraţie peste tot. Beii bogaţi şi paşalele comandau vesele de argint şi scule preţioase la ei. Insuşi **sultanul Abdul Aziz** le-a încredinţat cele mai scumpe şi mai grele lucrări, au fost onoraţi cu înalte distincţii şi decretaţi furnizori ai Curţii Imperiale Otomane. La o expoziţie din Viena în 1870, guvernul otoman a expus lucrările cruşovenilor **G. Fila şi N. Pantazi**, care au obţinut medalii de aur. În 1911, când **sultanul Mohamed Reşad al V-lea** a vizitat Bitolia, municipiul i-a prezentat în dar o masă-birou, cu tot serviciul lucrat în aur şi argint, operă minunată, executată de ultimul maestru din familia **Fila**, anume **Dimitri.**

Breasla argintarilor cruşoveni din Scopia a fost şi ea onorată cu unul dintre cele mai mari nume ce a ilustrat această artă - alături de **Fila** şi **Pantazi** -, anume **Naumi Nicolae Geangu**, mastru neîntrecut în argităria bătută. A lucrat icoane pe la multe mânăstiri din ţinutul Scopiei, cu o expresivitate dinamică ce rar s'a văzut în analele acestei arte.

"Astăzi încă, în ciuda vremurilor, cu îndărătnic fanatism parcă, mai stăruie să împletească cu degetele lui firul de aur şi de argint, ca să realizeze îndepărtate imagini din capodoperele de altădată ale Aromânilor, argintarul **Hristu Dumitrescu Cruşoveanul**, *stabilit la Bazargic, împreună cu fiul său* **Tachi**, *care cizelează lucruri nemuritoare, când moarte le par speranţele în zile mai bune şi mai de noroc"*, aşa îşi încheie articolul publicistul **Leontui Iliescu**, dela care am împrumutat fragmentul de mai sus (31).

Căselachia argintarilor din Nevesca: o adevărată capodoperă de sculptură în lemn

Veşti din Bucovina

"TERITORIUL CULTURII NU TREBUE SĂ AIBĂ LINII DE DEMARCAŢIE"

Interviu cu dl Mircea LUTIC, preşedintele Societăţii pentru Cultură "Mihai Eminescu" din Cernăuţi

Ion Creţu: Domnule Mircea Lutic, vă felicit cu ocazia alegerii ca preşedinte al Societăţii pentru Cultură Românească *"Mihai Eminescu"*. A fost o surpriză pentru Dumneavoastră sau bănuiaţi că se pregăteşte aşa ceva?

Mircea LUTIC: Mulţumesc pentru felicitări! Dar cred că prilejul e mult mai adecvat compasiunilor. Or, povara ce mi-am asumat-o ar putea să-l facă zob şi pe un Herakles, necum pe un hipertensiv ca mine. Pun însă mari speranţe în sprijinul efectiv al consiliului şi prezidiului, fără de care funcţia de preşedinte nu e decât simbolică. Relativ la alegerea mea în această demnitate, trebue să spun că lucrul s'a produs în virtutea unor automatisme şi pentru mine, vă spun sincer, este o surpriză. O ştie vechiul prezidiu, care, în ultima sa şedinţă, mi-a solicitat cu insistenţă acordul pentru a fi propus din partea sa conferinţei ca una din virtualele candidaturi. M'am opus până'n ultimul moment, considerând că nu sunt eu persoana cea mai indicată - nici prin valoarea socială, nici prin indicii de sănătate - dar împrejurările s'au dovedit mai puternice decât considerentele mele. Acum, vorba ceea: după ce-ţi degeră urechile, degeaba mai pui căciula... Nu-mi rămâne, deci, decât să le mulţumesc delegaţilor, cu recunoştinţă şi decenţă, pentru încrederea ce mi-au acordat-o şi, răsuflecându-mi mânecile, să mă aştern pe lucru.

I.C: În cadrul conferinţei de dare de seamă şi alegeri s'a accentuat asupra unor scăpări grave, care continuă de mai mulţi ani, în activitatea Societăţii, scăpări ce au dus la scăderea popularităţii acesteia în mijlocul Românilor din regiunea Cernăuţi. Asupra căror probleme urmează să-şi concentreze în primul rând atenţia prezidiul, preşedintele.

M. L: Scăpările grave de care s'a vorbit la conferinţă cer, cred eu, un anumit răstimp pentru analiză. Concluziile le va trage comisia extraordinară, creată de acest for superior. Ceea ce observ şi simt eu personal, nu ca preşedinte, ci ca om al cetăţii şi ca membru al comunităţii noastre româneşti, e că trăim o etapă de criză nu numai în cadrul Societăţii *"Mihai Eminescu"*, ci în genere o etapă de criză a culturii în acest colţ al Europei. În aparenţă, e o criză cauzată de egoisme, de veleităţi, de interese meschine şi de câte altele. Suntem vădit contaminaţi şi de aceste manifestări reprobabile, totuşi, în realitate, procesul este mult mai adânc, iar cauzele lui sunt globale: vidul de spiritualitate şi moralitate, pierderea reperelor sufleteşti, nesiguranţa cotidiană şi neîncrederea în ziua de mâine. Ieşirea Societăţii noastre din acest impas se va produce numai odată cu ieşirea din criză în planul întregii ţări, ba mai mult, în planul întregii zone, căci, în mare măsură, soarta noastră depinde de felul cum vor evolua evenimentele în România, în Republica Moldova, în tot arealul est-european, şi nu numai... Trebue să fim însă optimişti, căci istoria umană atestă fapte ce ne dau speranţe, anume că, după asemenea scăpătări, vin faze de recuperare a forţelor sufleteşti şi, apoi, de adevărată resurecţie spirituală. Depăşind momentul de criză (când anume, ştie numai bunul Dumnezeu), vom realiza, în cele din urmă, o sinteză culturală întemeiată pe armonie şi pe înţelegere. Îmi dă această încredere deschiderea spre democraţie, spre cultura şi civilizaţia occidentală.

Redresarea noastră o văd într'o reorientare a muncii, în trecerea baricentrului activităţii dela Cernăuţi pe teren, în filiale, în desfăşurarea unei ample mişcări de regenerescenţă prin antrenarea unui cerc cât mai larg de membri ai Societăţii şi prin orientarea lor spre valorile culturii, în asigurarea unei circulaţii vii şi operante a bunurilor spirituale, a unei culturalizări în cel mai veritabil şi mai cuprinzător sens al noţiunii. Anume spre acest spaţiu lucrativ îşi va direcţiona în primul rând activitatea actuala conducere a Societăţii. Metodele şi mijloacele de acţiune le vom determina pe parcurs.

I.C: În cursul ultimilor doi-trei ani Societatea *"Mihai Eminescu"* este ţinta unor atacuri permanente din partea unor ziare ultranaţionaliste ucrainene, iar în ultimul timp, şi ale televiziunii regionale. Găsiţi întemeiate aceste atacuri? Ce scop se urmăreşte? Cum pot fi curmate?

M.L: Într'o atmosferă democratică, de liberă manifestare şi de liberă expresie, evident că se impun (sau încearcă să se impună) pe arena politică multiple forţe şi orientări, de cea mai diversă coloratură, cu extremităţi uneori de-a dreptul şocante. Fireşte că peisajul social al regiunii noastre (şi mediile de informare aidoma) e marcat de toate aceste contaminaţii. Totuşi, faptul că mass-media ultranaţionalistă ucraineană ne atacă metodic de ani de zile, ponegrindu-ne trecutul şi prezentul, defăimând marii oameni şi marile evenimente ale neamului, e ceva absolut normal pentru un stat de drept (nu pur şi simplu democratic!) cum se doreşte Ucraina. Ne-am explica aceasta prin diversitatea eşichierului politic şi prin faptul că *"de-alde astea se mai întâmplă şi pe aiurea"*, dar implicarea în acest proces denigrator a unor persoane oficiale, chemate să ne apere cel puţin să elucideze problemele la rece, şi neapărat după principiul clasic *"audiatur et altera pars"*, trezeşte, evident, formalizări, ba chiar proteste absolut justificate. După mine, conducătorii structurilor culturale din cadrul administraţiei trebue să fie neapărat persoane nonpolitice, fără nici un fel de simpatii partizane. întemeiate aceste atacuri. Cum pot fi întemeiate nişte acţiuni a căror tendenţiozitate, inimiciţie, ba chiar agresivitate, se văd dela o poştă? Nu vreau să afirm că noi am fi în toate nişte îngeri şi că n'am greşi, uneori, în atitudini şi declaraţii, cred însă că asemenea acţiuni ale *"binevoitorilor"* noştri, indiferent de scopurile urmărite, fluctuante şi net conjuncturale, mai mult ca orice viciază atmosfera socială, conduc la coliziuni interetnice cu urmări imprevizibile, pentru care, în cele din urmă, vinovaţii vor trebui să poarte răspunderea. Cum pot fi curmate asemenea anormalităţi? Cred că numai şi numai prin autoritatea şi supremaţia legii. Ce rost ar avea polemica acolo unde la mijloc e o vădită rea-voinţă?..

I. C: Una din problemele cele mai serioase cu care se confruntă Societatea este problema financiară. Care credeţi că sunt căile rezolvării ei?

M. L: Aveţi dreptate. Prin această întrebare aţi pus, cum se zice, degetul pe rană. Fără discuţie, problema financiară este astăzi, pentru Societate, o problemă de viaţă şi... (Din superstiţie, am teamă chiar să rostesc fraza până la capăt). Unde pui că eu, în calitate de preşedinte, n'am nici cea mai mică aplicare spre afaceri. Dar cultură fără mijloace materiale adecvate nu se face. Singura nădejde e că în cadrul prezidiului se vor găsi oameni dotaţi cu aptitudini de întreprinzători, care, cu timpul, vor ameliora situaţia în domeniul finanţelor. Mă gândesc doar la unele soluţii posibile, ca înfiinţarea unor structuri economice şi de producţie (evident, care să nu contravină legislaţiei în vigoare), activitatea de intermediere a unor tranzacţii comerciale, a unor acţiuni turistice, etc. participarea Societăţii, ca asociat, la diverse întovărăşiri profesionale (industriale, agricole, comerciale ş.a.), la o seamă de fundaţii, cooperative, corporaţii etc.), precum şi organizarea de manifestări cultural-artistice cu plată (concerte, reprezentaţii teatrale, seri de autor, expoziţii). Vom menţine contacte existente şi vom iniţia altele noi cu organele de resort din Ucraina, România şi Republica Moldova, cu diferite organisme economice, societăţi şi fundaţii culturale, pentru obţinerea de ajutoare materiale necesare realizării sarcinilor Societăţii. Ca perspectivă, nutresc speranţe în constituirea unui fond cultural permanent, care să insumeze banii din subvenţiile bugetului regional şi ale celui orăşenesc, din cotizaţiile de membru, donaţiile şi colectele publice, la fel ca şi cei din activităţile economice, de producţie şi artistice. Ce va ieşi din toate astea, arăta-va timpul...

I. C: Predecesorul Dumneavoastră şi unul dintre actualii vicepreşedinţi, Domnul Arcadie Opaiţ, a stabilit, se pare, contacte bune cu administraţia regională de stat, cu primăria cernăuţeană, cu societăţile pentru cultură ale altor etnii din Bucovina. Cum vedeţi conlucrarea pe mai departe cu ele?

M.L: Într'adevăr, avem relaţii foarte bune cu toate structurile enumerate. Vom prelua, deci, sarcina de a le menţine, a le promova şi a le consolida. Conlucrarea cu societăţile de cultură ale minorităţilor conlocuitoare o văd garantată de regimul democratic al statului, de încetăţenirea mediului nostru de lucru a unui spirit de înţelegere şi stimă reciprocă, de afirmarea unui model european de convieţuire civilizată, în tradiţia sistemului pluriethnic, încetăţenit şi verificat de istoricitatea bucovineană.

I. C: Ce rol atribuiţi, domnule preşedinte, publicaţiei *"Plai Românesc"* în rezolvarea şi realizarea scopurilor urmărite de Societate?

M. L: Fireşte, un rol de primă importanţă, ziarul fiind, ca organ al Societăţii, o oglindă a activităţii ei, un teren de promovare a culturii, o tribună a spiritualităţii româneşti. Am certitudinea că se va orienta, în fine, spre filiale şi că va fi făcut şi în continuare cu competenţă şi spirit de responsabilitate, dar mai ales cu dragoste pentru oameni, pentru cuvântul scris, pentru limba maternă, ca instrument primordial al culturii, ca fundament al vieţii naţionale.

I. C: Activitatea Societăţii *"Mihai Eminescu"* e de neconceput fără cele mai strânse legături cu România, Republica Moldova, cu Românii de pretutindeni. Ce importanţă veţi acorda acestor relaţii?

M. L: Legăturile cu România, cu Republica Moldova, cu fraţii noştri de pretutindeni sunt tot atât de necesare pentru noi, cum sunt aerul, apa şi soarele pentru întreţinerea vieţii. Vom căuta, aşa dar, să le extindem şi să le întărim, să le diversificăm şi să le facem cât mai strânse, mai sistematice şi mai eficiente. Vom promova şi în continuare necesitatea statornicirii unui regim de frontieră civilizat, adecvat imperativelor spirituale, după modelul statelor occidentale, aşa încât postulatele *"unitate prin cultură"* şi *"spiritualitate fără frontieră"* să capete în activitatea Societăţii o expresie concretă, de real democratism. Teritoriul culturii nu trebue să aibă linii de demarcaţie.

I.C: Domnule Mircea Lutic, vă mulţumesc pentru interviul acordat şi mult, mult succes!

M. L: Omagiile mele cititorilor acestei publicaţii şi s'auzim în toate numai şi numai de bine! Dumnezeu să ne ajute!

A consemnat
Ion CREŢU

"Am plecat din Cernăuţi plângând !"

G. N. VIFOREANU

Pe doamna Puşa Poenaru, dela *"Rapsodia română"*, azi teatrul *"Pan"*, o cunosc de foarte multă vreme. Dela început mi-au plăcut câtecele sale din zona folclorică a Munţior Apuseni şi mai presus de orice *"Poenaru cum trăieşte!"*

Am reîntâlnit-o la o aniversare Duminica trecută, în Drumul Taberei.

A fost o surpriză plăcută. Cu această ocazie am realizat aproape un interviu.

- Nu te-am văzut de mult, duduie Puşa. Să fi trecut vreo zece ani.

- Exact zece!

- Ce-i cu Dănuţ? Ştii ceva de el?

- Chiar ieri am vorbit cu el.

Dănuţ este unicul său copil din căsătoria sa cu inginerul Eugen Lungu dela C.F.R.

- Tot în Italia?

- Da!

- Unde anume?

- La Roma.

- Cum o duce?

- Munceşte mult. Speră sa-i dea locuinţă.

- După câţi ani de sejur?

- După doi ani. Stă în aceeaşi încăpere cu alţi compatrioţi. Zilele trecute l-au lăsat lefter de tot ce-a agonisit în doi ani.

- Păcat. Nu vine în ţară?

- Nu. Rămâne definitiv în Italia.

- Cu "Rapsodia" cum merge?

- "Rapsodia română" s'a transformat în "Teatrul Pan". Vreau să ies la pensie. Îmi fac formele.

- Asta inseamnă, totuşi, că o să mai am ocazia să te aud la radio sau să te văd pe micul ecran, după pensionare.

- Bineînţeles!

- Ceva turnee în vara aceasta?!?

- Nu demult am fost în Bucovina de Nord. M'am întors dela Cernăuţi plângând.

- De ce? De prea mult succes?

- Nu. De jalea Românilor de-acolo. Le plângi de milă. Cele mai grele şi mai prost plătite munci, le fac Românii. Când zic "Românii" mă refer şi la Românce. Sunt umiliţi de Ruşi şi Ucraineni. Când vorbesc, nici nu ridică privirea de ruşine.

"Iată!" - mi-am zis, cum îi tratează pe Români popoarele vecine, acolo unde compatrioţii noştri au ajuns din majoritari în minoritari, printr'o politică diabolică susţinută ani şi ani de zile, într'o continuă tensiune.

Părintele Protopop Nicolae Zelea din Hamilton-Canada în vizită la redacţia ziarului *"Zorile Bucovinei"* din Cerănuţi

"MARILE PUTERI ŞI ROMÂNIA", DE PROF. DR. N. CIACHIR, ÎN NUMĂRUL VIITOR AL ZIARULUI

ÎNTRE PRUT ŞI NISTRU

A rosti numele *Basarabia* e una cu a protesta contra dominaţiunii ruseşti - *Mihai Eminescu*

ROMÂNISMUL BUCOVINEI

- VII -

Nicolae LUPAN

Un cuvânt aparte de admiraţie şi plecăciune creştinească merită Episcopatul Bucovinei. Şi voi apela la testări ale timpurilor de răstrişte care spun că, *"pe atunci când acest ţinut românesc se chema Arboroasa"*, enoriaşii lui aveau deja Episcopia lor la Rădăuţi. Un aşezământ întru Domnul întemeiat încă la 1402 de Alexandru cel Bun. Zece ani mai târziu, Episcopia era *"dăruită prin uric domnesc"* cu moşia Rădăuţiului iar în stânga Prutului - pe cea a Coţmanului cu satele Davideşti, Cliveşti, Gavrileşti şi Clivodin. Pilda lui Alexandru cel Bun a fost urmată de Petru Rareş care, la rândul său, dădea Episcopiei moşiile Haverna şi Noua Suliţă din judeţul Hotin.

După înstrăinarea dela 1775 a Arboroasei, scaunul episcopal din Rădăuţi, ocupat în acel moment de Dosoftei Cherescul, fu mutat la Cernăuţi. Dosoftei Cherescul, în fond un harnic episcop, s'a grăbit, fără asentimentul întregului cler, să obţină, la 1786, o lege împărătească, intitulată *"Plan al reglementării bisericeşti"*, prin care biserica ortodoxă română din Bucovina fu subordonată curţii dela Viena. Singurul avantaj al acestei legi era acela că episcopatul avea drept misiune să delimiteze parohiile şi protoieriile.

După Dosoftei Cherescul, la scaunul episcopal au urmat Isaie Baloşescu, Eugen Hacman, Teofil Bendelea, Teoctist Blajevici şi alţii. Datorită celor citaţi aci, dar mai ales graţie lui Eugen Hacman, Episcopia Cernăuţiului a fost ridicată la rangul de Arhiepiscopie iar apoi şi la cel de Mitropolie. Un cuvânt aparte merită faptele creştineşti ale Mitropolitului Silvestru Morariu despre care voi vorbi mai pe larg într'un alt capitol.

Un lucru rămâne cert: Episcopatul Bucovinei a jucat un rol cât se poate de pozitiv în crearea şi administrarea aşa zisului *"fond religionar"*, în frunte cu învăţători, primari, avocaţi, dar mai ales preoţi. Fondurile religioase dela faţa locurilor de pe tot cuprinsul Bucovinei se ocupau nu numai de treburi duhovniceşti, ci şi de cele lumeşti: inventarierea bunurilor mobile şi imobile, strângerea de contribuţii băneşti şi în natură pentru înzestrarea şcolilor, recensământul copiilor de vârstă şcolară şi preşcolară, îndemnarea părinţilor să-şi dea copiii la şcoli româneşti etc.

Exista şi un îndemn sub formă de circulară: *"Voi părinţilor români sunteţi siliţi numaidecât să vă trimiteţi copiii regulat la şcoala românească dela vârsta împlinită de şapte ani până la vârsta de 13 ani. După asta faceţi cu dânşii ce vreţi: luaţi-i la gospodării, daţi-i la meşteşuguri, la şcoli mai înalte..."* etc.

Pornind dela scepticismul unor intelectuali autohtoni de frunte faţă de scrisorile şi circularele împărăteşti în limba română, ca apogeu de *"bonomie"* cezaro-crăiască, apreciate la justa lor valoare, circularele cu pricina erau un fel de *"luat cu zăhărelul"*. Un *"zăhărel"* în a cărui cursă cădeau adesea destui compatrioţi de pe atunci. Mai ales preoţi, urmaţi de enoriaşi, ce idealizau *"atenţionările"* din partea Vienei.

Aşa se explică şi răsunetul extraordinar de pozitiv pe care l-a avut în mijlocul clerului scrisoarea din Ianuarie 1784, în limba română, semnată de Iosif al II-lea personal: *"Spre a da dovadă vederată pretutindeni, eară mai ales poporului din Bucovina, că economia de pe moşiile episcopeşti şi mânăstireşti nu are alt scop, decât numai binele religiei şi al băştinaşilor bucovineni, şi că banii câştigaţi de pe dânsele nu se vor cheltui decât numai pentru susţinerea trebuinţelor bisericii şi ale păstoriei de suflete, pentru creşterea de preoţi şi pentru clădirea de şcoale, care acuma încă lipsesc..."*

În această scrisoare se mai spune că împăratul se va îngriji personal de bunăstarea Bucovinei în general, în aşa fel *"ca acest fond să fie întrebuinţat pentru dreptcredincioşi şi pentru şcoale"*. Când zicea *"dreptcredincioşi"*, Iosif al II-lea îi avea în vedere mai mult pe călugări şi călugăriţe dela aşa mânăstiri ca Putna, Suceviţa, Dragomirna, Sânt Ilie, Pătrăuţi, Ilişeşti, Voroneţul, Solca, Humorul şi Moldaviţa, cât şi pe sihaştrii din schiturile Mânăstioara, Bărbeşti, Luca, Babin, Corbniţa, Vijniţa, Creşciatic, Berejniţa, Broscăuţi, Zamostea, Horecea etc.

Un singur lucru *"uita"* Viena: să trimită şi nişte fonduri ca atare. Pentrucă până la perioada despre care e vorba toate aceste lăcaşuri sfinte existau de zeci şi sute de ani, bucurându-se de ajutorul şi stima populaţiilor din împrejurimi, ai căror fii şi fiice învăţau în ele tot felul de meserii: tâmplăria, cismăria, croitoria, alesul scoarţelor, ţesutul şi bătutul sumanilor la piuă, tipăritul cărţilor, scrisul caligrafic şi buchia cărţii în general.

Aşadar, sunt departe de gândul de a admira binefacerile stăpânirii austriece cu oştirile ei de ocupaţie a Bucovinei, şi totuşi nu pot să nu subliniez în mod obiectiv rolul episcopatului şi faptul că lăcaşurile duhovniceşti ale timpului erau mărturii de înţelepciune naţională prin care bucovinenii se îngrijeau de păstrarea credinţei strămoşeşti şi de luminarea minţii celor mulţi.

Ar fi de asemenea o nedreptate istorică dacă nu aşi cita ca benefică următoarea circulară împărătească: *"Pe voi părinţilor bucovineni nu vă sâlesc să vă daţi copiii la şcoală. Nu vă sâlesc să faceţi şcoale. Orbi sânteţi, orbi să rămâneţi..."* Şi şcolile începură să apară una după alta.

Va urma

Mareşalul

În anul blestemat 1940, i-a fost hărăzit să preia răspunderea destinului nostru românesc în faţa Istoriei. A luat-o ca pe o cruce pentru a încerca să scoată Ţara de pe buzele abisului. Într'un ceas, când negurile pierzaniei ne înconjurau de pretutindeni.

Şefii partidelor de atunci au preferat să pună pe umerii Militarului întreaga povară a acelei răspunderi copleşitoare. Astfel, Mareşalul a rămas să înfrunte, de unul singur, vitregia unui destin nefast.

În spatele lui însă era ţara întreagă şi poporul care-şi încredinţase soarta în mâinile lui. De aceea, când a rostit istoricele cuvinte: *"Ostaşi, vă ordon treceţi Prutul!"*, poporul l-a urmat fără şovăire. Pentru basarabeni şi bucovineni, înrobiţi de cea mai satanică stăpânire, simfonia gravă a tunurilor din zorii zilei de 22 Iunie 1941, de-a lungul Prutului, a fost asemeni trâmbiţelor arhanghelice ale izbăvirii.

Mareşalul a chemat la război şi în speranţa reîntregirii fruntariilor noastre de Vest. Nemţii înşişi fluturau acest stindard înşelător, ca să luptăm alături de ei până la capăt. Dacă Ruşii nu ne-ar fi dat în acea zi de 28 Iunie 1940 lovitura cea mai laşă şi cea mai dureroasă, smulgându-ne cu cinism Basarabia, Nordul Bucovinei şi Ţinutul Herţei, Mareşalul nu ar fi luat niciodată iniţiativa agresării acestor duşmani hrăpăreţi din Răsărit.

ION ANTONESCU
Mareşal al României

In discursul său dela Chişinău, din 27 Martie 1943, Mareşalul declara: *"Niciodată în decursul întregii noastre istorii, nu am luat arma în mâini decât să ne apărăm ce-i al nostru. Nu suntem un popor de jefuitori şi cuceritori. Ne-am apărat cu îndârjire numai pământul străbun..."*

Mareşalului Ion Antonescu i s'a dat cârma ţării într'un ceas negru şi blestemat. Într'un ceas, când corabia naţiunii noastre era asaltată din toate părţile de cele mai cumplite şi vrăjmaşe valuri.

Când va fi să sune ceasul dreptăţii istorice, basarabenii, sunt sigur, îi vor înălţa Mareşalului un monument întru eternizarea memoriei sale, la Chişinău, alături de cel al lui Ştefan cel Mare. Şi atunci, ne vom putea scrie istoria aşa cum a fost şi nu cum ne dictează teama de Ruşi, Mareşalul luându-şi locul cuvenit în Panteonul Neamului, alături de marii Eroi ai istoriei noastre pe ale căror urme a înţeles să păşească până la sacrificiul suprem...

Dumitru GEORGESCU

Purtător de Cuvânt al *"Pro Basarabiei şi Bucovinei"* Mondiale pentru Suceava

IARTĂ-I, DOAMNE !...

În *"Românul Liber"* din Septembrie '95 am parcurs cu mâhnire un reportaj în care autorul n'a găsit de cuviinţă să-şi dea numele, ci doar iniţialele - N.C.R. Reportaj în care se spune că în cei 50 de ani de exil Ion Raţiu a încercat *"de a înţelege ce anume au reuşit să aducă ţării sale 50 de ani de dictatură fascistă şi, ulterior, cea comunistă"*.

Câtă lipsă de scrupule să pui pe unul şi acelaşi cântar pe Iosif Stalin şi Ion Antonescu! Soldatul şi Eroul Neamului!

Acest N.C.R. se referă apoi la un Viorel Tilea, din a cărui iniţiativă, *"majoritatea membrilor legaţiei române au demisionat în semn de protest faţă de alianţa României cu Germania nazistă şi a preluării puterii de către dictatorul Ion Antonescu..."* Or, toată lumea ştie că acesta n'a luat dela nimeni cu forţa puterea, ci a fost adus de Regele Carol al II-lea la Bucureşti abia în Septembrie 1940!

Reiese, că demisia lui Tilea n'a fost în semn de protest contra pactului Ribbentrop-Molotov, ci contra lui Ion Antonescu, care în Iunie '41, aducea la ţara-mamă Basarabia, Nordul Bucovinei şi Ţinutul Herţei!

De altfel, în timpul războiului nostru sfânt din Răsărit, postul de radio BBC, în limba română, unde lucra şi un oarecare Ion Raţiu, chema ostaşii români să dezerteze de pe front!...

Vasile SÂRBU

PACOSTEA RUSEASCĂ

Ca un trăsnet din senin! Răbufnirile lui, purtate pe şenile de tancuri hodorogite, străbătură fulgerător întinsurile paşnice ale Basarabiei şi Nordului Bucovinei.

O nouă graniţă se împlânta cu forţa armată în trupul unuia şi aceluiaşi popor. Popor de un sânge. Popor de o lege. Se săvârşea o nelegiuire flagrantă într'un secol de sfârşit de mileniu, când lumea se pretindea deja a fi civilizată!

Eram daţi în robie de un nebun, cu asentimentul tacit al unor debili în cele mai elementare noţiuni de logică, în numele unei împărţiri ruşinoase a sferelor de influenţă. Înpărţire ce s'a dovedit a fi un balon de săpun pentru Londra şi Washington şi o mişelească acaparare pentru Moscova.

Apărea acea denumire fariseică de Republica Sovietică Socialistă Moldovenească! Impostura rusească dela 1812 nu-i mai aranja pe Sovietici, întrucât o simplă rostire a numelui de Basarabia îl duce pe orice Român de bună credinţă la cele zece provincii româneşti ale Ţării lui Mihai Viteazu şi Ferdinand.

Astfel, Basarabia noastră dragă deveni... Moldovă! Două Moldove, deci? Şi din nou, impostura nu mai convine! Căci, rusofilii de pe Bâc şi Dâmboviţa fac mereu, mereu şi fără scrupule, aluzii la o singură Moldovă: dela Nistru până la... Carpaţi!

Blestemaţi să fie acei care dintr'o Ţară Românească au făcut şi mai fac două!...

Ion PARFENE

PAGINĂ REALIZATĂ DE N. LUPAN

LUPTA PENTRU BISERICA DIN PARIS CONTINUĂ ŞI SE PARE CĂ NU VA FI REZOLVATĂ DECÂT DE MINISTERUL DE INTERNE FRANCEZ

MITROPOLIA GREACĂ-ORTODOXĂ A FRANŢEI

Exarhatul Patriarhului Ecumenic

Către Sfinţiile Lor, membrii clerului responsabil de parohii şi către credincioşii din Eparhia Ortodoxă Română din Europa Occidentală

Iubiţii mei fii întru Domnul,
HRISTOS A ÎNVIAT! CHRIST EST RESSUSCITÉ!

Prin prezenta am marea plăcere să aduc la cunoştinţa întregii comunităţi române din Franţa şi din Europa Occidentală cele ce urmează:

1. Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I şi Membrii Sfântului Sinod al său, după ce au studiat şi luat în seamă situaţia voastră şi cererea vostră, au hotărît, în şedinţa din 9 Aprilie 1996, să integreze Eparhia Ortodoxă Română din Europa Occidentală în sânul Sfintei noastre Mitropolii a Franţei, care se află sub jurisdicţia Patriarhatului Ecumenic din Constantinopol.

2. Ca urmare, şi pentru considerente practice, Sfinţia Sa Părintele Valentin Brătan este numit, în acelaşi timp, Superior al Bisericii Române Sfinţii Arhangheli din Paris şi Vicar al sus-numitei Eparhii. Pe de altă parte, pentru a putea conduce treburile parohiale ale Asociaţiei pentru practica cultului ortodox român din Paris (APCOR), până la alegerea unui nou Consiliu Parohial de către Adunarea Generală, am numit o Epitropie în conformitate cu articolul 44 al regulamentului interior APCOR, compusă din următorii cinci membri: Duiliu Sfinţescu, Guy Buisson, Paul Brătăşanu, Traian Băcioiu, Liviu Cotora.

3. Evident, Biserica Sfinţii Arhangheli din Paris fiind actualmente ocupată de către un cler care nu mai are astăzi statut legal şi nici drept eclesiastic în acel locaş, este foarte de dorit să-l elibereze în mod paşnic, cât mai urgent, pentru a evita recursul la justiţie, pentru expulzare.

Iubiţii mei credincioşi întru Hristos Înviat,

De mulţi ani deja, comunitatea românească trece prin grele încercări, care i-au pricinuit nu numai suferinţe grave şi inutile, dar au şi pătat buna ei reputaţie şi au îndepărtat-o de marea noastră Familie Ortodoxă.

Primindu-vă astăzi, nu mai avem decât o singură grijă: să restabilim normalitatea vieţii voastre eclesiastice şi spirituale, cu respectul propriei voastre culturi şi al tradiţiilor voastre ortodoxe româneşti.

Dar pentru ca aceasta să devină realitate şi pentru ca dragostea frăţească şi evanghelică să domnească din nou în comunitatea voastră, trebue să începeţi prin a reconstrui o adevărată pace între voi toţi şi voi toate.

De asemenea, atâta vreme cât veţi dori să beneficiaţi de protecţia şi de sprijinul spiritual şi pastoral al Sfintei noastre Mitropolii a Franţei, puteţi fi absolut siguri că aveţi deja acestea, ceea ce vă garantează împotriva oricărui amestec ilegal, oricare ar fi şi de oriunde ar veni.

În ceea ce mă priveşte, fiind de aci înainte părintele vostru spiritual, fiţi siguri că vă primesc pe toţi, fără nici o deosebire, cu aceeaşi iubire şi aceeaşi încredere şi cu speranţa şi dorinţa unui dialog permanent, senin şi constructiv.

După cum ne aminteşte Sfântul Ioan Gură de Aur în predica sa pascală, *"Toţi, fără excepţie, sunt chemaţi să ia parte la ospăţul Împărăţiei Cerurilor; este loc pentru toţi la masa Domnului, atât pentru lucrătorul din ceasul întâi, cât şi pentru cel din ceasul al unsprezecelea."*

Dar bucuria mea deplină şi totală va fi atunci când Adunarea Generală a voastră va fi ales, cu unanimitate de inimi, un nou Consiliu Parohial care să fie cu adevărat reprezentativ al tuturor sensibilităţilor comunităţii voastre.

Să mulţumim Domnului împreună pentru binefacerile pe care ni le-a dăruit în marea Sa iubire de oameni, pentru întreaga noastră Eparhie din Franţa şi din Europa Occidentală, binefaceri care ne permit, de acum înainte, să îndeplinim misiunea noastră comună în sânul Bisericii Sale, pentru ca să devenim fiinţe de lumină, de reconciliere şi de pace în Ţara unde Sfânta noastră Credinţă Ortodoxă este chemată să aducă cea mai bună mărturie.

Întru iubirea lui Hristos Înviat, vă binecuvântez pe toţi şi ţin să vă asigur de rugăciunile mele pentru binele vostru şi al celor ce vă sunt apropiaţi şi pentru comunitatea voastră, scumpă inimii mele.

(Sigiliul Mitropoliei)

(ss) Mitropolit Ieremia al Franţei
Exarh al Sanctităţii Sale Patriarhul Ecumenic

SCRISOARE CĂTRE EXCELENŢA SA

"Mitropolitul Ieremia al Franţei"

Prea Sfinţite,

Cu mare consternare şi o emoţie cât se poate de legitimă Comunitatea Română din Europa Occidentală a luat cunoştinţă de scrisoarea Voastră din 9 Aprilie 1996, adresată Domnului Ministru de Interne al Republicii Franceze prin care anunţaţi: *"faptul că Eparhia Ortodoxă română din Europa Occidentală, din care face parte Biserica Ortodoxă Română (din 9 bis, rue Jean de Beauvais, 75005 Paris) a trecut sub ascultarea canonică a Sfintei Noastre Mitropolii a Franţei (jurisdicţie a Patriarhatului Ecumenic al Constantinopolului) după ce a cerut şi a obţinut în mod oficial concediul său dela jurisdicţia Synodului Rus din Afara Hotarelor, din New York, de care depindea mai înainte"*.

Această decizie, *"ratificată de Sfântul Synod al Patriarhului Ecumenic din Constantinopol"* nu poate fi considerată decât ca nulă şi neavenită, căci nu se sprijină pe nici un fel de cerere provenind dela Comunitatea Română din Europa Occidentală.

Nici o persoană *autorizată* n'a cerut în mod oficial, şi cu atât mai puţin obţinut *"concediu dela jurisdicţia Synodului Rus de Peste Hotare*, după cum nici o persoană *autorizată* n'a formulat în mod oficial dorinţa de a trece sub obedienţa Sfântului Synod al Constantinopolului. O astfel de schimbare de obedienţă ar fi de altfel contrarie dispoziţiilor Statutului Eparhiei. În plus, în scrisoarea Sa din 12 Aprilie 1996, Excelenţa Sa Prea Sfinţitul Vitaly confirmă apartenenţa Eparhiei Ortodoxe Române din Europa Occidentală la Synodul Rus din Afara Hotarelor.

De aproape cincizeci de ani, bisericile noastre au aparţinut acestui Synod, în armonie şi fără ciocniri. A trebuit ca Preotul Mihai Costandache, ignorând indicaţiile date de Consiliul Parohial, să primească pe Preşedintele Ion Iliescu în Biserica Ortodoxă Română din Paris, pentru ca discordia stârnită prin acest gest să ducă la apariţia unui grup disident care caută ruptura cu Synodul Rus din Afara Hotarelor. Autorităţile politice din Bucureşti susţin în mod deschis această acţiune, agravându-i astfel ambiguitatea. Căci, într'adevăr, nu există nici un fel de revendicare eclesiastică în aceste demersuri, ci numai o voinţă şi scopuri politice.

Membrii acestui grup au organizat un vot, la 25 Februarie 1996, pe care chiar uşierul de justiţie francez care fusese convocat ca să ia act, l-a calificat ilegal. Organizatorii acestei acţiuni se laudă de a fi obţinut în demersul lor 675 de voci favorabile (din care 450 exprimate prin scrisori de persoane absente). Este vorba de un număr care - în afara nulităţii votului constatată prin uşier de justiţie - nu poate în nici un fel să fie considerat ca reprezentativ a 40.000 de Români care trăiesc în Franţa, şi încă mai puţin a celor 150.000 de Români din Europa Occidentală.

În acelaşi timp, unul din membrii grupului, consideră o scrisoare personală, adresată lui de către Excelenţa Sa Prea Sfinţitul Vitaly, ca reprezentând *"concediul"* oficial al Synodului Rus din Afara Hotarelor. Acţiunile lor se sprijină pe un vot nul şi pe această scrisoare personală.

Este de temut, Prea Sfinte, ca încrederea voastră să fie abuzată de o interpretare în mod voluntar incorectă a acestor două elemente şi că bunăvoinţa Synodului din Constantinopol să fie târîtă în domeniul strict politic al dezinformării şi al manipulării.

Ultima frază a scrisorii pe care Aţi adresat-o D-lui Ministru de Interne, n'a făcut decât să mărească sentimentul de turburare printre Românii din Franţa. Căci, într'adevăr, Dvs. cereţi autorităţilor franceze să Vă ajute *să restauraţi legalitatea şi pacea în sânul Comunităţii Române din Franţa"*. Curioasa generalizare *"Comunitatea Română din Franţa"*, cu excluderea oricărei menţiuni religioase, lasă să se creadă o încercare de apropiere (a pune mâna asupra) a tuturor Românilor care trăiesc în această ţară, oricare ar fi confesiunea lor.

Faptul de a cere ajutorul Ministerului de Interne pentru a-i *"pacifica"*, este încă şi mai neliniştitor... Pentrucă nu este nici un motiv - nici legal, nici legitil - pentru ca autorităţile franceze să Vă ajute să interveniţi în viaţa Comunităţii Române. Şi în sfârşit, comuniatea n'a aşteptat intervenţia Sfântului Synod din Constantinopol pentru ca să trăiască în legalitate!

Pentru toate aceste motive, Vă rugăm, Prea Sfinte, să binevoiţi a interveni pe lângă Sfântul Synod al Patriarhatului Ecumenic al Constantinopolului pentru anularea deciziei referitoare la schimbarea obedienţei Eparhiei Ortodoxe Române din Europa Occidentală şi a Bisericii Române *"Sfinţii Arhangheli"* din Paris.

Primiţi Vă rugăm, Prea Sfinte, expresia foarte respectuoaselor noastre consideraţii.

(Această scrisoare a reunit până acuma mai multe sute de semnături)

UNIUNEA FOŞTILOR DEŢINUŢI POLITICI ROMÂNI DIN GENEVA

LUARE DE POZIŢIE

La adunarea membrilor **UNIUNII FOŞTILOR DEŢINUŢI POLITICI DIN ROMÂNIA** ce a avut loc la Geneva la data de 4 Mai 1996, s'a hotărît ca din partea organizaţiei ce cuprinde foşti deţinuţi politici anticomunişti din România aflaţi în prezent peste hotare să se precizeze atitudini în umătoarele probleme:

1. În alegerile pentru organele locale ce se vor desfăşura în luna Iunie, Românii aflaţi în afara graniţelor ţării şi care au drept de vot sunt chemaţi să şi-l exercite din plin, dat fiind că aceste sufragii se socotesc pentru desemnarea primarului Capitalei. Deviza să fie: nici un vot acordat candidaţilor puterii neocomuniste reprezentată de PDSR şi partidele ce susţin direct guvernul falimentar al lui Văcăroiu, precum şi candidaţilor partidelor extremiste PSM, PRM, PUNR. În ce priveşte candidatul PD condus de Petre Roman, să nu uităm rolul jucat de actualul lider când l-a secondat pe Ion Iliescu timp de aproape trei ani, şi în special în timpul neuitatei dezlănţuiri sălbatice a minerilor din Iunie 1990. Toate voturile trebuesc date adevăratei opoziţii din România.

În pregătirea alegerilor legislative şi prezidenţiale, ne menţinem pe aceeaşi poziţie ca şi în ce priveşte alegerile organelor locale.

2. Uniunea noastră acordă o înaltă preţuire şi va acorda tot sprijinul acţiunii Memorialului dela Sighet. De peste 6 ani puterea dela Bucureşti caută să ascundă crimele executate sub conducerea partidului comunist, din ale cărui rânduri provin actualii fruntaşi ai partidului de guvernământ, PDSR şi în primul rând preşedintele Ion Iliescu, fost ministru ceauşist şi prim secretar judeţean de partid la Iaşi. Ni se cere să trecem cu buretele peste 40 de ani de teroare şi dictatură sângeroasă. Să nu se semene confuzie, amestecându-se răzbunarea cu justiţia şi iertarea cu uitarea, dar mai ales cunoaşterea adevărului cu falsificarea istoriei prin ascunderea faptelor.

3. Considerăm incalificabilă atitudinea locatarului dela Cotroceni sub a cărui oblăduire s'a instituit în România dictatura informaţiei prin controlul puterii asupra televiziunii şi cea mai cruntă mizerie, dar care merge până acolo încât de pe scaunul prezidenţial ce a înlocuit prin uzurparea dela 30 Decembrie 1947 tronul monarhiei noastre constituţionale, să acuze Opoziţia de toate relele din ţară şi de imaginea defavorabilă ce o are România pe plan internaţional.

4. Solicităm juriştilor de clasă din ţară ai Opoziţiei şi celor cu adevărat independenţi, să provoace o dezbatere de drept public, analizându-se dacă actualul preşedinte are sau nu are dreptul la o a treia candidatură.

5. Solicităm imediata eliberare a luptătorului, cu adevărat naţionalist, Ilie Ilaşcu, martirizat în închisoarea dela Hlinoaia unde s'a trecut, după ştiri recent primite, la un tratament psihic menit să-l anihileze, metodă tipic bolşevică. Cerem tuturor foştilor deţinuţi politici din ţară şi din afara României să alerteze pe toate căile autorităţile şi opinia publică de pretutindeni asupra acestei atât de grave încălcări a drepturilor omului ce tinde să ia aspectul unei adevărate crime.

6. Ne exprimăm protestul nostru cel mai vehement faţă de declaraţiile recente ale ministrului Apărării, Tinca, ale şefului Statului Major, Cioflină, precum şi ale parlamentarului aşa zis independent, Baltazar, în sensul depărtării de Occident şi apropierii, sau mai bine zis a reapropierii de Răsăritul din care de-a lungul istoriei noastre ne-au venit toate relele, cu atât mai mult cu cât aceste declaraţii nu pot fi decât pe placul fostului student moscovit din perioada lui Stalin şi care conduce astăzi la modul autocrat, destinele României.

7. Cerem actualului guvern dela Bucureşti să nu fie semnate pactele ce ar deveni ale ruşinii, cu Rusia şi Ucraina, dacă nu se va face referire expresă în text la considerarea ca nule şi neavenite ale înţelegerii între Hitler şi Stalin, parafată prin pactul şi anexa, semnate de Ribbentrop şi Molotov la Moscova la 23 August 1939. Actualii guvernanţi, nu reprezintă nici majoritatea alegătorilor şi cu atât mai puţin interesele naţional-istorice ale ţării, nu au dreptul ca de bună voie şi nesiliţi de nimeni, decât poate de aservirea faţă de Kremlinul de ieri şi de azi, să semneze în numele a 23 de milioane de Români, chiar în mod implicit, continuitatea valabilităţii acelui odios pact, care a stat la baza declarării celui de-al Doilea Război Mondial şi a nenorocirii a întregi popoare.

Preşedinte.
Dumitru IONESCU

Secretar,
Constantin MAREŞ

DIN VIAȚA NOASTRĂ:

AUZITE, VĂZUTE ŞI PĂȚITE

George DONEV

DESPRE TERORIŞTI, BULĂ ŞI PREŞEDINTELE ILIESCU

Raportul Comisiei Parlamentare în ce priveşte cele întâmplate în Decembrie 1989 e *"pe vine"* şi va fi terminat când Domnul Virgil-SRI-Măgureanu va decide dacă teroriştii au coborît cu paraşuta din Lună sau din planeta Marte.

Între timp dosarele teroriştilor au dispărut: *"În cadrul unui proces de reconciliere națională pornită de Dl. Iliescu"*. (*"Românul Liber"*, Anul XI, Nr.1, p.15). Pripeala de reconciliere o înțelegem: Închipuiți-vă ce s'ar fi întâmplat la procesul teroriştilor, dacă la întrebarea: *"Cine a dat ordinul să trageți în revoluționari?"* ei ar fi răspuns în cor: *"Tovarăşul preşedinte Iliescu !"*

Povestea cu *"Teroriştii lui Ilici"* ne-o explică amicul Bulă: Dl. Iliescu, văzând că revoluția se îngroaşă şi nomenclatura se tăvăleşte la vale fără stop, a împărțit Securitatea în două, una *"teroristă"* şi alta *"eliberatoare"* care s'a alăturat ca *"Tovarăşe de drum"* cu tineretul revoluționar.

Restul - continuă Bulă - e istorie: după ce *"Tovarăşul de drum"* (Dl. Iliescu), profitând de haosul din primele zile ale revoluției, a instalat ciocanul şi securea pe TV, Radio etc., şi-a instalat un guvern pe sprânceană, unul mai comunist decât celălalt. Odată înfipt în scaunul de *"salvator"* al Neamului, a început prigoana contra adevăraților luptători. Reamintim: Turnu Măgurele, Greva din Piața Universității, Mineriadele şi acum, cu acelaşi tact a pornit legal la suprimarea libertăților: să nu insulți *"Autoritatea de Stat"* şi alte legi *"a la Ilici"*.

Dar de data asta mizeria şi jaful se comit în numele *"Democrației"* recunoscute de Puterile din Apus!

Vedeți - termină Bulă , de data asta optimist - au trebuit Statelor Unite şase ani ca să facă ochi şi să ceară la Timişoara, guvernului român: *"De a se îndepărta de trecutul comunist"*.

•••

PAZA MORAVURILOR

Avem o lege ce te pedepseşte cu 6 luni închisoare dacă ai raporturi sociale pe bani în hoteluri, baruri şi discoteci. Am progresat: Avem baruri şi discoteci ce țin loc de bordeluri.

•••

CRAIOVENII O VOR PE D-NA HILARY CLINTON

Inspirați de cele văzute la nunta Bart-Comăneci: în zona mânăstirii Caşin - unde a avut loc căsătoria religioasă - străzile au fost măturate, casele zugrăvite, gardurile reparate, spațiile de flori umplute cu răsaduri şi gropile astupate, cetățenii craioveni au cerut Universității să repete invitația trimisă soției Preşedintelui Clinton, adăugând că venirea oaspetului va fi o binefacere: străzile măturate, casele zugrăvite, gropile astupate etc.

•••

DIN 13 AU RĂMAS 12

Unul dintre cei 13 preoți *"poznaşi"*, care au iscălit o epistolă trimisă pe sub mânecă fraților întru Hristos şi prin care cereau - mai exact complotau - să schimbe unele legi duhovniceşti, şi-a retras iscălitura, fapt ce i-a bucurat pe enoriaşii din New York.

Cei ce trebuesc cu adevărat felicitați sunt cei care n'au iscălit.

•••

CE NE SPUN VIZITATORII

Dacă s'ar face azi o alegere în țară ar reuşi, cu o subțire majoritate, Dl. Iliescu.

Singura salvare a Opoziției sunt certurile provocate de ridicarea imunității parlamentare a Senatorului C.V. Tudor, care a început să arate documente de abuzuri şi jafuri. Ce nu este surprinzător e că Dl. C.V.T. are mulți prieteni, iar massmedia din străinătate dă o mare atenție la ceea ce se'ntâmplă în România, care supără actualul regim.

Unii consideră cuplul Iliescu-Virgil Măgureanu ca un xerox al lui Ceauşescu-Ion Vlad.

•••

"PRIVATIZAREA GROPILOR"

Am văzut la TV pletele lui Ilie Năstase *"candidatul"* pentru postul de primar al Capitalei şi scene din Bucureşti *care* - sublinează reporterul - *se numea "Micul Paris", iar acum i se spune "Noua Calcută"!* Se arată căpițe de gunoaie, case dărăpănate, străzi neluminate, oamenii prost îmbrăcați şi gropi în care-ți scrânteşti roțile automobilului. Cum murdăria şi mizeria sunt un fel de a trăi, ne referim la o altă ştire: când plouă şi apa acoperă gropile şi netezeşte drumul, copiii străzii arată şoferilor unde's gropile şi toți rămân mulțumiți: şoferul că nu şi-a înnecat maşina şi copiii că-şi primesc *"salariul"* ca agenți de circulație.

•••

"CARTEA DE VIZITĂ" TAROM

O reclamă *"Carnaval Air Lines"*, publicată în ziarul *"Miami Herald"* prezintă 13 companii de avioane, din 13 țări, care îndeamnă pe turişti să le facă o vizită. Toate companiile, cu excepția *"româneşcului"* TAROM, au numărul de telefon cu prefixul 1-800, care înseamnă că viitorul amator de excursie nu trebue să plătească telefonul atunci când cere informații. Dar cel dela TAROM (*"TARe OMişi"* dela cursurile de economie) sunt scumpi la tărâțe şi ieftini la făină!

•••

DEVINE TRADIȚIE?

Pe timpuri era mare concurență între societăți pentru cinstea de a găzdui Convenția Uniunii şi Ligii. Acum concurența a dispărut. Convenția U&L nr.56 (ca şi nr.55) se va ține tot la vechea adresă: Cleveland, Ohio.

•••

ROMFEST 1996

6-7-8 SEPTEMBRIE

Princeton-New Jersey U.S.A

"SPRE O RENAŞTERE SPIRITUALĂ ROMÂNEASCĂ"

CHEMARE

Între 6-8 Septembrie 1996, se va desfăşura la Princeton, New Jersey, USA, cea de-a V-a ediție ROMFEST, sărbătoare cultural-artistică a Românilor de pretutindeni.

Inițiată cu opt ani în urmă, această manifestare nu este subordonată nici unei tendințe politice sau de partid, scopul ei fundamental fiind acela de a promova spiritualitatea şi valorile româneşti creştine şi naționale, spre a reînnoi şi reafirma legătura cu tradiția noastră multiseculară.

Comunicările şi discuțiile se vor desfăşura într'un spirit liber şi nediscriminatoriu, cu profund respect pentru toți cei ce îşi vor aduce contribuția. Preocupările ROMFEST sunt îndreptate spre spiritualitatea românească, spre credința şi idealurile neamului nostru, făcând incompatibil orice amestec cu idei de tendință comunistă şi neocomunistă.

Cei ce doresc să prezinte comunicări în cadrul Romfest'96 sunt rugați să anunțe Comitetul Local de organizare până la data de 15 Iulie şi să trimită textul dactilografiat până la data de 1 August.

Oricine simte româneşte, oricine crede în Iisus Hristos şi în Biserica lui şi poartă adânc în cuget imaginea Țării şi a Poporului Român, oricine doreşte un viitor strălucit neamului din Carpați şi trăieşte alături de durerea şi speranțele româneşti este chemat să participe la manifestările ROMFEST '96.

Comitetul Internațional,
Pr. Gheorghe Calciu
Preşedinte

Comitetul Local,
Dr. Anca Popa — *Preşedinte*
Ing. Nidia Belcea — *Secretar*
Ing. Dr. Ion Simulescu — *Casier*

INFORMAȚII GENERALE

1. Lucrările Romfest '96 se vor desfăşura la hotelul *"Hyatt Regency"*, 102 Carnegie Center, Princeton, New Jersey, USA.

2. Rezervații pentru cazare ($91 pe noapte pentru camere de 2 persoane; $141 pentru camere de 4 persoane) la Hotelul *"Hyatt Regency"*, 102 Carnegie Center, Princeton, New Jersey, USA, se pot face pe adresa Comitetului Local de organizare până la data de 1 August 1996.

3. Prețul biletelor de participare pe zile este: Vineri $20, Sâmbătă $40 şi Duminică $40. Biletul pentru toată durata manifestărilor este de $90. Participarea la conferințe este liberă.

4. Cei ce doresc să participe la lucrările Romfest sunt rugați să trimită conținutul comunicării până la data de 1 August pe adresa Comitetului Local de organizare. Este de preferat ca lucrarea să fie dactilografiată.

Adresa Comitetului Local de Organizare ROMFEST '96

11 Carter Brook Lane RD4, Princeton, NJ 08540, USA. Tel: (609) 924-6078; (609) 936-7339

PROGRAMUL FESTIVITĂȚILOR

• **Vineri 6 Septembrie**

6.00 pm - 7.00 pm	Înregistrare
7.00 pm - 9.00 pm	Recepția de deschidere a manifestărilor Romfest '96

• **Sâmbătă 7 Septembrie**

7.30 am - 8.30 am	Înregistrare
8.30 am - 12.00 pm	Conferințe pe secții: Tineret, Cultură, Istorie, Politică, Religie

• **Duminică 8 Septembrie**

9.00 am	Înregistrare
10.00 am	Serviciu religios.
1.00 pm	Banchetul de închidere a Romfest '96. Concluzii - Rezoluție

MICA PUBLICITATE

Anunțurile din această rubrică sunt redactate de solicitanți

Căsătorii

• Domnişoară, 29 ani, studentă în anul I la C.U.E.I.S. (Colegiul Universitar Economic). Hobby-urile mele sunt: filosofia, psihologia, muzica clasică şi cea modernă, pictura, literatura şi sportul. Doresc corespondență în vederea căsătoriei cu tineri români în vârstă de 20-27 ani din Occident. Răspuns : Ciobanu Irina-Daniela, Str. Ionel Fernic, Nr.10, Bl. N18, Sc.3, Et.4, Ap.71, Galați, 6200, România.

• Elvețian, pensionar, originar din România, 70 ani, 1,65 înălțime, 68 kg., divorțat, fără obligații, prezentabil, nefumător, bun caracter, doresc căsătorie cu doamnă pensionară de bătrânețe, fără vicii, prezentabilă, sănătoasă, gospodină cu inimă bună, căreia să-i placă viața liniştită de familie, între 65-70 ani, cu situație relativ bună, înălțime maximum 1,67, pentru a se stabili în Elveția. Răspunsuri numai dela persoane corespunzătoare, cu fotografie color recentă pe adresa: I.G. Postfach 3030, 6002 Luzern, Switzerland.

50 DE ANI DELA GREVA STUDENŢILOR DIN CLUJ

Dr. Coriolan BRAD

După ce Românii refugiaţi, în urma banditescului *"Dictat dela Viena"*, s'au reîntors pe locurile natale şi de drept, pe meleagurile lui Decebal, Menumorut, Avram Iancu şi Ferdinand I cel Loial, deşi au fost victimele fascismului maghiar, nici odată nu s'au răzbunat şi nici cel puţin gând de răzbunare n'au avut împotriva impilatorilor. Şi-au împletit mâhnirea plecării cu bucuria reîntoarcerii, iertând creştineşte toate necazurile şi umilinţele ce le-au suferit şi şi-au refăcut viaţa în dimensiunile spaţiului creştin.

Orice sentiment de bucurie sau tristeţe se exteriorizează într'o formă, fiindcă afectivitatea ţine de structura psihică a oricărei fiinţe morale care gândeşte.

La Cluj, 10 Mai 1946 nu a fost numai sărbătoarea naţională în amintirea celor trei mari evenimente legate de istoria poporului român, dar şi sărbătoarea bucuriei reîntoarcerii celor pribegi pe locurile milenare şi legitime ale unui popor care a fost umilit sute de ani.

În această zi de 10 Mai se pare că şi Dumnezeu şi-a îndreptat privirea spre Cluj. Atmosferă serafică. Soarele s'a arătat mai luminos ca de obicei, nici urmă de nouri pe bolta cerească, iar seninătatea cerului concura cu seninătatea oamenilor. Dis-de-dimineată s'au revărsat pe străzile Clujului puhoi de Români din satele învecinate pentru a participa la prima manifestare românească după reîntoarcerea în Transilvania. Trotuarele erau neîncăpătoare, iar braţele celor veniţi erau pline cu flori.

După creştinescul tedeum oficiat în Catedrala Ortodoxă a Clujului, toate autorităţile clujene au luat loc la tribuna oficială din faţa Teatrului Naţional, pentru primirea defilării.

Defilarea a început cu unităţile militare, urmate de şcolile primare şi licee. Toţi elevii şi profesorii erau îmbrăcaţi în haine de sărbătoare, iar în mână aveau flori şi stegulețe tricolore. Apoi au urmat coloanele studenţeşti. Studenţii în cămăşi de un alb imaculat şi pantaloni închişi la culoare, iar studentele cu bluze albe şi fuste de culoare închisă. Toţi purtam pe braţ o panglică tricoloră şi pe piept prinsă fotografia regelui Mihai I. În fruntea coloanelor studenţeşti, un grup de studenţi delegaţi dela toate facultăţile purtau draplele tricolore. Într'o disciplină şi ordine impresionantă, manifestând un patriotism sufletesc sincer, nepătat de manifestări şovine, am pornit dela locul de adunare spre tribuna oficială. Pe tot traseul s'a scandat *Re-ge-le*. Uralele celor de pe trotuare nu mai conteneau, iar florile aruncate se transformaseră într'un covor multicolor călcat de paşii celor care mai târziu au trebuit să suporte suferinţele şi desconsiderarea unei lumi nedrepte. Fervoarea studenţească nu a putut fi oprită de manifestaţia antiromânească a muncitorilor unguri dela fabrica Dermata, postaţi de o parte şi de alta a trotuarelor din apropierea tribunei oficiale. Erau pregătiţi să ne aştepte. Instinctul atavic al unui naţionalism şovin s'a declanşat ca la o comandă, acoperind cu urlete şi ţipete manifestaţia studenţească paşnică. Chiar în timpul defilării, dar mai ales după aceea, mulţi studenţi şi studente au fost agresaţi de Maghiarii şovini, care le-au smuls tricolorul şi portretul regelui Mihai, călcându-le cu picioarele. De acum vor începe confruntările între studenţii români şi Maghiarii ireconciliabili cu revenirea Transilvaniei la Patria Mamă.

În final, a defilat ţărănimea română din comunele învecinate Clujului, în impecabile costume naţionale albe şi înflorate, purtând cu ei bucuria reîntoarcerii şi reîntregirii familiilor, dar mulţi nu au mai fost găsiţi, fiindcă îşi dormeau somnul de veci. S'au stins cu sufletul şi gândul la cei plecaţi pe drumurile pribegiei.

Pentru Români ziua de 10 Mai a fost o manifestare de neam şi credinţă. Pentru Unguri a fost o manifestare de naţionalism şovin. Pentru noi, studenţii din Cluj, au urmat zile de teroare şi năpastă. Manifestările stradale ale muncitorilor dela fabrica Dermata şi ale celor dela Atelierele CFR din Cluj, cu scop provocator, sunt aproape zilnice. Ne temeam să mai mergem la cursuri, iar seara ne temeam să mai ieşim pe stradă, pentru a nu fi insultaţi şi agresaţi de Maghiarii şovini.

În partea a doua a lunii Mai, Conferinţa de Pace dela Paris confirma valabilitatea Tratatului dela Trianon, cotrar aşteptărilor şi presiunilor maghiare. Intrigaţi de această hotărîre, aversiunea Maghiarilor împotriva studenţilor români a luat dimensiuni majore, culminând cu atacul dramatic asupra Căminului Studenţesc *"Avram Iancu"*, în seara zilei de 28 Mai 1946. Cu o cumplită virulenţă Maghiarii au înconjurat căminul şi au încercat să pătrundă în cămin să pedepsească pe studenţi ca şi când ei ar fi fost vinovaţi de toate sentinţele istorice. Uşa dela intrarea principală a căminului a fost blocată prompt de studenţii ce se vedeau ameninţaţi. Invadatorii au pătruns în cămin printr'o uşă din spate care comunica cu bucătăria căminului. Au spart toată vesela căminului, au deteriorat vasele în care se pregătea mâncarea, au distrus băile dela parterul căminului, dar nu au mai putut pătrunde la etajul întâi al căminului, care era blocat cu paturile din dormitoarele studenţilor. Dela celelalte etaje, se aruncau invadatorilor paturi, mese şi scaune. După eforturi de câteva ore, nereuşind să ocupe căminul, s'au retras obosiţi de *"nobila"* aventură. A fost un asediu ca în evul mediu, reactualizat de urmaşii lui Arpad, dar care a eşuat. Incidentele pe străzi au continuat mai acerb în zilele următoare.

Solidari cu studenţii, au fost ţăranii din Mânăştur, care ne-au alimentat pe toată perioada necesară refacerii bucătăriei căminului. Aceşti venerabili Români, nefiind de acord cu democraţia comunistă, au scris, pe un stâlp la intrarea în comună, memorabila lozincă: *"Până aici cu democraţia, de aici încolo începe Mânăşturul"*.

O rezolvare locală a conflictului nu a avut sorţi de izbândă fiindcă poziţia autorităţilor clujene, specifică principiilor comuniste, nu a fost acceptată de studenţimea clujană.

S'a format o delegaţie din reprezentanţi ai studenţimii clujene, care a fost trimisă la Bucureşti pentru a prezenta lui Petru Groza, pe atunci preşedinte al Consiliului de Miniştri, situaţia anarhică din Cluj, a cărei victimă eram noi, studenţii. Petru Groza a manifestat o totală indiferenţă şi a refuzat audierea delegaţiei noastre. După patru zile de anticameră, delegaţia, decepţionată de poziţia primului ministru, s'a reîntors la Cluj.

Singura soluţie pentru rezolvarea situaţiei a rămas greva studenţească. Conducătorul grevei studenţeşti a fost studentul în medicină Valerian Bartolomeu Anania, azi episcop al Clujului. Preşedintele Asociaţiei Studenţilor a fost Marcel Bănicescu. Purtătorul de cuvânt a fost temerarul student Gheorghe Telea, care a susţinut şi doleanţele studenţilor când Lucreţiu Pătrăşcanu a venit la Cluj. Mult zel şi interes au depus pentru reuşita grevei studenţii Horaţiu Ciortin, Nicolae Burlacu, Victor Gruiţa şi mulţi alţii pe care din cauza memoriei infidele, regret că nu pot să-i amintesc.

Virulenţa Maghiarilor creşte, teroarea contra studenţilor a luat dimensini tot mai mari şi începe valul arestărilor studenţeşti. Toate se făceau sub egida Poliţiei şi a Serviciului de Siguranţă deservite în majoritate de angajaţi unguri, dirijaţi de chestorul Gheorghe Crăciun. Redau numele unor studenţi anchetaţi şi reţinuţi de poliţie: Valeriu B. Anania, N. Bucşan, L. Boilă, N. Burlacu, C. Brad, D. Buşneag, H. Ciortin, P. Circa, A. Dejeu, N. Eşianu, V. Gruiţa, N. Hozan, Gh. Malcoci, M. Magdu, L. Neagu, C. Olaru, I. Onaca, V. Stoianovici, Gh. Telea, E. Totescu şi mulţi alţii al căror nume l-am uitat şi-i rog să mă scuze.

Decepţia cea mai oribilă pentru noi a fost trădarea noastră de unii dintre profesorii noştri, care nu merită să aibă loc de cinste în analele Universităţii clujene. Un crez politic anterior, nu şi-au manifestat. S'au înregimentat la noua doctrină numai din oportunism, deşi erau cadre didactice de înaltă profesionalitate: I. Petrovici, C. Daicovici, M. Kernbach. Puşi în slujba noului regim, doreau cu orice opreţ să reîncepem cursurile. La câteva zile dela începutul grevei, prof. C. Daicovici, dintr'un geam al căminului devastat se adresează studenţilor adunaţi în faţa căminului, solicitând încetarea grevei, făcând promisiuni şi propuneri până la absurd. Nu a putut să-şi termine alocuţiunea din cauza fluierăturilor şi huiduielilor celor prezenţi.

În spirit de colegialitate cu studenţii clujeni, după aproximativ două săptămâni dela începerea grevei în Cluj, au declarat grevă şi studenţii din Iaşi şi la câteva zile şi câteva facultăţi din cadrul universităţii bucureştene.

Situaţia devenise gravă. Se alarmase şi guvernul şi trimite la Cluj ca mesager al său pe ministrul Lucreţiu Pătrăşcanu. Şedinţa s'a ţinut în aula universităţii. L. Pătrăşcanu este primit cu fluierături şi huiduieli. După ce studenţimea se linişteşte, îşi începe discursul, prin care, gradat, îi cucereşte pe studenţi. Condamnă reapariţia virulentă a revizionismului maghiar şi afirmă intransigent: *"Mai întâi sunt Român şi apoi comunist"*. Un vacarm de urale şi strigăte de bucurie zguduie aula universităţii şi nu mai aveau sfârşit. La scurt timp după vizita lui L. Pătrăşcanu, am reluat cursurile.

Este iluzoriu să creadă cineva că sărbătorirea zilei de 10 Mai 1946 a pornit ca o provocare antimaghiară. A început ca o sărbătoare paşnică, legată de evenimentele importante din istoria României, aşa cum se făcea în fiecare an până la terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, la care s'a adăugat acum şi bucuria reîntregirii României cu Transilvania înstrăinată. A fost o serbare simţită în inimile tuturor participanţilor români care îşi manifestau identitatea şi esenţa lor ca naţiune şi dreptul istoric ca neam.

A sărbători ziua de 10 Mai, este o obligaţie morală şi patriotică, pentrucă această zi este preludiul lui 1 Decembrie 1918.

Noi, sudenţii, am fost învinşi fiindcă puterea politică nu a fost în favoarea noastră, era în favoarea celor care manipulau interesele româneşti. Urmarea a fost tragică. Pereţii temniţelor din România au fost stropiţi cu sângele nevinovat al multora ce şi-au iubit patria.

Când am scris aceste rânduri, doream să mă simt mai tânăr cu 50 de ani, când mă găseam în focul evenimentelor relatate, dar cursul vieţii nu se reîntoarce. Mi-au rămas numai amintirile. Viaţa îşi urmează cursul ei, până la capătul ce se cheamă sfârşit.

CETATEA FĂGĂRAŞULUI ÎN PERICOL DE A FI SCOASĂ LA LICITAŢIE

Ion OPRIŞ

De câteva săptămâni au apărut, în unele ziare din România, articole referitoare la scoaterea la licitaţie a Castelului ori Cetăţii Mihai Vitezu din oraşul Făgăraş. Judeţul şi oraşul Făgăraş au stat ca un nod în gâtlejul conducerii centrale a partidului comunist din România, dela început şi până în ziua de azi.

În judeţul Făgăraş comunismul nu a prins şi nu a putut să înfricoşeze satele. Acolo, cu adevărat, muntele a fost frate cu Românul. Partizanii au rezistat, au luptat, au căzut, dar nu s'au predat. Acum câteva decenii, judeţul Făgăraş a fost desfiinţat şi împărţit între judeţele Sibiu şi Braşov. Azi, judeţul Făgăraş rămâne tot desfiinţat şi cei *"dela putere"* continuă să ignore această situaţie. Ba încă Puterea a înnebunit şi caraghioşii nu mai au nici o ruşine. Au început să vândă la licitaţie monumente naţionale. Fondul Proprietăţii de Stat (FPS) a scos la licitaţie o *"parte"* a Cetăţii Făgăraşului. În baza unor aprobări date în 1976 de activiştii lui Ceauşescu, s'au oploşit în acest monument al Patrimoniului Naţional şi cu o istorie seculară: o crâşmă şi o cramă. Acum, o societate comercială cu sediul la Predeal, ţine să se folosească mai departe de aprobarea din 1976.

Dar, socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din târg. Primarul Făgăraşului, Dr. Ing. Nicolaie Ciocan, a interzis traficanţilor de istorie, accesul negustoresc în Cetate. El a declarat: *"Cetatea Făgăraşului este unică, indivizibilă şi aparţine municipalităţii Făgăraş in integrum... referitor la actele cu care vă motivaţi tentativa de a vă insuşi o bucată bună dintr'un monument inestimabil, vă precizăm că: Ele au fost anulate prin împuşcarea tovarăşului. Dacă la judecata de apoi, tovarăşul va învia şi va avea aceeaşi funcţie, vă rugăm să-i prezentaţi lui, atunci şi acolo, cererea Dumneavoastră."*

Oare, monumentele naţionale aparţin Statului? lui Iliescu? lui Văcăroiu? sau aparţin Ţării?

Se confundă istoria cu o crâşmă. Să râdem sau să plângem?

ADUNAREA GENERALĂ A BISERICII "SF. GHEORGHE" DIN TORONTO A DECIS SĂVOTEZE ÎMPOTRIVA IEŞIRII EPISCOPIEI DELA VATRA DE SUB JURISDICŢIA MITROPOLIEI ORTODOXE AMERICANE

În urma adunării generale semianuale a membrilor Bisericii *"Sf. Gheorghe"* din Toronto (Preot Ioan Bunea) ce a vut loc în ziua de 8 Iunie a.c., cu unanimitate de voturi, s'a hotărît ca în cazul că se va discuta problema unirii celor două episcopii, delegaţii la Congresul dela Vatra să voteze astfel: Preoţii şi Bisericile din cadrul Episcopiei Misionare să iasă de sub jurisdicţia Patriarhiei dela Bucureşti şi să treacă la Episcopia de sub conducerea Episcopului Nathaniel. Episcopia dela Vatra să nu iasă din OCA.

Corespondent

ŞTIRI DIN ŢARĂ

Din 30 în 30 de zile

UN BOTEZ, O NUNTĂ ŞI UN "PICASSO"

Trei evenimente ce au reamintit că în Europa există o ţară cu numele România, un preşedinte cu numele Iliescu şi o Capitală, cu măreţe gropi, ce poartă numele Bucureşti.

BOTEZ: Cu aprobarea cunoscutului parlamentar Nicolae Constantinescu şi la recomandarea bine cunoscutului, tot parlamentar şi poet, Adrian Păunescu, s'a aprobat nu mai puţin bine cunoscutului Fane Spoitorul onoarea ca să-şi boteze copilul în Casa Poporului. A fost un botez ca'n poveşti, cu şampanie, fuste lungi şi actualii conducători. Senatorul C.V. Tudor, care a lipsit dela şampanie, a trimis plocon pruncului 500.000 lei, cu care să-şi umple scutecele.

Nenea Fane Spoitorul, nedespărţitul amic al celor care legiferează, este Bulibaşa Mafiei Ţigăneşti din ţară.

Pentru a nu-l supăra pe Dl. Iliescu, *"Nenea Fane"* a promis că nu va candida la postul de preşedinte.

NUNTĂ: Un eveniment *"social-politic"*, socotit ca cel mai important dela impuşcarea Ceauşeştilor, a fost jurământul de iubire permanentă între cele două medalii olimpice de aur:

Nadia Comăneci, copila ce'nnota prin aer care, după mici aventuri sonore, şi-a plănuit ca restul vieţii să şi-l petreacă alături de cealaltă medalie de aur: Bart Conner.

Noi le urăm Nuntă de Aur!

UN NOU PICASSO! Alexandra Nechita, de 10 ani, un geniu care se naşte la epoci, are deja un contract de $1.000.000 cu un vânzător de tablouri din Statele Unite. Despre talentul ei, criticii au ajuns la singura concluzie: *"She has a gift from heaven"* şi *"Genius is not too big a word for her"*.

Părinţii Nicki şi Viorica, din Moldova, au plecat în 1984.

NOTĂ: Nadia cu bărbatul şi Alexandra cu părinţii se întorc în lumea liberă.

Nenea *"Fane"* rămâne în ţară cu parlamentarii.

PDSR A PIERDUT ÎN ALEGERILE LOCALE ÎN ORAŞELE MARI PENTRU PRIMARI

La 2 Iunie a.c. au avut loc alegerile locale. Rezultatele confirmate oficial pe data de 6 Iunie, validarea urmând să fie făcută pe 7 Iunie, sunt date mai jos. În localităţile unde nici un candidat nu a îndeplinit 50% + 1, cel de al doilea tur de scrutin va avea loc la data de 16 Iunie.

Bucureşti: (participare la vot - 51,48%). Nici un candidat nu a îndeplinit procentajul necesar. Au rămas în cursă **Victor Ciorbea** (CDR) cu 39,94% şi **Ilie Năstase** (PDSR) cu 30,12%.

Craiova: **Nicolae Mănescu** (CDR) va confrunta pe **Vasile Bulucea** (PSM) în al doilea tur de scrutin.

Caransebeş: În turul doi se vor confrunta **Marcel Vela** (PL'93) şi **Ioan Mura** (CDR).

Constanţa: Confruntarea în turul doi între: **Gheorghe Mihăieşi** (USD) şi **Tănase Barde** (CDR).

Bacău: În turul doi se vor întâlni: **Dumitru Sechelariu** (independent) şi **Dan Ioniţă** (CDR).

Piteşti: alegerile se vor repeta datorită numărului mic de alegători prezenţi. Cu număr mai mare de voturi: **Tudor Pendiuc** (USD), **Simion Preoteasa** (CDR) şi **Eugen Mazilu** (PDSR).

Vaslui: **Victor Cristea** (USD) a fost ales primar cu 56%.

Bârlad: În turul doi se vor întâlni: **Gabriel Craus** (CDR) şi **Aurel Gâvan** (USD).

Braşov: Se vor confrunta în turul doi: **Ioan Ghişe** (PL'93) şi **Octavian Căpitanu** (PSM).

Arad: Pentru postul de primar se vor confrunta **Dumitru Branc** (CDR) şi **Dan Ivan** (USD).

Brăila: a fost reales primar **Anton Lungu** (PSM) cu 68,3%.

Suceava: Rămaşi pentru turul doi: **Marian Ionescu** (USD) şi **Constantin Sofroni** (PDAR).

Târgu Mureş: **Fodor Imre** (UDMR) a fost ales primar.

Satu Mare: Se vor confrunta în al doilea tur de scrutin **Rudolf Riede** (UDMR) şi **Ander Cohorea** (CDR).

Galaţi: **Eugen Durbacă** (PDSR) a fost ales primar cu 54,2%.

Timişoara: alegerile se vor repeta (s'au prezentat doar 48,78% din electorat). În ordinea voturilor primite: **Gheorghe Ciuhandu** (CDR), **Viorel Oancea** (PAC), **Cornel Borza** (USD), **Mihail Pungă** (PDSR).

Olteniţa: a fost ales primar **Ion Sima** (CDR) cu 70%.

Iaşi: **Constantin Simirad** (PAC) a fost ales primar cu 70,21%.

Oradea: au rămas în cursă în al doilea tur: **Csapo Jozsef** (UDMR) şi **Mihai Sturza** (CDR).

Cluj: **Gheorghe Funar** (PUNR) a fost reales cu 50,67%.

Până la data apariţiei ziarului, din rezultatele primite se poate vedea că:

- Opoziţia (CDR + alte partide) conduc la numărul de primari în oraşele mari.

SRI DEMASCAT DE C.V. TUDOR

După ridicarea imunităţii, ne mai având ce pierde, Senatorul C.V.Tudor a început să spună tot ce ştie despre foştii prieteni tovi. Într'o conferinţă de presă C.V.T. a prezentat o serie de casete, dovedind că SRI ascultă convorbirile telefonice, fără nici o aprobare legală. Au fost ascultate convorbirile parlamentarilor, ziariştilor dela revista *"Caţavencu"*, şi mulţi, mulţi alţii. Aceste ascultări nu se puteau face fără aprobarea lui Virgil Măgureanu sau adjunctului Victor Marcu.

Activităţile din afara legilor s'au executat pentru beneficiul directorului SRI-ului şi pentru a servi puterea. Dl. Nicolae Ulieriu, din partea SRI, a spus că *"Nu ştie dacă este o bombă sau o gogoaşă"* dar se va face o anchetă, probabil ascultând la alte convorbiri telefonice.

• • •

ROMÂNUL NU-I RASIST

Printre candidaţii la postul de primar la Bârlad este şi un Sudanez a cărui reclamă e simplă *"Dacă vrei bunăstarea, nu contează culoarea"*. La Curtea de Argeş un medic, negru, iar la Piteşti, printre cei ce speră să fie primar, este şi un Arab.

• • •

ROMÂNIA ESTE ŢARĂ IDEALĂ

Berdard Leroy, consilier principal în Organizaţia Internaţională de Control asupra Drogurilor la ONU a vizitat ţara şi-a constatat că România este un teritoriu ideal pentru tranzitul drogurilor şi spălarea banilor proveniţi din vânzarea acestora.

Containerele aduse în portul Constanţa cu destinaţia altor ţări conţin substanţe din care se fabrică drogurile. Ca remediu, este nevoie de o lege specială ca să controleze acest trafic.

• • •

UN MINISATELIT ROMÂNESC

Institutul Naţional de Cercetări Aerospaţiale din România a decis lansarea unui minisatelit în spaţiu. Data lansării încă nu se poate preciza.

VENIŢI ŞI PLĂTIŢI

Dela 1 Ianuarie a.c., străinii care şi-au investit banii în ţară, vor plăti o extra taxă de 6,2%.

LOGODNA PRINŢESEI MARGARETA

Fiica cea mai mare a Regelui Mihai, Margareta, s'a logodit Duminică 9 Iunie a.c. cu Radu Duda, din Iaşi, absolvent al Institutului de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti.

Nunta va avea loc pe data de 21 Septembrie, în Elveţia.

• • •

CE LE PASĂ ! E DOAR TEZAUR NAŢIONAL

S'a desfiinţat Complexul *"Cultural Naţional Constantin Brâncuşi"* şi urmările au început să se vadă:

În Parcul Central din Târgu Jiu au fost deteriorate, prin lovituri cu un corp dur, trei scaune şi Masa tăcerii. Asta ca o recunoştinţă că se împlinesc 120 de ani dela naşterea lui Brâncuşi (1876 Peştişani, Gorj).

• • •

PENSIONARII ŞI ORFANII

Pensionarii şi-au format partidul şi se plâng că după şase ani *"originali"* li s'a redus la jumătate puterea de cumpărare. Ei se consideră părăsiţi la fel ca şi copiii orfani.

• • •

A 30-a DIN LUME

Centrala dela Cernavodă şi-a început, cu prudenţă, producţia de electricitate. (8% din necesarul energetic). România e a 30-a ţară ce posedă o centrală nucleară.

• • •

VICTIMELE PROGRESULUI

Ceasurile de mână cu baterie, magazinele ce-ţi vând haine şi încălţăminte, au redus aproape la zero numărul ceasornicarilor, cizmarilor şi modistelor.

• • •

FUSTA-I CU BELEA

Reprezentantul Elveţiei la Bucureşti a fost rechemat pentru motivul c'ar fi avut relaţii intime cu o *"ziaristă"* care, în realitate, era spioană SeRelstă. Ziarista spune c'a fost dragoste curată, SRI dezminte, iar ambasadorul s'a întors la Berna, văduv de amantă.

• • •

PRETENŢII REGALE !

Bulibaşa Cioabă-Rex, a cerut, dar Curtea Supremă de Justiţie i-a refuzat cererea, ca partidul în fruntea căruia va participa la alegeri să se numească *"Partidul Regalist şi Creştin Democrat"*.

• • •

Dotările turistice Poiana Braşov şi Neptun-Olimp au fost puse de vânzare la preţurile de 48 şi 209 miliarde lei.

• • •

În luna Martie economiile la cec au scăzut cu 83,3 miliarde lei.

• • •

Uleiul de floarea soarelui - 3.600 lei litrul.

• • •

Un autoturism Daewoo Cielo, cu aer condiţionat - $12.000.

• • •

S'au majorat bursele şi ajutoarele materiale pentru copiii, elevii, studenţii şi cursanţii din învăţământul de stat. Ajutorul variază dela 7.500 până la 80.000 lei lunar.

• • •

S'a mărit preţul grâului: 1 kg. - 600 lei.

• • •

Păcăleală de 1 Aprilie: s'au majorat salariile funcţionarilor de stat cu 6%.

• • •

Din cauza timpului, lucrările agricole de primăvară sunt întârziate cu aproape două luni.

• • •

Basarabia a renunţat la pedeapsa cu moartea.

• • •

La negru, $1 - egal cu 3.300 lei, oficial - sub 3.000 lei.

• • •

Membrii comisiilor electorale primesc 10.000 lei pe zi. Maximum - 15 zile.

• • •

Suntem în perioada de alegeri: presa Opoziţiei este impiedicată să ajungă în mediul rural, iar TVR e plin de omagiu la adresa lui Iliescu.

• • •

După Moscova şi Tokio, hotelurile şi restaurantele din Bucureşti sunt cele mai scumpe din lume.

• • •

Taxă fixă: un divorţ - 200.000 lei!

• • •

Din cauza apei potabile care nu e epurată (lipseşte o staţie de epurare) în 1995 s'au înregistrat în Bucureşti 8.000 de cazuri de diaree acută, dizenterie şi hepatită.

• • •

Monedele mai mici de 100 lei au ajuns o raritate. Nimeni nu-ţi mai dă restul.

• • •

Atâta timp cât TVR slăveşte pe domnul preşedinte, nu se face nici o schimbare în consiliul de administraţie.

• • •

În Capitală, spitalele de pediatrie sunt pline de copii abandonaţi.

• • •

S'au mărit taxele pentru jocurile de noroc: 2.100.000 pentru o maşină cu câştiguri, 3.000.000 o masă de joc de cărţi etc.

• • •

Leafa unui doctor - $60 lunar. La negru - 200.000 lei.

• • •

Costul unui vaccin imunizant - 55.000 lei şi mulţi părinţi n'au bani. Cam 80% din copii rămân expuşi bolilor.

• • •

Inflaţia: 1,7% pe luna Martie.

• • •

"Expres Magazin" nr.15: *"La Patriarhie, în noaptea Învierii, liber-cugetătorul a lipsit din nou"*. Slujba a fost televizată şi s'a ajuns la concluzia: *"Figurile creştine din PDSR s'au rărit"*.

• • •

La Timişoara, un grup de Arabi, au instalat o centrală telefonică clandestină, ce-a cauzat pagube ROMTELECOM-ului de 600 milioane lei.

• • •

Senatul a aprobat aderarea României la Convenţia Internaţională de luptă împotriva crimei organizate. Pentru un mai bun succes, este necesară o legislaţie care să stabilească regimul străinilor.

• • •

În urma neregulilor financiare dela băncile *"Dacia Felix"* şi *"Credit Bank"*, cetăţenii preferă să-şi adune economiile la băncile de stat.

• • •

În ziua de 2 Mai, Dl. Iliescu a vizitat oraşul Cluj. Rezultatul: foarte puţine aplauze, foarte multe huiduieli şi câţiva inşi trimişi la spital.

• • •

Peste 2.000 de studenţi din Bucureşti au lipsit nemotivat dela cursuri şi guvernul le-a tăiat ajutorul lunar de 9.000 lei.

• • •

Cel mai mic apartament în Capitală - 15 milioane lei; unul de lux - 250 milioane lei.

• • •

O vacanţă de şase zile pe litoral cu familia: - 1 milion lei. Bacşişul obligatoriu - 15%.

• • •

Comisia Parlamentară *"Decembrie 1989"* şi-a încetat activitatea. Urmează iscălirea şi citirea raportului.

• • •

La nunta Nadiei Comăneci au fost invitaţi, de dragul de a se vedea la televizor, numai politicienii aliaţi cu preşedintele şi premierul ţării.

• • •

DIN CELE TREI COLȚURI ALE LUMII

Rubrică întocmită de Dan PĂSTOREL

SE APROPIE ALEGERILE DIN RUSIA

Alegerile prezidențiale, care vor avea loc în Rusia pe data de 16 Iunie, reprezintă un eveniment important, ce va decide nu numai viitorul situației interne a Rusiei, dar și viitoarele relații ale acesteia cu restul lumii și în special cu Statele Unite și lumea occidentală.

După cum se știe, popularitatea Președintelui Boris Elțin a scăzut mult în urma inerentelor greutăți economice, cauzate de aplicarea reformelor necesare pentru trecerea dela economia centralizată de stat, de tip comunist, la economia de piață liberă. Cel mai mult au avut de suferit cei cu salariile mici și pensionarii. Libertățile democratice, care au survenit brusc într'un stat polițienesc, au favorizat creșterea criminalității ca și a corupției în unele sectoare guvernamentale. A atârnat greu în balanța nepopularității și continuarea războiului din Cecenia, criticat chiar de cei mai apropiați colaboratori ai președintelui, din echipa cu care a început reformele economice, ca și de politicienii democrați și liberali. Nu au lipsit dezaprobările unor conducători militari.

Ghenadi Ziuganov

Desigur că pe fondul acestor aspecte s'a bazat și propaganda electorală a candidaților prinpali, Boris Elțin și Ghenadi Ziuganov, care vor ieși probabil pe primele două locuri din 11 candidați, după primul tur de scrutin dela 16 Iunie. Pentrucă aproape cu certitudine, nici unul din ei nu

Gen. Korzakov

va putea obține trecerea baremului de 50%, al doilea tur de scrutin, care se va ține după trei săptămâni, va hotărî cine din cei doi clasați în primul tur de scrutin, va fi viitorul președinte al Rusiei. Candidații cu mai puțină popularitate, ca economistul liberal Grigori Iavlinski și ultranaționalistul Vladimir Jirinovski, vor avea importanța, în ceea ce privește voturile pe care suporterii lor le vor acorda în faza finală lui Ziuganov sau lui Elțin.

Propaganda electorală a lui Ziuganov s'a bazat pe un mesaj, în care comuniștii promit programe mai bune, mărirea pensiilor, plata salariilor la vreme, ca și restaurarea Rusiei ca mare putere. S'au subliniat binefacerile naționalizării intreprinderilor, conform cunoscutelor teze marxiste și naționalizarea băncilor, ceea ce a speriat pe oamenii de afaceri ruși și va duce la încetarea împrumuturilor internaționale și a investițiilor străine. Eventuala naționalizare a apartamentelor sau locuințelor de vară a pus pe gânduri pe cetățenii cu venituri mijlocii. Asta a făcut ca Ziuganov să se pună în defensivă, negând că are de gând să confiște proprietățile particulare. Programul economic comunist publicat pe 28 Mai este de fapt cunoscutul program de tip comunist sovietic, în care statul va ajuta industria grea (mai ales complexele industriale militare), va controla bunurile de consum, va limita importurile și se vor pune taxe mari pentru a elimina dolarul din circuitul economiei ruse. Acest plan este criticat de economiștii ruși și occidentali, ca sortit unui eșec, fiindcă nu a funcționat nici în trecut. Partidul comunist are peste 500.000 de membri și are o structură bine organizată și suport în regiunile agrare.

Propaganda lui Boris Elțin s'a bazat pe a arăta alegătorilor viitorul dezastruos al Rusiei, dacă în alegeri vor câștiga comuniștii. Se poate reaminti că, deși vizita din Aprilie în China a președintelui a decurs într'o atmosferă de profundă prietenie și înțelegere, asistența numeroasă a liderilor de partid a rămas într'o tăcere înghețată, în momentul când Elțin a declarat că dacă la alegeri vor ieși comuniștii, asta înseamnă că reformele vor fi distruse și se va ajunge la război civil. Această idee de posibilitate a unui război civil a fost vehiculată în continuare de Gen. Aleksandr Korzakov, șeful serviciului de securitate a lui Elțin și confident apropiat al acestuia, el a declarat că alegerile din Iunie ar trebui amânate, fiindcă o victorie a lui Ziuganov ar duce la război civil. Korzakov este considerat eminența cenușie a președintelui.

Elțin a spus însă a doua zi că alegerile vor avea loc la 16 Iunie conform planificării, asigurându-l de aceasta și pe președintele Clinton.

Pentru a-și mări șansele în alegeri, Boris Elțin a început să dea o serie de decrete, care să-și atragă populația. Astfel se va trece în curând dela armata obligatorie la armata voluntară, pedeapsa cu moartea va fi treptat abolită. Președintele a promis pensionarilor, care și-au pierdut economiile din bancă și investiții în care au fost escrocați, că aceste sume de bani le vor fi restituite cu șase zile înainte de alegeri(!)

Oamenii în vârstă sunt în majoritate suporteri temeinici ai lui Ziuganov. Președintele a beneficiat și de unele rețele de televiziune și o parte a presei pentru a-și expune proiectele de viitor. Pentru a îmbunătăți imaginea sa în privința războiului nepopular din Cecenia, el a convocat în mod neașteptat la Kremlin pe liderul cecen Zelimkhan Iandarbiev, pentru a discuta încetarea acestui război. Astfel, după ce delegația condusă de Iandarbiev s'a întâlnit cu delegația condusă de Elțin, liderul cecen a semnat cu primministrul Cernomârdin un acord de încetare a focului. Nu s'a discutat nimic despre independența Ceceniei. A doua zi președintele s'a deplasat în Cecenia, unde a prezentat trupelor încetarea focului ca pe o victorie, nu ca o înțelegere între parteneri egali. Ministrul Afacerilor Interne, Kulikov, a declarat că va continua lupta, lăsând să se înțeleagă că încetarea focului privește numai trupele Ministerului Apărării. De altfel Elțin a spus la fața locului, că bandele care vor refuza să depună armele, vor fi distruse. Retragerea trupelor rusești va începe în Septembrie, dar se crede că o parte va rămâne permanent în Cecenia, chiar după încetarea luptelor. Totul pare deci să fie un scenariu, pentru a atrage din nou pe moderați și liberali. Elțin a căutat fără succes să-l determine pe Iavlinski să nu mai candideze, pentru a obține astfel voturile suporterilor săi. Rușii par nehotărîți în a alege între două rele. Elțin este detestat pe postura sa de nou țar, iar Ziuganov înseamnă reîntoarcerea la ce a mai fost.

Zelim Iandarbiev

ISRAELIENII PĂRĂSESC DRUMUL LUI RABIN

Israelienii au hotărît să părăsească drumul de pace trasat de Rabin și continuat de Peres. Pe data de 29 Mai au ales ca primministru pe liderul partidului Likud, Benjamin Netanyahu, care a obținut 50,4% din voturi, față de 49,5% acordate primului ministru în funcție, Shimon Peres.

Așteptate cu un deosebit interes de lumea internațională, alegerile din Israel urmau să fie un barometru al viitorului proces de pace din Orientul Mijlociu. Pentru Israelieni, ele reprezentau și noutatea de a putea alege în același timp și separat pe primulministru și pe cei 120 de membri ai parlamentului (Knesset). Până acum, prim-ministru devenea liderul partidului, care obținea majoritatea voturilor în alegerile parlamentare. Importanța pe care le-a dat-o lumea internațională, se poate vedea prin sosirea a peste 700 de reporteri străini (față de 250 în alegerile din 1992), ca și de transmisiile TV directe ale rețelelor internaționale CNN și BBC. Pentru a împiedica eventualele acțiuni teroriste ale grupărilor islamice militante, securitatea a fost asigurată de peste 26.000 de polițiști.

Cursa dintre cei doi candidați a fost extrem de strânsă. Rezultatul final nu a fost stabilit decât după alte trei zile, când au sosit ultimele 150.000 de voturi dela alegătorii de peste hotare (armată și funcționari oficiali). Astfel Shimon Peres, arhitectul și pledantul pentru procesul de pace început de Itzhak Rabin în 1993, a fost înfrânt cu o diferență de sub 30.000 voturi din trei milioane. Această alegere se arată, ca un referendum al Israelienilor în a accepta sau a respinge un proces de pace cu Arabii.

Rezultatul, în ceea ce privește compoziția viitorul Knesset, a arătat că atât Likud cât și Laburiștii au pierdut locuri în favoarea micilor partide. Astfel Likud a ajuns la 31 (din 40), iar Partidul Laburist la 33 (din 44). Au obținut mai multe locuri decât aveau, partidele religioase, cele ortodoxe și ale Arabilor israelieni. O noutate a fost apariția partidului Imigranților ruși, al cărui lider este fostul disident din URSS, fizicianul Șaranski, care a obținut șapte locuri în Knesset. Partidele religioase, ale Evreilor ortodocși și imigranții ruși au votat pentru Netanyahu. Imigranții ruși (peste 900.000) au fost nemulțumiți de faptul că guvernul laburist nu a asigurat locuri de muncă celor peste 10.000 de profesioniști cu înaltă calificare, ca oameni de știință, cercetători, muzicieni. Partidul Arabilor israelieni a votat pentru Peres.

Înlăturarea dela putere a lui Shimon Peres a fost o decepție, pentru cei care și-au pus speranțele în continuarea procesului de pace din Orientul Mijlociu.

Benjamin Netnyahu

Printre cei dezamăgiți s'a aflat și administrația americană, care în ultimii patru ani a depus mari eforturi, pentru ca procesul de pace să continue. In propaganda sa electorală, Netanyahu a făcut declarații, care răstoarnă tratatul de pace israelo-palestinian. Astfel el a spus că nu va accepta niciodată un stat palestinian și va extinde colonizarea evreiască în Malul de Vest, conform hotărîrii partidului Likud de a crea Israelul biblic, Eretz Israel. De asemenea pentru securitate, trupele israeliene vor avea dreptul să treacă în sectorul administrat de Palestinieni, pentru urmărirea teroriștilor. În privința lui Arafat, Netanyahu s'a exprimat că acesta este un criminal, cu care nu se va întâlni niciodată. Ulterior, după alegeri, a declarat că nu va exclude această întâlnire, dar nu-i va întinde mâna președintelui palestinian. Noul prim-ministru a mai spus că nu va retrage trupele israeliene din Hebron, conform acordului semnat, care specifică retragerea acestora după alegerile din Israel.

În privința relațiilor cu Siria, Netanyahu a spus că Înălțimile Golan nu vor fi niciodată retrocedate, o respingere și aici a planului partidului laburist de a înapoia Siriei această regiune, pentru pace.

Liderii Egiptului, Iordaniei și Palestinei au hotărît să se întâlnească pe data de 5 Iunie în Iordania, pentru a discuta măsurile de luat în această nouă situație.

Netanyahu și-a atras votanții apăsând pe pedala securității în primul rând, considerând pacea pe planul al doilea. Deocamdată e greu de anticipat cum va putea garanta securitatea, după toate măsurile pe care a spus că le va lua. Atât Hamas cât și Hezbollah au declarat că-și vor relua atacurile.

Pentru Președintele Clinton, care l-a sprijinit pe față pe Peres, considerat cea mai bună speranță pentru pace, noua situație poate însemna un eșec al politicii administrației în Orientul Mijlociu, care va conta în alegerile americane din Noembrie. Clinton a declarat că dacă Israelul este pregătit să riște pentru pace: *"noi suntem hotărîți să facem totul, ca să reducem riscurile și să întărim securitatea acelor care vor face asta"*.

Poziția concretă americană va fi luată după ce Netanyahu va forma noul guvern. Nucleul durilor din Likud este format de fostul șef de Stat Major, Rafael Eitan și Fostul Ministru al Apărării, Ariel Sharon, care a organizat invazia Libanului în 1982, iar ca Ministru al Construcțiilor a fost răspunzător de programul intensiv al așezămintelor evreiești în teritoriile populate de Palestinieni.

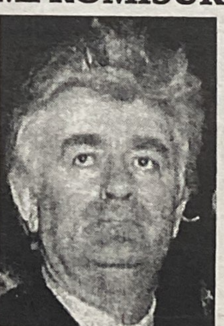

ÎNCEP IAR SLĂBICIUNI ȘI COMPROMISURI

Începe iar o fază de slăbiciuni și compromisuri în ceea ce privește acordul de pace pentru Bosnia, semnat în Decembrie 1995 la Dayton (USA), de cele trei părți beligerante. Nu numai că Radovan Karadjici și Gen. Ratko Mladici nu vor fi arestați, spre a fi judecați de tribunalul dela Haga pentru crime de război, dar ei vor continua să-și exercite funcțiile pe care le-au avut în Pale, capitala republicii bosniace sârbe, Srbska.

Toate așa zisele presiuni exercitate de diplomația occidentală asupra președintelui Miloșevici, de a lua măsuri forte în acest sens, au eșuat. E ușor de înțeles că un eventual proces al acestora, prin dezvăluirea ordinelor primite *"de sus"*, mai ales de către Mladici, l-ar aduce pe banca acuzaților și pe președintele actualei Iugoslavii (Serbia și Muntenegru).

Karadjici

Occidentalii au ajuns la concluzia că nu pot face nimic în acest sens. Deși Americanii au presat mereu pentru arestarea celor doi, administrația Clinton a fost împotriva utilizării trupelor NATO în această acțiune, de teama unui conflict care ar fi primejduit viața soldaților americani. De reamintit, că trupele americane au fost retrase din Somalia, după ce bandele desculțe ale lui Aidid au ucis, într'o ambuscadă, 18 soldați și au rănit alți 67.

Apusenii consideră că acest compromis este necesar, pentru a înlătura conflictele ce ar compromite ținerea alegerilor dela 14 Septembrie. Dar guvernul bosniac a declarat că nu va participa la alegeri, dacă criminalii de război Karadjici și Mladici nu sunt înlăturați dela putere. Occidentalii speră cu naivitate că alegerile vor rezolva totul și trupele NATO se vor putea retrage până la sfârșitul anului, lăsând în urmă o Bosnie unificată.

O altă încălcare a acordului de pace este împiedicarea de către Sârbi a revenirii refugiaților musulmani, care vor să se întoarcă la locuințele lor. La Sarajevo, în cartierul Prijedor, Sârbii au împiedicat până acum de cinci ori această operațiune, atacând chiar patrulele NATO, care s'au retras *"pentru a preveni o confruntare"*.

Gen. Mladici

CRONICA INTERNAŢIONALĂ

TUR DE ORIZONT

-V-

—Vasile VRÂNCEANU—

Urmare din numărul trecut

Rezolvarea problemelor Statului Naţional Socialist German, asigurarea unui ridicat standard de viaţă unei populaţii de 80 milioane, erau condiţionate de o stare de pace în Vest, în special de evitarea unui război anglo-german.

Cum Hitler avea planuri de expansiune în Est: *"Drang nach Osten"*, asigurarea spatelui în Vest era o necesitate de prim ordin pentru a evita situaţia din Primul Război Mondial, când Puterile Centrale - Germania şi Austria - au luptat pe două fronturi: cu aliaţii în Vest, cu Ruşii în Est.

Opinia publică în Anglia, în Franţa, nu numai Hitler, era împotriva unui război european.

Nodul gordian al păcii era la Varşovia. Hitler nu l-a dezlegat. A încercat toate mijloacele. A mers până la a oferi Angliei colaborarea forţelor germane pentru apărarea Imperiului Britanic oriunde şi oricând Anglia va socoti necesar acest ajutor. N'a primit răspunsul dorit. Dimpotrivă, la 25 August 1939, Anglia anunţă încheierea unei alianţe militare cu Polonia, cu un protocol secret care preciza că tratatul va fi aplicat exclusiv împotriva Germaniei, dar nu şi împotriva Uniunii Sovietice.

Hitler era în dilemă. Avea de ales între riscul unui război cu Anglia sau pierderea încrederii poporului german.

Cum situaţia politică se schimbase, Hitler contramandează ordinul de invadarea Poloniei pentru o perioadă nedeterminată.

La 29 August, Germania face o nouă ofertă, propunerile *MARIENWERDER*, pentru reglementarea relaţiilor polono-germane prin negocieri directe, nestânjenite, între egali, nu cereri impuse a fi acceptate.

Londra tace, Varşovia nu trimite un împuternicit pentru începerea negocierilor. Ordonă invadarea Poloniei la 8 Septembrie 1939 ora 4.45 a.m., prologul dramei poporului polonez şi al tragediei Europei.

La 3 Septembrie 1939, Anglia şi Franţa declară război Germaniei, onorându-şi angajamentele faţă de Polonia, dar fără nici o acţiune militară înainte ca Polonia să fie lichidată de cei doi vecini agresori: Germania şi U.R.S.S. (Polonia avea pacte de neagresiune şi cu Germania şi cu URSS, pacte în vigoare în Septembrie 1939).

Nu ştim dacă propunerile *MARIENWERDER* au fost sincere sau o simplă manevră diplomatică.

S'a spus că politica antigermană a Angliei a fost influenţată şi de intervenţii evreieşti. Este o afirmaţie gratuită, cu aromă antisemită. Nu era nevoie. Politica externă engleză se înscria în vechea politică de *"balanţa puterilor"* în Europa.

Cârmacii iresponsabili din capitalele unor ţări ce se pretindeau civilizate, au aruncat Europa în prăpastia distrugerilor unui război care va aprinde întreaga lume. Vor fi implicate 39 de ţări, 75 milioane de soldaţi se vor lupta cu înverşunare timp de 5 ani şi 9 luni, într'un război care în afară de imense distrugeri materiale, a risipit în văzduh, pe câmpuri, în munţi, pe mări şi oceane 37 milioane de vieţi, 37 milioane de oameni tineri, în floarea vârstei, împinşi în moarte de lăcomia, aroganţa, de nechibzuinţa unor conducători de state, dictatori sau democraţi deopotrivă.

Populaţia civilă a plătit de asemenea un bir greu nebuniei omeneşti: 40.281.000 au murit sau au dispărut în timpul luptelor bombardamentelor, represaliile contra partizanilor, condiţiilor precare din lagăre, epidemii, subnutriţie. Acest număr ar putea fi redus cu câteva milioane deoarece unele cifre au fost estimate, ca în cazul Chinei, nu date statistice exacte, sau chiar persoane socotite dispărute într'un loc erau în viaţă şi au apărut în altă parte decât locul de origine.

Socotiţi, cititori, câte familii distruse, mame văduve, orfani, invalizi şi toate acestea, pentru ce?

Revin la oile noastre, la turul de orizont al sec.20. În timp ce în Europa şi învinşii şi învingătorii se pregăteau pentru confruntări armate după dictonul latin: *"Si vis pacem, para belum"*. Dacă vrei pace, pregăteşte războiul, în Extremul Orient, războiul începuse. În Iulie 1937 Japonia invadează Nordul Chinei, Manciuria, ocupă capitala Peking, apoi rând pe rând oraşele Tientsin, Shangai, Nanking, instalează în teritoriul ocupat un guvern chinez păpuşe.

Generalul naţionalist chinez, Chiang Kai-Shek, stabileşte o nouă capitală în Sudul Chinei la Chung-King.

Violenţe, prelungi ciocniri au loc între trupele japoneze şi sovietice la frontiera dintre Manciuria şi Sud Estul Siberiei.

În Septembrie 1940 armata japoneză invadează Indochina franceză - actualul Vietnam - şi se pregăteşte pentru războiul de expansiune teritorială în imperiile coloniale din Pacific.

La 13 Aprilie 1941 Uniunea Sovietică încheie un tratat de neutralitate cu Japonia.

Confruntarea intereselor americano-japoneze a dus la războiul din Pacific, declanşat la 1 Decembrie 1941 prin atacul aerian contra flotei americane din baza navală dela Pearl Harbour din Hawaii.

Războiul durează 44 luni, din Decembrie 1941 până în Mai 1945. Se desfăşoară în două faze, prima marcată prin victorii japoneze cu ocuparea insulelor, a posesiunilor coloniale din Oceania. A doua fază, marcată de ofensiva armatei americane condusă de generalul Douglas Mac Arthur, eliberează toate teritoriile ocupate de Japonezi. După lansarea celor două bombe atomice la 6 şi 9 August la Hiroshima şi Nagasaki, urmate de un masiv bombardament aerian timp de cinci zile consecutive, împăratul Hirohito, anunţă la radio acceptarea capitulării în condiţiile impuse de aliaţi.

La 8 August 1945 armata sovietică atacă trupele japoneze în Manciuria, nu atât pentru a grăbi sfârşitul războiului, cât pentru a lua parte la praznic (practic războiul era pe sfârşite. La 10 August 1945 ora 7.33 a.m. Japonia trimisese Departamentului de Stat american telegrama de cererea armistiţiului). URSS a călcat pactul de neutralitate semnat în 1941; Japonia îl respectase, fapt care a permis lui Stalin să retragă din Estul Siberiei 80 divizii care au hotărît soarta bătăliei dela Stalingrad.

Semnarea actului de capitulare pe puntea vasului de război Missouri ancorat în rada portului Tokyo, marchează sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial. În aer roiau 2.000 avioane aliate.

Reproduc textual cuvintele pronunţate de generalul Mac Arthur după semnarea actului de capitularea Japoniei: *"Este speranţa mea şi de fapt a întregii omeniri, că din sângele şi măcelul trecutului va răsări o nouă lume, o lume dedicată demnităţii omului, libertăţii, toleranţei şi dreptăţii"*.

Speranţa generalului Douglas Mac Arthur, speranţa, dorinţa întregii omeniri n'a fost împlinită.

Războiul în Pacific s'a purtat cu înverşunare, cu sălbatică cruzime - cruzimea asiatică . S'au produs şi acte de eroism, de suprem sacrificiu. Corpul japonez *"KAMIKAZE"* (piloţi în atac sinucidal conduceau şi loveau cu avionul direct ţinta, omul torpilă) a atacat şi distrus 113 vase inamice, din care 11 scufundate.

Totul a fost zadarnic. Japonia, învinsă, a intrat sub ocupaţie militară americană. Severă, dar civilizată, constructivă. Mac Arthur şi un bun administrator, nu numai un brav şi excelent strateg, a impus reforme, transformând Japonia dintr'un stat feudal într'un stat modern. A înlocuit dictatura militarilor cu un regim democrat. Japonia a fost demilitarizată, industria de război lichidată, sistemul educativ schimbat, religia de stat suspendată. S'a schimbat moneda.

Noua constituţie impusă de Mac Arthur a stabilit independenţa Justiţiei, egale drepturi de vot şi de proprietate pentru femei. Prin art.9 din constituţie Japonia renunţă pentru totdeauna la dreptul suveran de a folosi forţa ca mijloc de rezolvare a conflictelor cu alte ţări. S'a purificat aparatul de stat, 200.000 de conducători - dela miniştri până la nivel local - au fost schimbaţi din funcţiile ocupate sub vechiul regim.

La Tokyo, un tribunal militar aliat a judecat 28 criminali de război principali. Şapte acuzaţi au fost condamnaţi la moarte prin spânzurătoare, 18 la închisoare şi 3 achitaţi.

Tribunalul din Yokohama a condamnat la moarte 125 acuzaţi, 62 la închisoare pe viaţă şi 200 achitaţi.

În total, au fost judecaţi 5.700 acuzaţi. S'au pronunţat 984 sentinţe la moarte, 3.411 la termene de închisoare, 1.295 achitaţi.

După încetarea ostilităţilor, 4,5 milioane de prizonieri capturaţi de Americani şi 3 milioane de civili colonizaţi în teritoriile vremelnic ocupate, s'au întors acasă.

Pizonierii japonezi capturaţi de Ruşi în Manciuria au fost trimişi în lagărele de muncă din Siberia.

Japonia era şi o virtuală piaţă de desfacere pentru produsele americane, dar pentru a le putea cumpăra, trebuia ca economia japoneză să fie redresată. Curând Japonia a devenit un concurent economic temerar pe pieţele internaţionale.

Politica americană faţă de Japonia condusă de Mac Arthur a transformat-o din inamic, într'un aliat al Statelor Unite. Japonia a devenit o bază de apărare, o barieră împotriva unui periculos adversar în devenire: URSS.

Pe frontul de Vest, în Europa a fost o relativă linişte după prăbuşirea Poloniei până în Mai, 1940, când începe ofensiva germană.

(Va urma)

A MURIT O REGINĂ

Maria - Marica Pană n'a domnit peste ţări şi popoare.

A fost regina datoriei împlinite, a lucrului făcut cu toată dragostea, ca pentru Dumnezeu.

A fost regina bunătăţii, a omeniei. Cu un înalt simţ al dreptăţii, deosebea uşor, frumosul de urât, binele de rău, dreptul de nedrept.

Întotdeauna calmă, blândă, vorba ei era un fagure de miere, odihnea.

Avea măsura lucrurilor, a cuvintelor, a faptei.

Trăia învăţătura creştină din toată inima ei.

În casa ei, drumeţii găseau odihnă, bucurie şi curajul să pornească cu speranţă la drum, la drumul vieţii.

Păstrătoare a virtuţilor strămoşeşti, ale Neamului, le-a unit cu cele ale soţului ei, Zahu Pană şi şi-au întemeiat un cămin fericit. Fericit 30 de ani până când o boală cruntă, o suferinţă prelungită şi nemeritată, i-a pus capăt la 18 Mai 1996.

30 de ani a fost camarada devotată a soţului ei, 30 de ani Marica l-a susţinut în multipla lui activitate după ce ieşise din închisorile Jilava, Aiud, Canal şi beciurile Securităţii, pentru *"crima"* de a-şi fi iubit ţara şi Neamul.

Dacă *"Zână"* este corespondentul feminin al cuvântului înger, Marica a fost o zână. Zâna bună a lui Zahu.

Darurile cu care au înzestrat-o *"Mama"*, Neamul şi Dumnezeu, *"talantul"* ei, Marica nu le-a îngropat, le-a crescut odată cu ea şi le-a dăruit semenilor, de aceea toţi cei care au cunoscut-o au iubit-o, au ţinut-o ca etalon de măsură.

O masă imensă de flori, ambasadorii sentimentelor, preţuirii de care s'a bucurat Marica în viaţă, au acoperit pereţii sălii mortuare din podea până în plafon. Un trandafir roşu trimis de departe, din România, patria însângerată, era aproape de inima ei.

La serviciul religios, la catafalcul ei, trei preoţi au făcut rugăciuni pentru iertarea păcatelor făcute de voie sau fără de voie.

Noi, oamenii n'avem ce să-i iertăm Maricăi.

În cer, este treaba lui Dumnezeu.

Pe pământ, în urma ei, rămân lacrimi, regrete şi o amintire luminoasă.

Constantin VASILIU

CRONICA VREMII

FENOMENOLOGIA ALEGERILOR AMERICANE

——Ion BOIERU——

Alegerile americane se găsesc în faza campaniei electorale. Şi de data aceasta se întâmplă câteva lucruri neobişnuite în spaţiul american, faţă de formele în care s'au desfăşurat altădată. Aceste lucruri neobişnuite merită să fie reţinute, pentrucă dau o dinamică specială procesului democratic în cadrul căreia au apărut şi creează dificultăţi în însăşi definiţia democraţiei.

Procesul de selectare, prin *"alegeri primare"*, a candidaţilor partidelor politice participante, nu s'a produs în felul procedural, obişnuit de până acum, din cauza unor surprize politice, cu totul ciudate. Partidul Republican a fost inundat de un număr mare de candidaţi pentru poziţia de preşedinte şi lupta dintre interesele generale ale partidului, pe de o parte, şi interesele individuale ale fiecărui candidat a ajuns la o confruntare, care a creat o mare confuzie. În felul acesta, nu se putea desprinde bine aşa-zisa linie conservatoare a partidului, ca unitate de acţiune politică şi ideologică, bine închegată. Până la urmă, apele s'au ales şi s'a restabilit o ordine, în care partidul şi-a regăsit linia lui, bine definită, prin senatorul Bob Dole, care a reuşit să devină personalitatea marcantă, care ar avea şansele cele mai multe de a fi desemnat candidatul republicanilor la Convenţia din August 1996, la San Diego.

Partidul Democrat, a rămas fără *"alegeri primare"*, spectaculare, şi foarte reduse ca număr, nu pe cuprinsul întreg al Americii, din cauza unor jocuri de culise, care au plasat pe Preşedintele actual, Clinton, ca eventual candidat, din cauza lipsei de contra candidaţi, în sânul partidului democrat. Ceea ce de fapt nu este adevărat. Partidul democrat a fost serios înfrânt în alegerile din 1994, şi republicanii au câştigat majorităţi, atât în Camera Reprezentanţilor cât şi în Senat. Această situaţie a creat o adevărată panică la democraţi şi şi-au dat seama de perspectivele sumbre ale viitorului, dacă nu vor lua măsuri să limiteze vătămările la care ar fi supuşi dacă nu stabilesc o unitate puternică, în interiorul partidului. Şi, aşa se explică faptul că nu există din partea democraţilor nici o altă candidatură afară de aceea a lui Clinton. Pe lângă această afacere internă, de strategie electorală, democraţii au fixat şi alte strategii de luptă pentru a împiedica desfăşurarea normală a lucrărilor din Congres (ambele camere). Toate proiectele de legi, care au fost votate de majorităţile republicane, au întâlnit o opoziţie feroce din partea democraţilor şi au fost anulate prin *"veto"* de către Preşedintele Clinton, pentrucă aceste legi schimbau complet structura organizatorică şi administrativă a statului, în special prin eliminarea beneficiilor pe care şi le integraseră democraţii, care au avut majorităţi, timp de circa 40 de ani în Congresul American. Şi, din această cauză, democraţii nu au acceptat nici o legislaţie majoritară pe care au votat-o republicanii. Democraţii nu vroiau cu nici un preţ să piardă beneficiile enorme, din bugetul american, pe care şi le-au însuşit şi asigurat patru decenii, cu majoritatea lor.

În conţinutul strategiilor electorale ale democraţilor au intrat, din această confruntare politică şi ideologică, între ei şi republicani, multe din ciudăţeniile despre care am amintit mai sus. Cea mai gravă este simularea de către Preşedintele Clinton a unor poziţii, care de fapt sunt luate direct din armătura ideologiei republicane. Apoi distorsiunea utilizată pe scară largă, ca să fie speriaţi oamenii electoralului, în special persoanele în vârstă, care depind în mare parte de ajutoarele şi pensiile Serviciului de *"Social Security"*. Inefective invitaţii ale delegaţilor republicani la Casa Albă de către Preşedintele Clinton, care nu era, în realitate niciodată dispus să rezolve problemele pentru care făcea invitaţiile. Şi eşecul era pus în sarcina republicanilor, totdeauna, care se duceau la Casa Albă încredinţaţi că au de-a face cu un preşedinte care are dorinţa de a ajunge la o acomodare între părţi.

Cu votarea Bugetului anual, pe 1996, s'a ajuns la un final numai după ce Preşedintele Clinton şi-a dat seama că va fi în eroare în faţa electoralului dacă acest buget nu va fi definitivat înainte de a se trece la bugetul anului 1997. Atunci, a acceptat o serie de poziţii ale republicanilor, căci altfel nu putea scăpa de acuzaţiile votanţilor în alegerile din Noembrie 1996, că îşi are şi el partea lui de blam.

O mare tărăşenie o reprezintă acţiunea Sindicatelor americane, care niciodată nu au aruncat sume fabuloase de bani pentru susţinerea democraţilor, de care depind politic şi ideologic, cu metode care au un caracter suspicios şi total neobişnuit în lumea americană.

Vreo 35 de milioane de dolari sunt întrebuinţaţi în campania electorală de către sindicatele americane, pentru susţinerea democraţilor şi pentru discreditarea republicanilor, deşi fondurile utilizate sunt din contribuţia tuturor sindicaliştilor, atât democraţi cât şi republicani. Este un abuz care va crea un mare scandal public.

Lupta electorală se duce pe două teme fundamentale: nevoia de restructurare a bugetului şi pe integritatea morală şi politică a candidaţilor pentru preşedinţie: Clinton şi Dole. Această luptă a devenit foarte intensă şi agresivă, prezentându-se electoratului, alternativa care să hotărască alegerea unuia sau altuia.

Clinton dispune de fonduri enorme, ceea ce este foarte rar pentru democraţi. Motivul este că democraţii nu au avut *"alegeri primare"* în care să cheltuiască fonduri, deci banii alocaţi de guvernul federal nu au fost consumaţi, şi au rămas disponibili pentru campania cea mare. Este un inconvenient pentru republicani, care susţin că este un abuz şi s'ar putea să aibă un efect electoral.

Acestea sunt punctele de sprijin ale unei priviri de sinteză asupra campaniei politice din anul acesta, care va arăta chipul în care democraţia americană se va defini în viitor. Adică, felul în care va fi evoluţia viitoare a acestei democraţii, cunoscută ca cea mai curată democraţie. Îşi va menţine caracterele de puritate sau se va întâmpla altceva, cu nuanţe de necunoscută. Totul depinde în fond, de victoria obţinută în alegerile din Noembrie, căci, la ora de acum taberele sunt ireconciliabile şi, de undeva, este nevoie să apară o soluţie care să ofere stabilitate în societatea americană.

NOTE ŞI COMENTARII

SENATORUL CORNELIU VADIM TUDOR FAŢĂ CU IMUNITATEA

După ani, după mulţi ani, senatorul Corneliu Vadim Tudor şi-a pierdut imunitatea. În toţi aceşti ani, C.V. Tudor a dat cu barda insultei şi a calomniei în toţi şi toate. Dela *"prezident"* până la ultimul om ce făcea politică în România. Toate din spatele imunităţii parlamentare. Omului cu peste o sută de procese i s'a înfundat atunci când s'a dat la *"prezident"* şi mai ales la Virgil Asztalos zis Virgil Măgureanu, şeful Serviciului Român de Informaţii. (La Ion Iliescu s'a mai răţoit el şi altă dată, dar când a venit vremea votului în parlament, în toate cazurile a votat cu Puterea. Dovedindu-se *OM CU DOUĂ FEŢE*, una spunea, dar alta făcea. Şi cum Iliescu nu-i omul care să uite sau să ierte, nu l-a uitat şi nu l-a iertat nici pe dânsul).

Că preşedintele şi directorul săptămânalului *"România Mare"* s'a opărit şi şi-a ars limba cu propria supă, nu mai miră pe nimeni. Fostul comunist şi autor de ode înălţate ceauşeştilor, nu şi-a uitat trecutul, mergând înainte pe acelaşi drum de altădat' când se întrecea cu altă jigodie, Păunescu, în a-l ridica pe Nicolae la culmile carpatine.

Nu-l vom apăra deci şi nu-l vom izbi *"sub centură"* acum când i s'au înnecat corăbiile. Dacă făcea totul cu decenţă, am fi trecut peste faptul că a aparţinut oligarhiei comuniste, a făcut parte dintre acei oameni care au făcut atât rău ţării, dar în loc să-şi bage minţile'n cap, el continuă să se răţoiască la mai toată lumea, cum vom vedea mai jos.

Pe chestiunea Ardealului, cu părere de rău spunem că C.V. Tudor avea dreptate, dând la iveală neruşinările Maghiarilor. Că, uneori, a sărit peste şea, e adevărat, dar nu credem că a făcut-o dintr'un aşa-zis *"şovinism"* românesc, ci pentrucă vedea în Maghiari ceea ce sunt. Că printre Maghiari se află şi oameni oneşti, nu trebue trecut cu vederea. Ceea ce senatorul C.V. Tudor a neglijat. Cum de altfel a neglijat şi faptul că nu toţi Românii trebue puşi în aceeaşi oală, că se află printre ei şi adevăraţi *PATRIOŢI*.

Ca să nu supărăm pe nimeni şi ca nimeni să nu se supere pe noi, nu vom întocmi noi necrologul omului politic C.V. Tudor. Asta-i de atributul amăritei justiţii, atâta cât a mai rămas din ea. Dar credem că este bine şi potrivit ca să cunoaştem şi părerile altora.

Iată de exemplu articolul D-lui Florin Bichir, intitulat *"Carambolul Vadim"* din numărul 278 al săptămânalului *"Tinerama"*.

"... După cum bine se cunoaşte, "liderul" justiţiar a pornit o campanie furibundă împotriva directorului Serviciului Român de Informaţii Virgil Măgureanu şi a lui Ion Iliescu, preşedintele României. Acesta din urmă a fost şi este acuzat în "România Mare" că e principalul vinovat pentru dezastrul ţării, că a închinat ţara Evreilor. În aceeaşi revistă se publică listele cetăţenilor care cer aducerea preşedintelui în faţa instanţei... Dacă până anul trecut partidul de guvernământ şi aliaţii săi se distrau copios pe seama înjurăturilor pe care C.V. Tudor le adresa Opoziţiei, iar toate calomniile erau considerate pamflete, acum când mulţi dintre ei au intrat în colimatorul României Mari ţipă ca din gură de şarpe. Dacă parlamentarii partidului de guvernământ sau membrii guvernului Văcăroiu sunt atât de morali, de ce nu au cerut ridicarea imunităţii când Opoziţia era terfelită, iar marile personalităţi culturale erau împroşcate cu noroi şi lături? A fost necesar ca "şeful" de Cotroceni să fie atacat, pentru ca aceştia să "se exetue" la comandă. Şi acest gest dovedeşte că Ion Iliescu este considerat de oamenii PDSR-ului ca un guru inatingibil..."

Am spus de nenumărate ori că nu suntem singurii cărora nu le place de felul cum kagebistul Iliescu conduce destinele României, că mai sunt şi alţii, dar spune asta celor spălaţi la creier de comunism, fie că trăiesc în ţară, fie peste hotare.

Ca să-şi arate bravura, Corneliu Vadim Tudor sare iarăşi la atac şi *"ediţia naţională a marelui şi popularului ziar "ZIUA"* (Nr.563) publică lista nominală a celor atacaţi pe care o redăm şi noi.

"... Sunt atacaţi de-a valma Ion Iliescu, şeful gărzii prezidenţiale, Tom Lantos, Alfred Moses, Nicolae Dide, Virgil Măgureanu, Oliviu Gherman, Gavril Iosif Chiuzbaian, Sorin Roşca Stănescu, Ion Predescu, Octavian Paler, Ion Solcanu, Nicolae Manolescu, Dan Iosif, Petre Mihai Băcanu, Andrei Pleşu, Emil Constantinescu, Silviu Brucan, Adrian Severin şi Mircea Dinescu"...

Şi asta, numai la o zi dela ridicarea imunităţii parlamentare. Este posibil ca în curând să urmeze alţii, mai mici sau mai mari, dacă mâna justiţiei nu-l va ajunge între timp. Că în România, minuni se pot petrece la orice moment de când ţara a ajuns, sub Iliescu, ţara nimănui.

Să sperăm că o să trăim şi o să vedem. Până atunci, însă, exact ca'n vremea lui Ion Luca Caragiale: *"Conu'Leonida, faţă cu... imunitatea"*.

Nicolae NOVAC

CĂTRE CITITORI!

Ca în fiecare an, pentru lunile Iulie şi August va apare o singură ediţie, în cursul lunii August.

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE..

PRENUMELE..

STRADA/ Nr. ....

ORAŞUL..........................STATUL/PROVINCIA..........................

CODUL POŞTAL..........................ŢARA..........................

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $30 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)